

Hazırlayan: M. Nihat Etiz

Cumhuriyet Dönemi Mülkiyeli Şairler (Antoloji)

Mülkiyeliler Birliği İzmir Şubesi Yayını
İzmir, 2011

HAZIRLAYAN
M. NİHAT ETİZ

CUMHURİYET DÖNEMİ MÜLKİYELİ ŞAİRLER

MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ İZMİR ŞUBESİ YAYINI
İZMİR : 2011

Cumhuriyet Dönemi Mülkiyeli Şairler

Hazırlayan: M. Nihat ETİZ

Mart 2011, Birinci Baskı

© Bu kitabın tüm yayın hakları yazarı M. Nihat ETİZ'e aittir. Kitabın tamamı ya da bir bölümü yazarının önceden yazılı izni olmadan elektronik, optik, mekanik ya da diğer yollarla kaydedilemez, basılamaz, çoğaltılamaz. Ancak kaynak olarak gösterilebilir.

Bu kitap, kültür ve eğitim amaçlı olup, demek üyelerimize ücretsiz olarak verilecektir.

Basım Yeri: Ege Üniversitesi Basımevi
Bornova, İzmir
Tel : 0232 388 10 22
e-mail : bsmmd@mail.ege.edu.tr

SUNUŐ

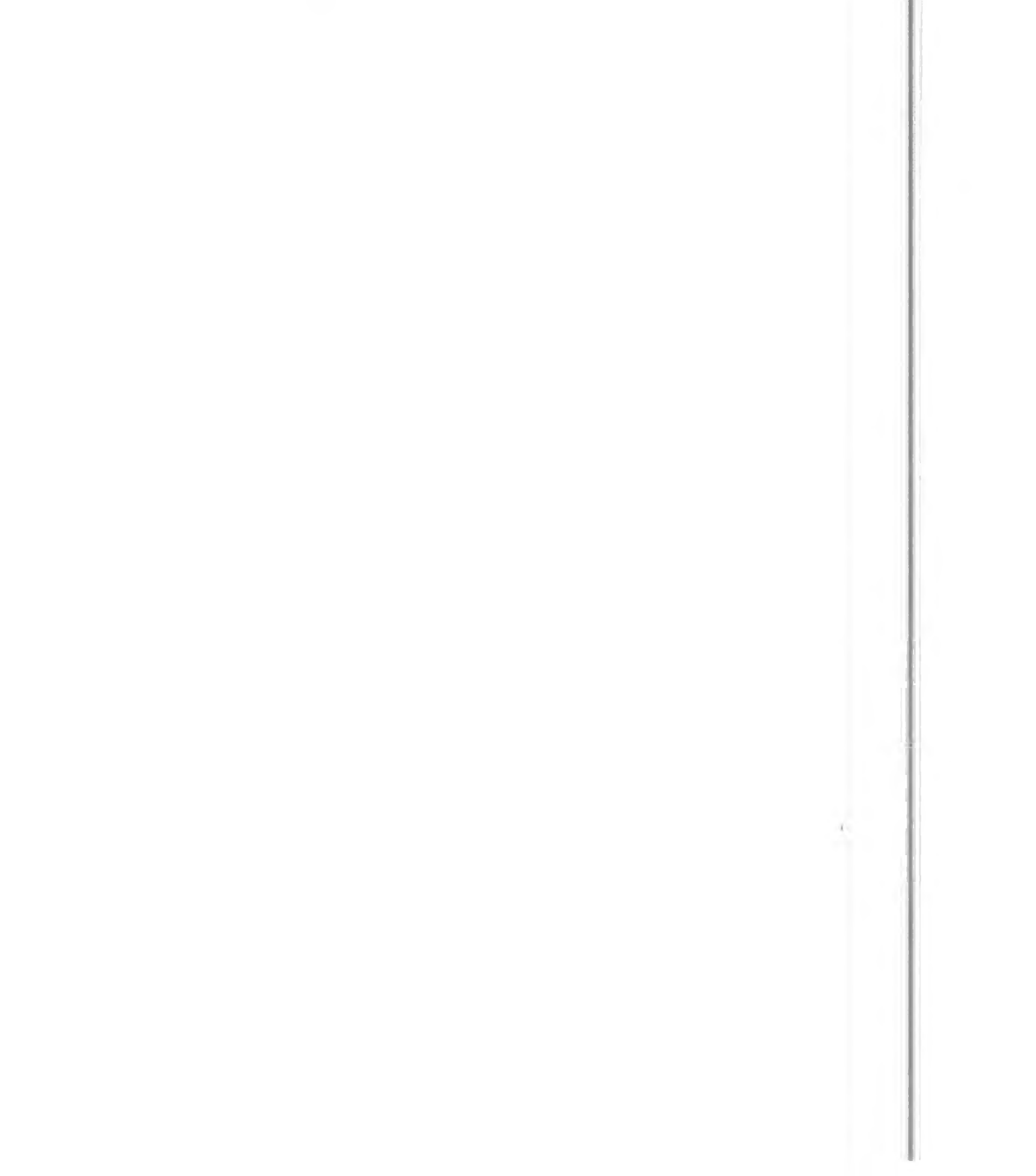
Mülkiye'nin, Türkiye sevgisi ve bilgisi ile dopdolu olarak mezun ettiği öğrencileri aynı zamanda birer sanat aşığırlar. Pek çok Mülkiye mezunu mesleklerini icra etmelerinin yanı sıra sanatın çok çeşitli dallarında derin bir faaliyet içindedirler. Şiir ise Mülkiyelilerin en çok ilgi gösterdiği dallardan birisidir ve Mülkiyeli Şairler bu alanda önemli eserlere imza atmışlardır.

Değerli Mülkiyeli Emekli Vali Sayın M. Nihat ETİZ öteden beri bir yandan gönülleri dolduran, içimizi ısıtan şiirler yazarken, diğer yandan da şiir alanında çeşitli akımların içinde yer alan; kimi zamanda bu akımlara öncülük eden Mülkiyeli şairlerin çalışmalarını derleyerek "CUMHURİYET DÖNEMİ MÜLKİYELİ ŞAIRLER ANTOLOJİSİ" adıyla başarılı bir eser ortaya çıkarmıştır.

Mülkiyeliler Birliği İzmir Şubesi olarak, çalışma arkadaşımız Sayın Alper Eliküçük'ün çok değerli yardımlarıyla hazırlanan bu güzel ve anlamlı eseri kamuoyuyla paylaşmanın derneğimiz için kıvanç verici bir görev olacağını düşündük.

Sayın M.Nihat ETİZ'e ve Mülkiyeliler Birliği Genel Başkanı Sayın İhsan FEYZİBEYOĞLU'na ve Mülkiyeli Şairlere şiire ve Mülkiyeliliğe yaptıkları katkılardan dolayı en derin şükranlarımızı sunuyoruz.

Dr. Kadir TİMURTURKAN
Mülkiyeliler Birliği İzmir Şube Başkanı

ÖNSÖZ

Mülkiyeli Şairler Antolojisi hazırlanması önerisi Prof. Dr. Hüsnü ERKAN'ın Mülkiyeliler Birliği İzmir Şubesinin başkanı olduğu önceki yönetim zamanında ortaya atıldı. Mülkiye'nin kuruluşunun 150. Yılı etkinliklerinden biri olarak düşünülmüştü, Gerçekleşemedi. Daha sonrası için, kendime durumdan vazife çıkardım. Antolojiyi çıkarmayı ben üstlendim. O tarihten bu yana bir yıldan fazla zaman geçti.

Antoloji hazırlamak zor ve zaman alan bir iştir. Önce hangi tarihten başlayacaktık. Mülkiye kurulduğundan bu yana birçok şair vardı. Şiirlerin dilleri genelde çok eskiydi. Şiirler iyi değildi. Şairler zamanımızda tanınmıyordu. Cumhuriyet dönemi şairlerinden başlamayı uygun buldum. Şairlerin doğum tarihi Cumhuriyet'in ilanından önce olsa da şiir çalışmalarını ve yaşamları daha sonra devam etmiş olanları kitabıma aldım.

Kitaba Ahmet Reşat REY ile başladım. Doğum tarihi 1870, vefat tarihi 1955'tir. Cemal SÜREYA, "Mülkiyeli Şairler" kitabına Mülkiye de 1, 2 veya 4 sene okuyan fakat bitirmemiş olan Hüseyin SİRET, İbnül Eminmahmut Kemal İNAL ve Cahit Sıtkı TARANCI' yı da almış.

Mehmet AKİF ve Rıza TEVFİK' de Mülkiye de okuyup bitirmeden ayrıldıkları fakat daha sonra biri baytar mektebini, diğeri de Tıbbiyeyi bitirdikleri için kitabına almamış.

Ben kitabıma "**Mülkiye**"yı bitirmiş şairleri almayı uygun buldum. Kitabımın hazırlanmasında, esas itibarıyla, Ali ÇANKAYA tarafından hazırlanan (7) ciltlik "**Yeni Mülkiye Tarihi ve Mülkiyelliler**", Siyasal Bilgiler Fakültesi ile Mülkiyeliler Birliğince birlikte hazırlanan (4) ciltlik "**Mülkiye Tarihi ve Mülkiyelliler. 1935-1995**" isimli kitaplarla tarafımdan hazırlanmış olan "**Cumhuriyet Dönemi Şair Kaymakamları**" isimli kitaplardan yararlanılmıştır, Bunlar dışında "kaynakça"da belirttiğimiz birçok dergi, kitap incelenmiş, İnternette bilgi alınmıştır.

Kitabıma esas olarak, şiirleri sanat dergilerinde yayımlanmış, antolojilere alınmış, kitap yayımlanmış, şiir ve sanat çalışmaları uzun süre devam etmiş şairleri aldım. Bunun dışında beğendiğim şiirleri olan birkaç şaire de yer verdim. Bu arada şu hususu da belirtmeliyim. Hazırladığım

kitap bir tanıtma amacını taşımaktadır. Kitaba aldığım şairlerin sanatı hakkında hüküm vermekten kaçındım.

Bu antolojinin noksatsız ve en iyi şekilde hazırlanmış olduğu savında değilim. Eleştiri ve Öneriler olabilir. Bunlar kitabın sonraki basımlarında nazara alınabilir.

Kitabın ilk hazırlanma safhasında önemli yardımları olan, eleştiri ve önerilerinden yararlandığım, **Metem HÜSÜNBEYİ**'ne, ayrıca **Mustafa YULUÇ**, **Murat UTKUCU**'ya, son dönem de yardım ve desteğini gördüğüm Mülkiyeliler Birliği Genel Başkanı **İhsan FEYZİBEYOĞLU**'na, kitabın basım safhasına gelindiğinde bu çok önemli görevi üstlenen, Mülkiyeliler Birliği İzmir Şubesi Başkanı **Dr. Kadır TİMURTURKAN**'a ve Yönetim Kurulu'nun değerli üyelerine ayrıca Sami SUSURLUK, Alper ELİKÜÇÜK, Matbaa ve tashih işlerinde yardımını esirgemeyen Mustafa BAYATA arkadaşşıma şükranlarımı sunuyorum.

M. Nihat ETİZ

AHMET REŞİT REY

Ahmet Reşit Rey 1870 yılında İstanbul'da doğdu. Askeri Rüştiye'den sonra Mülkiye'nin İdâdî kısmında okudu. 1888'de Mülkiye'nin yüksek kısmını bitirdi.

Mezun olduktan sonra bir yıl Mülkiye'de Tabiye muallim muavinliği yaptı. Daha sonra Mabeyin kâtibi olarak saraya alındı. Kudüs mutasarrıflığında, Ankara, Halep, Aydın Valiliklerinde bulundu. 1912'de Kâmil Paşa kabinesinde dahiliye nazırlığına getirildi. 1913'de kabine düşünce Mısır'a, oradan da Paris'e gitti. Mahmut Şevket Paşa'nın ölümünde suçlu sayılarak gıyaben idama mahkûm edildi.

Mütarekeden sonra 1919 yılında yurda döndü. 3. Tevfik Paşa kabinesine, daha sonra da 1. Damat Ferit kabinesine Dahiliye Nazırı olarak girdi. 1.5.1919'da SEVR muahedesini imzalamak üzere gönderilen delegelerle birlikte Paris'e gitti, ancak teklif edilen Sevr Muahede projesi "TÜRK MİLLETİ-NİN BİR NEVİ İDAMI OLARAK KABUL ETTİĞİ CİHETLE İMZALAMIYACAĞINI" Hükûmete bildirerek hem delegelilikten hem de Nazırlıktan istifa etti.

Bundan sonra Ahmet Reşit Rey'in hiçbir görev almadığını ve kendisini sanat çalışmalarına verdiğini görüyoruz.

1955 yılında İstanbul'da vefat eden REY, dört çocuk babasıydı. Erkek çocuklarından birisi değerli kompozitörlerimizden Cemal Reşit Rey'dir.

Eserleri: Ahmet Reşit Rey şiirlerini kitap halinde toplamamıştır. Dört ciltlik bir Racine çeviri külliyatı vardır. Ayrıca Virgile'in Eneide'ini dilimize çevirdi. Anılarını da "Gördüklerim, yaptıklarım" adıyla 1923 yılında yayımladı.

HER ZAMAN GÖRÜLÜR

Sıyrılıp zulmet açılınca hâver
Parlak bir kahkaha uçar havada;
Denizde, kıyıda, dağda, ovada
Gezinir mâi etekli periler.

Yavaş yavaş eser de bâd-ı seher
Kuşlar sevinir, oynarlar yuvada;
Otta, ağaçta, toprakta, kayada
Mübtesim bir neş'e telâtüm eder.

Gece bir balıkçı sabâha kadar
Denizde dolaşır, rızkını arar
Yalnız başına bir kandil ile.

Sabahleyin artık ümîdi biter,
Eski sandalını sürükler gider,
Etrâfına bir kere bakmaz bile!

BİR GECE

Orman büyük ağaçları yüksek, küşâde bâl,
Birbirleriyle dâim ederler musâhabe.
Mehtâp parça parça düşer bazı yerlere,
Orman, bu heybetiyle semây-ı mükevkebe

Benzer. Öper de nûr-ı meh'i gizlice zilâl,
İras eder o bûse sirayetle her yere
Bir fecri nev-ziyâ nihegin rengini şeb'e.
Kuşlar, o handezar tabiat perileri,

Başlar nisar'ı nağmeye orman sükût eder,
Rizan olur yavaşça zemine o nağmeler,
Takbil edip şemîm-i ziyâdâr-ı meşceri.
Sevda gezer ağaçların altında derbeder.

Tehziz, eder havâyı bu ahengi nûr fâm,
Bir hûn-i muhtecîp açar ahestebâlini
Elhanı işvekâr ile ber-leb-i garâm..
Aheng-i hüsnünün duyarım ben melâlini..

FAİK ÂLİ OZANSOY

Faik Âli Ozansoy, 24.3.1876 tarihinde Diyarbakır'da doğdu. Babası, meşhur Mizan'ül-Edep eserinin yazarı, Mutasarrıf Sait Paşadır. Faik Âli, Şair ve Edip Süleyman Nazif'in küçük kardeşi, tanınmış şair Munis Faik Ozansoy'un babasıdır. Üç kuşak tanınmış şair ve edip yetiştiren aileye "OZANSOY" soyadı gerçekten yakışmıştır.

Faik Âli bir süre Diyarbakır'da askeri okulda okuduktan sonra, İstanbul'da Mülkiye Mektebinin İdadî kısmına girdi. Mülkiye'nin yüksek kısmını 1901 tarihinde bitirdi. İlk memuriyeti Bursa maiyet memurluğudur. Bu sırada ağabeyi Süleyman Nazif Bursa mektupçusu idi. Beş ilçede kaymakamlık, beş sancakta Mutasarrıflık yaptı. Diyarbakır Valiliğine tayin edildikten altı ay sonra istifa ederek İstanbul'a döndü. İçişleri Bankalığındaki son görevi Müsteşarlık idi. Bu görevinde iken, İstanbul Hükümetinin ilgasından sonra MAZULİYET maaşı bağlanmak suretiyle açığa çıkarıldı. Bundan sonra iki yıl Mülkiye Mektebinde Fransızca, üç yıl kadar da Saint Benoit Lisesinde Türkçe öğretmenliği yaptı. Bir süre Ankara'da "MARMARA" isimli bir dergi çıkardı.

Faik Âli 1930 senesinde emekliye ayrıldı. 1.10.1950 tarihinde Ankara'da vefat etti, vasiyeti gereğince İstanbul Zincirlikuyu mezarlığında şair Abdülhak Hamit'in yanına defnedildi.

Eserleri: Mithat Paşa-Biyografi (1908), Fani Teselliler (1928), Temasil (1913), Elhan'ı Vatan (1915), Şair-i Azama Mektup (1923), adlı şiir kitapları; Payitahtın Kapısında (1918), Nedim ve Lale Devri (1950), adlı tiyatro eserleri.

FIRTINA ve DALGALAR

- Çok kükremiş deniz, yine her dalga kalbime
Bir korku serpiyor; kaçalım... eyleyor hücum
Her dalgadan hayâlime ehvâl-muzlime.
- Yok sevdiğim, nasıl gülüyor hâke bak nücüm;

Binlerce yıl tehâcüm-i emvâcı reddeden,
Sâhildesin.. niçin bu kadar korku, ihtirâz
Okşar bu dalgalarla bihâr-î bâideden
Ufk-î tahayyülâtını yüz bin peyâm-ı râz.

Sarsar ve dalga rûhunu âzürde etmesin,
Sen fırlatan nücûm ile tev'em değil misin?
Deycür içinde sadme-yi seyyâle-yî kurûn
Ulviyetiyle, dağlara çarpan bu dalgalar,
Teb-lerze-yî tahassüsüdür kalb-i unsurun;
Her darbesinde hillkatin elhân-ı hissi var.

ÇÖL

Ayrı düştük... bende artık zevk-i dünyâ kalmadı,
Kapkaranlıktır hayâlim, şevk-i hülyâ kalmadı;
Varlığın ma'nâsı yoktur, fikr-i ferdâ kalmadı...
Bî-vefâ dünyâda sensiz kaldığım gündenberi
Bir çölün seyyâhıyım, şaşkın, perişân, serserî.

Her ne hissetsem beyâbanlarda fecr-i der-be-der,
Kimsesiz çöllerde bilmezsin ne öksüzdür seher,
Ay nasıl pâyânı yok bir hüzn-ü rikkat haşır eder...
Çöl, bütün çöl, gök, deniz çöl, âh asıl çöl şimdi ben;
Farkı yoktur kalbimin çöllerde bir virânedem.

NE GÜZEL ŞEY

Yıldızlı semâlardaki haşmet ne güzel şey
Mehtâba dalıp yâr ile sohbet ne güzel şey.

Dünyâmızın üstünde bütün rûhlar uyurken
Yıldızların altında ibâdet ne güzel şey.

Fâni ve âdâvetlere mahşer bu cihanda
Bir bitmeyecek aşk-u muhabbet ne güzel şey.

Dünyâda senin âşıkın olmak ne saâdet
Allah ile -hâşâ- bu rekabet ne güzel şey.

Lutfen bana güldün, mültefit oldum
İcâb-ı necâbet bu.. necâbet ne güzel şey.

Ey Hillkatin emsâli yok ibdâ-î kemâli
Senden bana bir zerre inayet ne güzel şey.

Hüsnündeki mânâ-yı semâvî ne ilâhî
Aşkımdaki reng-î ebediyyet ne güzel şey.

*Not: 1950 yılında yazılan bu şiir
SADİ HOŞSES tarafından
bestelenmiştir.*

ENİS BEHİÇ KORYÜREK

11 Mart 1891'de İstanbul'da doğdu. İlköğrenimini özel olarak yaptı. Orta öğrenimini çeşitli şehirlerde yaptı. İstanbul'da tamamladı. Mülkiye'yi 1913 yılında bitirdi. Budapeşte'de Konsolos Muavinliği, Edirne'de Vilayeti Umur-u Hukukiye Müdürlüğü yaptı. Yüksek İktisat Meclisi Umumî kâtipliğinde, son olarak da Çalışma Bakanlığı Müsteşar'lığında bulundu.

1949 yılında Ankara'da vefat etti.

Ali Çankaya'nın kitabında Enis Behiç Koryürek için çok ayrıntılı bilgi ve hakkında yazılanlar bulunmaktadır.

Şiire "Aruz"la başlayan Koryürek daha sonra hece vezniyle yazmaya başladı.

Eserleri: Koryürek'in (9) adet basılmış eseri vardır.

Miras (Şiirler)-1927, Miras ve Güneşin Ölümü Şiirler (1949 vefatından sonra basıldı.), Varidât-ı Süleyman, Gedikçi Süleyman Çelebi'den İlhamlar.

Diğer (6) kitabının çoğu tercüme olan mesleki kitaplardır.

Ulusal duyguları ön plana çıkaran ve yiğitlik temalarını işleyen şiirler yazdı. 1946'dan sonra mistik bir şiire yöneldi. Trabzon'da yaşayan Gedikçi Süleyman Çelebi'nin ruhuyla bağlantı kurduktan sonra yarattığını öne sürdüğü tasavvufi şiirler yazdı.

SEVGİ

Nasıl söylesem bilmem,
Ve anlatsam ne ile?
Bu öyle bir duygu ki
Gelmez kaleme, dile...

Sen varsın bakışımda,
Her nefes altışımda,
İçimde ve dışımda,
Günâhlarımda bile!

Gözümde, hayalimde
Hiç sorma ki neler var...
Sendedir ufukları
Ve ancak sana kadar...

Dünyâyı iki şeyden
İbâret bilirim ben;
Biri, her şey olan sen!
Biri, sen olmayanlar

VENEDİKLİ KORSAN KIZI

Yine dolu gemimizin arması.
Bizim gemi martı gibi pek oynak!
Ne hoş olur şimdi ateş açarsak
Ufukları dumanların sarması!

Akdeniz'in dalgaları cilveli,
Akdeniz'dir denizlerin güzeli.
Biz bu güzel kızı sevdik seveli,
Elde değil göz koyana çatmamak...!

Kol sıvanmış, el palada bekleriz.
Bıyık buran, göğüs geren erleriz,
Nerde korkak Venedikli, ey deniz?
Kim demiş ki elimizden kaçacak?

Gemimizin adı: Deniz Ceylânı,
Gamsız Reis korku bilmez kaptanı.
Biz Levendler, "Serden-geçti" korsanı.
Bu canlar'ın yapacağı cenge bak!

Vardiyadan bağırdılar "Üç direkli bir gemi!"
Kaptan sordu gür sesiyle: "Bandırası belli mi?"
"Venedikli!" Bu söz bütün göğüsleri dolaştı.
Venedikli! Venedikli!.. Son saatin yaklaştı.
"Canlar!" dedi Gamsız Reis, "açık olsun bahtımız!"
Bir ağızdan cevap verdik: "Baht açıktır, hazırız!"

Karşılaştık.. Kara Hasan na'ra attı: "Alarga!"
Hey Yaradan, ne keyifli başlıyordu bu kavga!
Düşman, kunduz köpek gibi, ölümüne saldırdı.
Onlar: "Hurrâ!" Bizimkiler "Allah, Allah!" bağırdı.
Ve hep birden uğuldadı lombarların topları.
Parçalandı Venedikli gemisinin lombarı

Kanatlanmış bir arslanı bizim Deniz Ceylânı;
Sağdan, soldan atılarak şaşırtırdı düşmanı,
Tam vaktinde rampa edip güverteye atladık,
Tanrı bilir, yaman vurduk; iyi kılıç salladık!..
On altı can şehid verdi bizim kabadayılar.
Venedikli?.. Onu sorma, kaç kişidir kim sayar!..!

Doğrusu çok alinteri döktük ama değerdî:
Neş'e veren kısmetimiz yorgunluğunu giderdi
Araştırdık gemideki bütün köşe bucağı,
Kimi aldı gümüş kılıç, kimi Malta bıcağı...
Torba, torba altın bulduk baş ambarın içinde.
Fağfûriler... inciler ki ne Hint'te var, ne Çin'de!..

Ben de kaptan köprüsüne bir bakayım demiştim.
Ne göreyim?.. Şaşkınlığın son demine eriştim!..
Hiç düşünme, bilemezsin: Ben söyleyim, sen de şaş:
Bir güzel kız! Ama nasıl?.. Kiraz dudak, samur kaş;
Gür saçları bulduğumuz altınlardan güzeldi!
Hey Yaradan, bu kız bütün kadınlardan güzeldi!

Ela gözlü, mini mini bir Venedik gelini!
Polat gibi kollarımla sardım ince belini.
Gözlerimiz derin, derin bakışarak tanıştı.
Bir lâhzada iki yürek birbirine alıştı.
Ben de, kuzum, yakışıklı, boylu boslu civandım.
O sevimli gençliğimle sevgisini kazandım.

"Venedikli korsan kızı! Ey Akdeniz yıldızı!
Varım, yoğum senin olsun, ey gönlümün hırsız!
Herkes alır hissesini bu kazançlı savaştan:
Kimi elmas, inci buldu, kimi gümüş yatağan...
Bu kısmetler ayrılırken benim hakkım kalmasın!
Venedikli korsan kızı, sen de benim payımsın!"

FEYZULLAH SACİT ÜLKÜ

Feyzullah Sacit Ülkü 1892 yılında Kırşehir'de doğdu. 1912 yılında Mülkiye Mektebini bitirdi. Bir süre öğretmenlik yaptı. Asteğmen ve teğmen olarak uzun süre askerlik yaptı. Terhisine yakın 19 Kasım 1922 tarihinde Navervan Kaymakamlığına tayin edilerek idare mesleğine girdi. Beş ilçede kaymakamlık, bir süre Mülkiye Müfettişliği yaptıktan sonra Konya İli İdare Heyeti mansup azalığına tayin edildi. Daha sonra yeniden Mülkiye Müfettişi oldu. Mülkiye Başmüfettişi iken 31 Ocak 1952 tarihinde emekli oldu. 1978 yılında vefat etti. Evli ve altı çocuk babasıydı.

Feyzullah Sacit Ülkü tüm yaşamı boyunca devamlı olarak şiir ve edebiyatla uğraştı. Ülkü, musiki ile de uğraştı. Bazı besteler yaptı. Şiirlerinde daha çok Türk milliyetçiliğini, Milli Mücadele günlerini ve ruhunu, Atatürk'ü ve Atatürk devrimlerini anlattı.

Basılmış Eserleri: 1-Ordumuza Armağanlar (Şiirler), 2-Yaradılış Cilvesi (Şiirler), 3-Hayyam'ı Rübaileri ve Manzum Tercümeleleri, 4-Ülker, 5-Devrim Uzu, 6-Ateş ve Nur, Mesnevi. 7-(Mevlâna Celâlüddin-i Rûmî'den tercüme kısmen manzum), 8-Ülkü ve Şiir. 9- Fatih ve İstanbul (Şiirler ve Türküler)

ATATÜRK MARŞI

Türk'e insanlığa, hakka inandın,
Bir şimşeğe benzer kılıç kuşandın;
Avucunda ateşi nur'a çevirdin,
Karanlığı geçmişi, tahtı devirdin.

Düşman bir dünyaya karşı, tek sen'din
Şahlanıp saldıran ölümü yendin
Gerçeğe, güzele koşturdun bizi,
Bir rüyâya açdın gözlerimizi.

Büyük gerçekleri derin görerek
Sönmüş bir hayata verdin ışık, renk
Ay, güneş doğdukça selamlar seni,
Gece yıldızlardır kabrine çelenk.

Gök rengi gözlerin canlarda güler
Söndüremez onu karanlık eller.
Beynimizde parlak dehanın nûru,
Yıkılmaz Türklüğün şansı, gururu.

Not: Şiir, şairin bir çok şiiri gibi çok uzun olduğundan sadece dört dörtlük alınmıştır. Bu şiir kendisi tarafından bestelenmiştir.

BÜYÜK ZAFER'DEN

Tanrı'nın kalplere dolan sesiyle
Maddeden üstün bir mucizesiyle,
Eşsiz ordulara verdin bir emir
Düşmana şahlandı ateşle demir.

"Ordular. İleri, ilk hedefiniz,
Akdeniz'dir" dedin, göründü deniz.

Bu sesin borası önünde Ordu,
Kükreyip çoşarak, yıkıp taşarak
Kayalar çiğneyip dağlar aşarak,
Boşanmış sel gibi düşmanı boğdu.

Boşanmış sel gibi indi denize,
Gürledi: Gazimiz. Hedef ve bize.

Yıldırımdan korkunç, attığın şamar
Şarkıntısı gitti ebede kadar:
Toprakları öptü zâlimin alnı
Önünde baş eğdi Başkumandanı.

HALÛK NİHAT PEPEYİ

Halûk Nihat Pepeyi 1898 yılında Katerin (Selanik)de doğdu. Mülkiyeyi 1921 tarihinde bitirdi. Yedi ilçede kaymakamlık, dört ilçede Valilik, iki yıl İstanbul Belediye Reis Muavinliği yapan Pepeyi İstanbul Emniyet Müdürlüğü, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Emniyet Müsteşarlığı yaptı.

1954 yılında Kütahya'dan, 1957 yılında İstanbul'dan (Demokrat partiden) Mebus seçildi. Pepeyi 1972 yılında İstanbul'da vefat etti. Evli ve bir çocuk babasıydı.

Eserleri: 1-Geçmiş Zaman Masalları (Şiirler-1928), 2-Türk Destanı Giriş-1934, 3-Mütareke (destan-1934), 4-Çanakkale (destan-1934), 5-Mücadele Destanı (1940), 6-Türk Destanı'ndan (1945), 7-Erenler-Gaziler (1951)

İLK VE SON SARHOŞLUĞUM

Bacalar sallanır, evler sallanır,
İnsanlar sallanır, beşik mi bu yer?
Önümde mor dağlar hep dalgalanır
Benimle çalkalanır her şey berâber.

Bir cambaz ipinin üstünde sanki,
Korkarak yürüyen bir aktörüm ben.
Hey Nihat, doldur iç, iç ve inan ki,
Farkı yok dünyanın cambazhânedem.

Kendimi avutmak isterken neden,
Ağlamak zevki var bende bu akşam;
Gözyaşım bir kalbe yol bulamazken
Ağlasam diyorum, yalnız ağlasam.

.....(İSİMSİZ)

Sabahla çarpışıyor sokakta beş, on fener,
Tahta evleri boğan daracık sokaklarda.
Camlarda ağarmadan düşünceli perdeler,
Acılar baş kaldırıyor uyuyan yataklarda.

Taştan hançerler gibi yırtıp karanlıkları,
Yalvarır son ümide müezzin minareler.
Yorgun apartmanların sönünce çiğlikleri,
Günahlı yüzler gibi kızarır pencereler.

Neredeyse dolduracak çökük kaldırımları,
Bir harpten, bin ecelden arta kalan adamlar,
Bu geçenleri çarpan kendi yıldırımları,
Bunların ıstırabı döktükleri kan kadar.

Yaşamak ne zorlaşır kendi viranlığında!
Küllü topraklarında sessizlik bir hatiptir.
Kanatsız arzuların yuvası her yığında,
Acılar bir anahtar, hâtıralar sahiptir.

Damar gibi akıyor muhacir kervanları,
Üstünde bir ev taşır şimdi her soğuk mermer.
Güvercinler bırakıp kuru şadırvanları
Büsbütün başka bir soy yetiştirdi camiler.

CEMAL YEŞİL

Cemal Yeşil, 1900 yılında Bağdat'ta doğdu. 1921 yılında Mülkiye'yi bitirdi. Maliye Müfettişliği, Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü, Maliye Bakanlığı Müsteşarlığı, Başbakanlık Müsteşarlığı, Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği görevlerinde bulundu.

1951-1966 yılları arasında Kabil, Budapeşte, Varşova Büyükelçiliği yaptı. Bir ara Dışişleri Bakanlığı Başmüşaviri olarak çalıştı. 1966 yılında emekli oldu. 27 Kasım 1977 yılında vefat etti.

Cemal Yeşil evli ve iki çocuk babasıydı.

Şair olan Cemal Yeşil "Mülkiye Marşı"nın güfte yazarıdır.

Basılmış Eseri: Rubailer (Şiirler-1950)

MÜLKİYE MARŞI

Başka bir aşk istemez, aşkınla çarpar kalbimiz,
Ey vatan gözyaşların dinsin, yetiştik çünkü biz;
Gül ki sen, neş'enle gülsün ay, güneş, toprak, deniz.
Ey Vatan gözyaşların dinsin, yetiştik çünkü biz.

Bir güneştin bir zamanlar, ay kadar kaldındı dün,
Dün bir ay'dın, sislenen boşlukta yıldızsın bugün;
Benzin uçmuş bak, ne rüyadır, bu akşam gördüğün?
Ey Vatan gözyaşların dinsin, yetiştik çünkü biz.

Beklesin Türkoğlu'nun azminde kuvvet bulmayan,
Sel durur, yangın söner elbette bir gün Ey Vatan
Süslenir, oynar yarın, dün ağlayıp matem tutan
Ey Vatan gözyaşların dinsin, yetiştik çünkü biz.

GEL GELELİM

Kumsalda kumun tanesi, ırmakda yudum,
Bilsem de nedir, hangisidir bilmiyorum.
Yaz kış kara batmış sıra dağlar yok mu,
Onlar bilecek... gel gelelim yol uçurum.

DENİZE KARŞI

Sevdalısı bitmez başıboş rüzgârının
Oynak yazının, taze köpükten karının
Bilsem, bu nazar boncuğu renginde tene
Akmiş kaçının yıldızı âşıklarının?

Kim der ki budur deminki göl yüzlü deniz,
Gönlüm gibi durgun, yine gönlümce temiz?
Bir fırtınadır gelir geçer, besbelli.
Bir fırtına lâkin ne kadar mevsimsiz?

HATIRA

Geçkin çini bir kap... Nesi kalmış göz alan?
Savrulmuş gitmiş o canım kasede can;
Çentikli, soluk yüzlü, yürekler acısı,
Bir antika sergilik çanak elde kalan.

PAZARCILAR

Kan ter döktük: önce saban, sonra orak,
Ekdik, biçdik: Ayrı tohum, ayrı başak;
Bir sel yatağında savrulur harmanımız.
Yağmur gelsin, sel gidecek kum kalacak.

DAĞIN ARDI

Serdim, sardım yumak yumak yol bağıcı,
Uçdum, geçdim masalların Kaf Dağını.
Bağrımda kuraklık, dağın ardında su var,
Kandırdı su isteğim suyun kaynağını.

ÖMER BEDRETTİN UŞAKLI

Ömer Bedrettin UŞAKLI 1904 yılında Uşak'ta doğdu 1927 yılında Mülkiye(nin İdari şubesinde mezun olduktan sonra Bursa Maiyet Memurluğu ile idarecilik mesleğine girdi. Dört ilçede Kaymakamlık yaptıktan sonra, 1942 yılında ara seçimlere katılarak Kütahya mebusu oldu.

Evvelce yakalanmış olduğu verem hastalığından kurtulamayarak 24.02.1946 tarihinde İstanbul Yakacık Sanatoryum (unda vefat etti. Vefat ettiğinde evli ve bir çocuk babasıydı.

Gezdiği ve gördüğü yerlerin güzelliklerini; Anadolu'nun taşını toprağını şiirlerinde, adeta renk ve kokularıyla bize duyuran Ömer Bedrettin, döneminin en sevilen ve tanınmış şairlerindendir.

Eserleri: Deniz Sarhoşları (1926, 1929), Yayla Dumanı (1936), Sarıkız Mermerleri (1942), Ayrıca 1945'de 1924'den beri yayımlanan bütün şiirlerinden yaptığı seçmeleri yine Yayla Dumanı adıyla bastırmıştır.

YILDIZLARIN ALTINDA

Benim gönlüm sarhoştur
Yıldızların altında
Sevişmek, ah ne hoştur
Yıldızların altında.

Mavi nurdan bir ırmak,
Gölgede bir salıncak,
Bir de ikimiz kalsak
Yıldızların altında...

Sular rüzgârı dinler
Aşıklar hep serinler,
Çoban yolları inler
Yıldızların altında...

Ne keder, ne yas olur;
Çakıllar elmas olur;
Bir kadeh bir tas olur
Yıldızların altında...

Yanmam gönlüm yansa da,
Ecel beni alsa da
Gözlerim kapansa da
Yıldızların altında...

Ettiğim ah değildir,
Bahtım siyah değildir.
Buse günah değildir
Yıldızların altında...

(Bestelenmiştir)

FİDAN BOYLUM

Gel, gitme, kalmasın güzüm yollarda
Her taraf bu akşam sel, fidan boylum.
Çılgınca dağları gömen bu karda
Ceçilmez o Çamlıbel, fidan boylum.

Yokluğun bir ateş, varlığın derman
Sürüme gönlümü yine arkadan;
Kanlı gözyaşlarımı sen kurutmazsan
Derdimden ne anlar, el fidan boylum.

Bu akşam ben gibi sen de mahmursun
İlişme kolların boynumda dursun
Karanlık geceme yıldız olursun
Gel, gitme bu akşam, gel fidan boylum.

(Bestelenmiştir)

DENİZ SARHOŞLARI

Köpükten omuzları birbirine dayanmış
Yüksek, mağrur başları akşam rengiyle yanmış,
Sahile koşuyorlar bak deniz sarhoşları

Bazen yırtık yelkenli bir sandala çarparak,
Bazen ufkun kıpkızıl şarabına taparak
Gitgide coşuyorlar bak deniz sarhoşları.

Rüzgarların ıslığı en yakın yoldaşları...
Yıllarca dövünerek içi yenmiş taşları
Bir anda parçalayıp doycak bu sarhoşlar.

Çılgın gönüllerinde aşkın en büyük kini,
Yosunlu kayaların o yeşil gözlerini
Deli âşıklar gibi oycak bu sarhoşlar.

VASFİ MAHİR KOCATÜRK

1907 de Gümüşhane'de doğdu. Orta öğrenimini Darüşsafaka'da tamamladı. 1930 da Mülkiye'yi bitirdi. Çeşitli İllerde Edebiyat Öğretmenliği ve Yöneticilik yaptı. Bir süre Milli Eğitim Bakanlığı Müfettişliğinde bulundu. 1950 yılında Gümüşhane'den Milletvekili seçildi. 1961 yılında Ankara'da vefat etti. Evli ve iki çocuk babasıydı.

Yedi Meşale Şairlerinden biridir.

Eserlerinde kuvvetli bir milliyet duygusu görülür. Halk edebiyatı ile de ilgilenmiştir.

Eserleri: Şiirler: 1-Dağların Derdi-1928 (müşterek), 2-On İnkılâp (1935), 3-Tunç Sesleri (1935), 4-Geçmiş Geceler (1936), 5-Bizim Türküler (1937), 6-Ergenekon (1941), 7-Hayat Şarkıları (1965)

Oyun: 1-Yaman (1933) 2-Sanatkâr (1965)

Ayrıca, çoğu antoloji olmak üzere 18 adet basılmış inceleme ve deneme eseri vardır.

YURT TÜRKÜSÜ

Güzel yurdum, dağlarım
Uzaktan göresim gelir
Keskin esen yellere
Kendimi veresim gelir.

Gözümde tüter damların,
Sakız kokulu çamların,
Türkü söyler akşamların;
Bana kendi sesim gelir.

Su içtim kaynaklardan,
Gölgelerinde uyudum,
Kuşların söylediği
Şen türkülerle büyüdüm.

Ninniyle salladın beni,
Şefkatle kolladın beni,
Sevginle bağladın beni;
Güzel yurdum, güzel yurdum.

SABAH TÜRKÜSÜ

Gün doğdu, kıpkızıl karşı kavaklar,
Yosmam, uyku yetmedi mi?
Rüyadan gözünü açtı yapraklar,
Bağda pırıldıyor top yapıncaklar,
Uyan da kolumdan al sepetimi,
Yosmam uyku yetmedi mi?
Kapının üstünde asmalar yeşil,
Güllerin yürek biçimi,
Saksında kor olmuş iki karanfil
Uyan, ak elinle gözlerini sil,
Yorulan kolumdan al sepetimi,
Yosmam, uyku yetmedi mi?
Yakuttan salkımlar getirdim sana,
Mercandan al ibrişimi.
Kimi taneleri benziyor kana,
Altın damlaları düşmüş bir yana,
Uyan da kolumdan al sepetimi,
Yosmam, uyku yetmedi mi?

FUAT BAYRAMOĞLU

1912 de Ankara'da doğdu. Ailesi Hacı Bayram Veli soyundandır. 1931 yılında Ankara Erkek Lisesi'ni, 1935 yılında Mülkiye'yi bitirdi. 1938 yılında LİEGE Üniversitesi'nde Yüksek Lisans yaptı. 1939 yılında Dışişleri Bakanlığında Meslek Memuru olarak memuriyete başladı. Bu Bakanlıkta çeşitli görevlerde bulundu. Bir ara Başbakanlık' da Özel Kalem Müdürlüğü yaptı. Oslo, Bağdat, Tahran, Roma, Bürüksel ve Moskova Büyükelçiliği görevlerinde bulundu. Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği de yapan (1972-1977) Bayramoğlu 1997 yılında vefat etti.

Fransızca, İngilizce ve biraz da Farsça biliyordu. Nesteren Bayramoğlu ile evliydi.

Grand Croix L'orde de Merite Civil Espagnol ve İran Hümayun Nişanı sahibiydi.

Eserleri: Şiir Kitapları: 1-Rubailer (Farsça tercümeleri ile birlikte 1974), 2-Fuat Bayramoğlu'nun Rubailer (1976),

Ayrıca 1-Rubaiyât (H.Goads Nakhaî'nin rubailerinin tercümesi, 2-Türk cam Sanatı ve Beykoz İşleri, 3-Hacı Bayram Veli (Vesikalar, araştırmalar) isimli basılmış eserleri vardır.

Rubailerinden Örnekler:

Genciz, yaşımız ömrümüzün nısfı kadar,
Hala bize her türlü bakış davetkar !
Bir müjde-i vuslat gibi geldikçe bahar,
Avare-i aşk olmamak imkanı mı var ?
x x x

Mevsim sonu bir rüzgar eser, yapraklar,
Kuşlar dağılır, bahçeyi bir gölge sarar;
Bir hüzne dalar gönül, tesellisizdir,
Mevsim değişir, oysa, gelir başka bahar...
x x x

Bir çağda bütün yaşantı cinsel duyudur,
Bir çağda da aşk ninniye benzer, uyutur.
Gel! Yoksa, çağın geçer, bakılmaz yüzünel...
Sevmek de unutmak gibi insan huyudur.
x x x

Bir gün, ne bahar, ne yar, ne sevda kalacak,
Her şey silinip, bir eski rüya kalacak.
Bir hendese ufkunda sıkışmış ruha,
Sesler, kokular birer muamma kalacak.

SABAHATTİN TEOMAN

1914 yılında İstanbul'da doğdu. Liseyi İstanbul Erkek Lisesi'nde okudu. Siyasal Bilgiler Okulu'nu 1939 yılında bitirdi. Maliye, Gümrük ve Tekel, Sanayi Bakanlıklarında çeşitli görevlerde çalıştı. Gelirler Genel Müdür Yardımcılığı, Gümrükler Başmüdürlüğü, Ticaret Bakanlığında Sanayi Dairesi Başkanlığı ve Müşavirlik yaptı.

Maliye Tefkik Kurulu üyeliğinde ve bazı şirketlerin yönetim kurulu üyeliklerinde bulundu. Petkim Yönetim Kurulu üyeliğinden sonra emekliye ayrıldı.

Çeşitli dergilerde şiirleri ve sanat yazıları yayımlandı. 1940 lı yılların saf şiir anlayışını sürdüren şairler arasında sayılmaktadır.

Şiir Kitapları: 1-Rıhtım Sisleri (1943), 2-Beşinci Mevsim (1945).

İŞİĞİN ÇAPRAZ GELDİĞİ SAAT

Yalnız kalmak istediğim anlar olur,
Kapımı kilitlerim, perdemi indiririm.
Kitaplarım söylenir, iskemlem gel otur, der,
Su içilmek ister, ayna bakılmak.
Surtüstü uzanır, gözlerimi yumarım:
Üşüşür geçmiş başıma?
Ama nasıl yalnız kalırım?
Bu odada hatıra ve eşyadan başka
Kovup atamadığım bir de "Ben" varım.

GÜN

Sen uyandın diye gün doğar,
Şu yol geçtiğin için güzel
Bakmadığın için çirkin şu adam,
Su aksın,
Dal gölgen içindir
Ve sen varsın diyedir
Bu dünyada yaşamam.

ODAM

Oturduğum odadan vapur sesi duyulsun isterim.
Dışarı bakınca ilkin bahçe,
Sonra liman görülmeli.
Pencerem açılınca bir çiçek kokusu duymalıyım;
Yasemin veya hanımeli.
Üstümdeki yağmur dolu göğe bakınca insan
Öğleden sonrası düşünüp
Gizlice gülebilmeli.

NAİL MEMİK

Nail Memik, 1916 yılında Akveran (Safranbolu) köyünde doğdu. Orta öğrenimini İstanbul Pertevniyal Lisesi'nde yaptı.

Siyasal Bilgiler Okulu'nu 1940 yılında bitirdi. Altı İlçe'de Kaymakamlık, iki İl'de Vali Yardımcılığı yaptı. 1966 yılında Kırklareli Valiliğine atandı. Bitlis Valiliği ve İçişleri Bakanlığı Tetkik Kurulu Üyeliği yaptıktan sonra Merkez Valiliğine getirildi. 1981 yılında emekli oldu. 1989 yılında vefat etti.

Eserleri: Basılı Bir Şiir Kitabı Vardır: Neslimizin Masalı (1961)

RUBAİ

Her dilberi sevdik neme-lâzım demedik,
Her Bâdeyi içtik cem'e lâzım demedik.
Hoyratça döküp her şeye gözyaşlarını,
Bir katre de en son dem'e lâzım demedik...

(İsmail Bahâ Süreisan tarafından bestelenmiştir)

GAZEL

Edebi susmayı derpiş eden âhir konuşur
Kimi nikbin kimi hiçran ile kaahir konuşur;

Ne çıkar: "maraz-ı hacetde sükut ikrar"sa
Ehli teyid-i muhabbet, diye zâhir konuşur.

Söz gümüşdür, sükut altın sözü gerçek lakin,
Nice üstad-ı tekellüm de cevâhir konuşur;

Geceler bir sonu gelmez çiledir uşşaka,
Her seher aldanarak Zühre'ye Tâhir konuşur;

Süzülüp gamlı hazan akşamı gül bahçesine,
Hazzı hicranda duyan bülbül-i sâhir konuşur;

Çok zaman Tahir'e şan vermez olur insanlık,
Söz bizim cedlere düştükçe mefâhir konuşur.

Eski bir çeşmede, bir kubbede, rengin çini'de
Bir büyük sır gibi hâla o meşâhir konuşur.

Benzemek lafz ile eslafa ne mümkün Nail,
Şiir erbabı Fuzuli gibi mâhir konuşur.

TARIK HATUSİL

1919 yılında Amasya'da doğdu. 1937'de Liseyi, 1941'de Siyasal Bilgiler Okulu'nu bitirdi. Maliye Bakanlığı'nda Hesap Uzmanı olarak çalıştı. 03. 08. 1961'de Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğü'ne atandı. Daha sonra Merkez Bankası'nda ve Ordu Yardımlaşma Kurumu'nda çalıştı.

Fransızca bilen HATUSİL Belçika'da Etüt ve incelemeler yaptı. Evli ve iki çocuk babasıydı. 05. 06. 1979'da vefat etti.

ŞARKI

Saçının tellerine gönlümü takdı kader,
Önce elimden tutdu sonra bıraktı kader;
Bir çift yeşil göz için ömrümü yakdı kader,
Önce elimden tutdu sonra bıraktı kader.

(Salahaddin İNAL tarafından bestelenmiştir.)

KITA

Kaşını çatıyorsun güzelim niçin gene?
Yanıp karasevdanla ben için için gene,
Bırakarak başımı o güzel ellerine,
Şarkılar yazacağım gözlerin için gene.

KÖYE MEKTUP

Mektuba başlarken yavuklum önce, Hatırın sorar selam ederim. Seni düşünürüm gündüz ve gece, Görmeye rü'yada devâm ederim.	İçim yanardağdır, aşkınla dolu, Aklımı sürükler sevdanın seli; Çılgınlar gibiyim Köy'den geleli, Kendimi tutmağa merâm ederim.
Hasretin artıyor geçdikçe günler, Ne gün kavuşturur bilmem ki kader; Çabucak dönmeyi dilersem eger, Acep boşuna mı kelâm ederim?	Gözümde gitmiyor etvârın, halin, Cıgaramda tüter, hâsretin hâin İçtiğim kadahde titrer hayâlin Çekerim doluyu, tamâm ederim.

Kalksın aramızdan artık bu dağlar,
Özledim, bilmezsin seni ne kadar.
Hasretle kucaklar, bağrıma basar
Gözlerinden öper, selâm ederim.

MUVAFFAK SAMİ ONAT

26. 08. 1919 da Ürgüp'te doğdu. Konya Lisesi'nde okudu-1944 yılında Siyasal Bilgiler Okulunu, sonra da Ankara Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. Çalışma Bakanlığında çalıştı. Çalışma Genel Müdürü iken Danıştay üyeliğine seçildi.

1936 yılında başladığı şiir serüveni 1984 yılına kadar devam etti. Şiirleri çeşitli dergilerde yayımlandı.

Bazı şiirleri Orhan Veli'nin şiirlerini, bazıları da Halk şiirini andırır.

Şiir Kitapları: 1-Vazo (1941), 2-Yaratılış (1942), 3-Şiirler (bütün Şiirleri-1984)

BİLİNMEZ

Ve ol hikayet hep böyledir efendim:
Çekilenler kalır kâr;
Ağrısını biz duyarız aşkın,
Laflarını yâr.

Azâbı değil, azâbı Nuhun,
Destanı yazılı Gilgamişta;
Çilesi başlarda kalır sabrın,
Adı taşta.

Babalar duyar babalar, sevincini doğumun,
Sancısı analarda.
Göz görmez, kıvranişını şairin;
Ağlar da.

Şen ve şakrak gezindi kitaplarda,
Güftügûlarla Nedim;
Ama nasıl kederlerle sustu nevâlar, bilinmez
Bilinmez efendim...

MAVİ SENFONİ

Renk alır bulut maviden,
Renk verir göğe mavi.
Mavi gecelerde yaşanır "Sefil Cümbüş"ler
Müsavi

Nasıl eğri yağarsa yağmur.
Öylesine mavi düşer yaprak denize
Mavimsi sabırlar uzunluğunda beklenir:
Mucize.

Bütün musikiler mavidir,
Taş sesi, toprak sesi, su sesi.
Öpülesi Ah! O dudaklar bile, bazen.

Aşk da mavidir, şiir de
Göz mavi bakar severken.
Mavi damarlar örttüğçe güzeldir, sâde,
Ten.

Selviler mavidir geceler boyu,
Gündüzler kadar.
Mavidir, akşamlar sessizliğinde bütün
Dualar.

AŞK ODUNA

Aşk oduna yandır beni
Hakkı buldur kandır beni
Utandır utandır beni
Kendimi kendiliğimden

Münkir isem at tamuya
İbret olam ben kamuya
Çıkarıp fırlatam suya
Kendimi kendiliğimden

Aşık Sami oldu hayran
Bulup hakkı etti seyran
Parça parça edip ayram
Kendimi kendiliğimden

ŞİNASI ÖZDENOĞLU

Şinasi Özdenoğlu 1922 yılında Gümüşhane'de doğdu. Siyasal Bilgiler Okulu'nu 1944 yılında bitirdi. Dört ilçede kaymakamlık yaptıktan sonra Ankara Polis Enstitüsü Müdür Yardımcılığına atandı. Daha sonra atandığı Balıkesir Hukuk İşleri Müdürlüğünde pek az kalarak 1954 yılında memuriyetten ayrıldı, Ankara'da serbest avukatlık yapmaya başladı.

1960 yılında KURUCUSU MECİS üyeliğine seçilen Özdenoğlu daha sonra yine avukatlık yaptı. 1969 seçimlerinden CHP den Ankara Milletvekili seçildi. 1973 den bu yana Ankara'da serbest avukatlık yapmaktadır.

Özdenoğlu'nun şairliği lise yıllarında başladı, Başta Servetifünun-ülkü, Varlık ve Yücel olmak üzere bir çok dergide şiirleri yayınlandı. İlk kitabı "TESELLİ" yi Mülkiye öğrencisi iken 1943 yılında yayınladı.

1956 yılında Macaristan'ın işgali üzerine yazdığı MACAR RAPSDİSİ" ile Hür Macarlar Örgütü Namzatör'ün uluslar arası ödülünü aldı. Bu şiirin ve diğer bazı şiirlerin bestelendiğini biliyoruz. "Neden, neden böylesine geç" isimli şiiri Zekai Tunca tarafından bestelendi. Bir çok şiiri çeşitli antolojilere alındı.

Özdenoğlu'na göre, şair, ciddiye alınması gereken insan, şiir ise insanları barışta ve kardeşlikte birleştiren en etkili sestir. Ayrıca, Anadolu topraklarından tüm insanlığa açılan evrensel ve lirik seslenişin, şiirinin başlıca karakteri olduğunu söylemektedir. (İdarecinin Sesi dergisi sayısı: 4, 1990).

Eserleri: Teselli (Şiirler) 1943, Anafor'da Dönen Adam (Şiirler) 1946, Edebiyatımızın Beş Ana Meselesi 1948, Vatanım Benim (Şiirler) 1973, Özgürlük İçin Ölmek (Şiirler) 1974, Acısıyla Yanmak Türkiye'nin (Şiirsel Düzyazı), Memleketi Sevmek Suçu (Şiirler) 1978, Önce İnsan Olmak (Denemeler) 1981 ve 1995, Şairler Böyle Sever 1986, Suskunlar Ülkesi (Denemeler) 1988, Seninle Bir Yılbaşı (Öyküler) 1989, Yasaklar Cehennemi (Şiirler) 1991, Özgürlük Tek Sevgilim (Şiirler) 1992, Sımsıcak Dostluğunda Ölümün (Şiirler) 1993, Sevdim Savaşım (Yeni Şiirler ve Seçkiler) 1997, Sevdim Savaşım (Yeni Şiirler Seçkiler) 1995, Uzak (Şiirler Seçkiler) 1997, Türkiye Sevdası (Destanlar ve Destansı Şiirler) 1997, Anıtlar ve Portreler 2000, Her Aşk Bir Titanik. 2003.

ÖLMEYEN ÖNCE

Götür selamımı ey rüzgar
Götür sesimi ölümsüzlüğe
Duyayım yankısını o sesin
Ölmeden önce...

Titreyen ellerini
Koy alnıma son kez
İçimdeki ateşle doldur avuçlarını
Isınsın kalbim anne
Isınsın yüreği insanların
Ölmeden önce...

Ne zaman ölümsüz barış?
Yetsin bu kanlı yarış
Elele tutuşsun bayraklar
Dosta, düşmana selam
Budur son dileğim
Ölmeden önce

VATAN ÜSTÜNE

Bir tek vatanımız var
Büyük, Çileli, Fakir.
Bir yanı gözyaşı, bir yanı şiir.
Memleket bulunmuş bir kere,
Ne denir.

Körüyle, topalıyla, dilberıyla
Uçsuz bucaksız stepleriyle
En güzel kavgalara bedel alın teriyle
Memleket senindir.

ZAMANLA

Sen o muydun? O eşsiz kadın
Dönüp dönüp arkasından baktıran
O soylu ecesi تنها bulvarların
Destansı güzeli bir zamanların.
Aylardan temmuzdu, belki haziran
Kaldırıp seni onca erkek arasından
Önce vals yapmıştık, sonra tango
-Öylesine çalgılar ki, sanırsın bando-
Uçarcasına sarhoş, bir kır gazinosunda.

Ve bir gün Ankara'da... Yıllar sonra
Gözüme gelince anladım ki
Her şey bir hiçmiş zamandan başka.

Bir an durdun, yürüdüün sonra
Neden konuşmadın? Anladım
Ah zaman... Götürmüştü o güzelliği
Ve sen farkındaydın bu hazin yoksulluğun
Geçip gitmeseydin, sanki ne olurdu
Hatırı yokmuydu o eski dostluğun.

BEN BİR KÖYDE GÖZLERİM İSTANBULDA

Ekspres gibi geçiyor günler
Üstümüzden.

Tutup kaçırdığımız bir şarkı gibi
O şehir geçiyor yangın gibi
Geçiyor üstümüzden.

Basacak mıyız o şehrin kaldırımlarına yeniden?
Bir dost görüp öpüşmek arzusuyla dolu;
Caddelerin denizine dalmanın sarhoşluğu;
Vitrinler yakıp donatacak mı uykumuzu?

Bulutlar gibi kalender, sakın
Dalacak mıyız o şehrin gürültüsüne?
Yağacak mıyız kütür kütür
Apartmanlar üstüne.

Fakir dostlarla elele, şen kadınlarla kol kola.
Yağmur altında saçımız elektrikle dolu;
Islığımızda sonsuz şarkısıyla Anadolu.
Sinemalar mahşer, insanlar mes'ut,
Kadınlar mis kokulu

Bir tramvay sahanlığında yıldızlara doğru
Salacak mıyız en güzel kahkahayı?
Yıllardan bir sulh yılı, aylardan mayıs ayı
Boş verip geçim derdini, hasreti, kara sevdayı.
Alnımızda serin geceyi sulayan arzu çağlayanı
Alacak mıyız koynumuza en yosma şarkıyı?
Salacak mıyız gökyüzüne en deli kahkahayı.

ZEKİ KURUCA

20 Kasım 1922 de Tirebolu'da doğdu. 1942 de Balıkesir Lisesi'ni, 1946 da Siyasal Bilgiler Okulu'nu bitirdi. Hesap uzmanlığı yaptı. İsviçre'de mesleki incelemelerde bulundu. Bir ara Ticaret Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığı yaptı.

12.03.1988 tarihinde vefat eden Zeki Kuruca evli ve iki çocuk babasıydı.

Çeşitli dergilerde yayımladığı şiirlerini bir kitapta toplamamıştır. Şiirde vezin tarafı olmamıştır. Mısra düzenini toptan kaldıran şiirleri de vardır.

BEN YAŞARKEN

AŞK ŞİİRİ

Sol böğrümde kurşun yarası
Akmakla bitmiyor kanım.
Mâdemki seni sevdiğim için yedim
Mâdemki kanım bu kadar kırmızı
Bir kurşun daha istiyor canım.

Ben yaşarken siz de vardınız yanımda.
Sarışın kız, esmer kadın siz de vardınız.
Siz de karımdınız sağ yanımda,
Siz ilk okuldaydınız, siz bakkaldınız,
Siz de işçiydiniz sol yanımda.

Ben yaşarken siz de vardınız yanımda
Kavgaydınız, sıkılmış yumruktunuz.
Hızlı yürüyen gençliktiniz sokaklarda
Bir de siz vardınız, bir de
Sokaklarda rüzgârdınız.

BİR GÜZELSİN

Bir güzelsin sen, bir simsiyah, iki yeşil, üç al mı alsın. Karaköy Köprüsünden geçiyorsun; bir yerlere gidiyorsun. Yaklaşıyorsun; çifte minarelerine eski bir caminin. Sen ondan da bundan da güzelsin. Üç renkli yürüyen bir dalsın. Bir güzelsin, bir simsiyah, iki yeşil, üç, al mı alsın.

Sen bir güzel geçiyorsun; bir de durup bakıyorsun yanından balıkların. İsteklerimizi gömdüğümüz dalgalar hırçın mı hırçın. Sen birde sarhoş dolaştırıyorsun etrafında bulutların. Sen yükselmişsin birde topukların üstünde. Birde simsiyah, iki yeşil, üç güzel mi güzelsin.

Sen belki de bir resimsin, herkesin cüzdanında. Bütün yatak odalarında uyuyansın. Belki de yoksun, kimbilir belki de. O her yerde gördüklerim sen değilsin belki de. Sen bir resimsin; bir simsiyah, iki yeşil, üç güzel mi güzelsin

MUZAFFER UYGUNER

7 Şubat 1923 de Kandıra'da doğdu. 1941 de Trabzon Lisesi'ni, 1945 de Siyasal Bilgiler Okulu'nu bitirdi. Ticaret Bakanlığı Müfettişliği, Sanayi Bakanlığı Müfettişliği yaptı. Bu Bakanlıklar da çeşitli görevlerde bulundu. Başbakanlık Kanunlar ve Kararlar Tetkik Dairesi üyeliği, İmar ve İskân Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığı yaptı. 1978 yılında emekli oldu. 16 Eylül 2002 de vefat eden Uyguner evli ve üç çocuk babasıydı.

Şiirleri ve şiir çevirileri çeşitli dergilerde yayımlandı.

KAYINAÇACI isimli bir şiir kitabı vardır.

Uyguner'in Karacaoğlan, Pir Sultan Abdal, Yunus Emre, Yahya Kemal, Cahit Sıtkı Tarancı, Salah Bırsel, Memduh Şevket Esendal, Sabahattin Ali, Yaşar Kemal başta olmak üzere 40 Şair veya yazarın yaşamı ve sanatı üzerine yazdığı incelemeler yayımlanmıştır.

Ayrıca 15 adet mesleki eseri basılmıştır.

1975 yılında Varlık Dergisi'nin açtığı yarışmaya gönderdiği ELEŞTİRİ yazısı birincilik ödülü almıştır.

KAYIN AĞACI

Hangi hain rüzgârdır, bir bilsem
Beni sürükleyen bahçenize.
Ben geniş ormanların ağacıyım,
Kaç defa söyledim size.

Nerde ormanın ruh açan serinliği,
Nerde başımızda uğuldayan rüzgâr?
Ormanları bilmezsiniz değilmi?
Yeşilliğin, büyüklüğün türküsünü söyler ağaçlar.

Şu halime yalnızlığıma bakın,
Nefes alamıyorum yapraklarımdaki tozdan.
Bunalıp gideceğim nerdeyse,
Vermezseniz suyunuzdan.

Kafese konmuş kuşlar gibi garibim,
Elimde değil dönmek ormanlara.
Ne kadar kızıyorum kızıyorum bilerseniz,
Beni sürükleyen rüzgâra.

SEN GELDİĞİN ZAMAN

Mavi eteklerinde,
Bahar sabahlarının serinliğiyle gelirdin.
Senin resimlerinle süslü odam
Saadetle dolardı...

Ayrılıktan bahsetmeden o demlerde
Rüzgâr aşk türküleri söylerdi bize,
Sen geldiğin zaman,
Kuşların ötüşleri değişir,
Bir tatlı hisle kımıldardı içim...

Mevsimin son yaprağı düşüyor
Ve ışıkları sönyüyor günün.
Bütün beklenenler gibi gelmedin.
Belki gözlerini bir dost eli kapadı;
Ve belki başkalarının oldun...
Sen geldiğin zaman,
Kuşların ötüşleri değişir,
Bir tatlı hisle kımıldardı içim...

FAL

Bir mevsim daha geçecek,
Bahar tomurcuklanacak dallarda.
Bereket türkülerine başlayacak
Köylüler tarlalarda...

Elimizde tuttuğumuz bulutları bırakıp
Selam yollayacağız göklere...
Bir mevsim daha geçecek,
Beyaz bir duvak örtünecek hatıralar da;

Şafak renkli saçlarına.
Ve biz gene bakacağız sevgilim
İlk mektep sıralarındaki gibi
Papatya falına...

ALİ SITKI GÖKALP

Ali Sıtkı Gökalp 1924 yılında Ayaş'ta doğdu. 1942 yılında Ankara Atatürk Lisesi'ni, 1947 yılında Siyasal Bilgiler Okulunu bitirdi. 1948 yılında mart ayında Danıştay Üye Yardımcılığına atandı. Bir ara Çalışma Bakanlığında daha sonra Devlet Personel Dairesi Genel Sekreterliğinde çalıştı. 1963 yılında yeniden Danıştay'a geçti. Üye yardımcılığı, 5. Daire Başyardımcılığı yaptı. 1975 yılında 5. Daire Başkanlığına Seçildi. 1982 tarihinde emekli oldu. 12 ocak 2010 tarihinde vefat etti.

A. Sıtkı Gökalp evli ve dört çocuk babasıdır.

Gökalp şiir çalışmalarını ömür boyu sürdürdü. Bir Şiir kitabı yayınlamadı.

YOLCULUK

Çoğu kez ayrılıktır yolculuğun adı,
Gözler yaş doludur, gönüller kırık;
Bir nedeni var duygulanmanın,
Anlatılmıyor ki yalnızlık.

İnsan uçan kuşa benzer,
Bırakıverir kendini rüzgâra;
Trenler, uçaklar, gemiler değil,
Ayrılıktır insanı götüren uzaklara.

Hüznün gözyaşı olur gözlerde,
Dudaktan dökülür şiirler, şarkılar;
Yolculuk unutturamaz sevilenleri,
Sevenler birbirini her zaman arar.

BİR VARMİŞ

Parçalanmış bir aynada görüp dünyayı,
Biraz da sevgiler için yaşamak;
Yıllar birer birer eriyip gitti;
Çözüle çözüle bitiyor yumak.

Zaman bir değirmen, durmadan döner,
İçinde insanları öğütür gider;
Bir sonu vardır her başlangıcın,
Acılar, duygular, sevgiler biter.

Bir bahar mevsimi gibidir gençlik,
Kuşlar aşk şarkısı söyler dallarda;
Son umutlar tükenir birden
'Bir varmış, bir yokmuş" denir masallarda.

ÇOCUKLAR

Minicik elleri var çocukların,
Kocaman gözleri,
En güzel dünyayı verelim onlara,
Sevindirinler bizleri,

Çocukların düşünce bahçesinde
Büyüyen fidandır sevgileri,
Başka bir şeyiniz yoksa verecek
Biraz sevgi verin onlara yeter.

Keşke güzel olsa masallarımız,
Çocuklar inanmaya hazır,
Her şeyi tükenir birgün yaşamanın,
Çocukluktaki umutlar kalır,

MUHTEREM ORHAN

Muhterem Orhan 1924 yılında Denizli'nin ÇAL ilçesinde doğdu. Orta öğrenimini Denizli'de yaptı. 1946 yılında Siyasal Bilgiler Okulu'nu bitirdi.

Orhan Maliye Bakanlığında çeşitli görevlerde bulundu. Bir ara defterdarlık yaptı. Son görevi Bakanlık Tetkik Kurulu Üyeliğidir.

Basılmış Eserleri: 1-Özgürlüğün Uykusu (Şiir-1973), 2-Ergin Gölgeleler (Şiir-1977), 3-Gülümseyen Toprak (Deneme ve Mensur Şiir-1981), 4-İslak Güneş (Şiir-1989), 5-Sevgiler Hüzünde Devleşir (Şiir-1995), 6-Bilimde Kur'an-ı Kerim'in öncelikleri (Araştırma-1999), 7-Sevgi Sağanağında Düşler (Şiir-1999), 8-Zamanı İçmek (Rubailer ve Şiirler-2003), 9-Cumhuriyetle Büyümek (Bir Müllkiyelinin anıları) (Anılar-2007), 10-Ben Sendeyim Sen Bende (Şiirler-2008).

BİLEMEM

Kimi gün, dal dal çiçek açarım
Sonsuza dek en güzel kokularla.
Kimi gün, su olur çağlarım
Neye yanar yüreğim, bilemem.

Kimi gün, kuş olur uçarım
Bilinmeyen illerde, doya doya.
Kimi gün, dalar dalar ağlarım
Neye yanar yüreğim, bilemem.

Kimi gün, yaylalara çıkarım
Söyleşirim kurtla kuşla, güneşle ayla.
Kimi gün, balık olur deryalara dalarım
Neye yanar yüreğim, bilemem.

MUTLULUK

Ak taşta yoğurduğun
Kara taşta pişirdiğin
Gök kayrakta yediğimiz
Ekmeğin sıcaklığı mutluluğumuz.

Tohumda çatlayan
Bacadan tüten
Gözden göze
Bir ses mutluluğumuz.

Ay ışığında yunan yıldızların
Bebek gözlerinde uykuların
Yaz gününde ağaran tan'ın
Suskunluğu mutluluğumuz.

MEHMET ÇINARLI

1925 yılında Ermenek'te doğdu. Orta Okulu Konya'da, Liseyi Antalya'da okudu. 1948 yılında Siyasal Bilgiler Okulu'nu bitirdi. Maliye Bakanlığında çeşitli görevlerde bulundu. 1961 yılında sekiz ay süreyle Amerika'da mesleki incelemelerde bulundu.

Sayıştay üyeliği ve Anayasa Mahkemesi üyeliği yaptı. Bu görevinde iken emekli oldu. 18. Ağustos 1999 tarihinde vefat etti.

Uzun yıllar HİSAR dergisini çıkardı. Şiirleri Hisar'da ve çeşitli dergilerde yayımlandı.

Geleneğe bağlı bir şairdi. Önceleri aruz, sonra hece vezni ile şiir yazdı.

Basılmış şiir kitapları: 1-Güneş Rengi Kadehlerde, 2-Gerçek Hayali Aştı, 3-Bir Yeni Dünya Kurmuşum, 4-Zaman Perdesi.

Diğer Basılmış Eserleri: Personel Kanununun Mali Hükümleri (1966), Halkımız ve Sanatımız (1970), Söylemek Yaraşır, (1978), Sanatçı Dostlarım (1979), Hatıraların Işığında (1984), Aynı Yolda (1986), Mısrarlarda Gezinti (1990), Güzelliklere Doymam (1995).

GÜLÜM

Saçlar ağardı, sanma ki yaşlanmışız gülüm.
Vallahi neyse sendeki hoşlanmışız gülüm.

Yıllar ilerledikçe gönül uslanır sanıp,
Düşmüş büyük hatalara, aldanmışız gülüm.

Gel, ağzı süt kokanlara yaklaşma, zevki yok;
Onlar gibiyken aşkı oyun sanmışız gülüm.

Gül koklamak usulünü yıllarca meşk edip
Binbir çeşit dikenlere katlanmışız gülüm.

"Şairler incedir kıyamaz fazla sarmaya"
Derlerse, gör ki biz dahi insanmışız gülüm.

ONLAR

Sustuk sabırla, her şeyi öğrettiler bize.
Sevdikçe, nefret etmeyi öğrettiler bize.

Bir silkinişte ülkeye peygamber oldular,
Çektik, bütün günahları yüklettiler bize.

Bin bir düzenle saygıyı, imanı öldürüp,
İnkarı, kini, şüpheyi devrettiler bize.

Kaynarken ortalıkta cehennem kazanları,
Cennet, barış masalları dinlettiler bize.

Bizziz ayakta durmaya yetmezdi güçleri,
Her gün bizimle güçlenerek, yettiler bize

YILBAŞI DÜŞÜNCESİ

Dışarda kar dönüyor, içerde insanlar.
Birer umut ve aldanişla geçti nisanlar.

Gülen bu tatlı kadın, şu nazlanan cici kız
Sanır ki davet eden gözlerin yabancısıyız.

Dışarda ses ve nefes yok, içerde caz tepinir
Bir el içimdeki tellerde durmadan gezinir

Neden o bestelerin hepsi kalmış öyle yarım
Neden bu şarkıyı duymaz da kimse, ben duyarım?

Dışarda bir tek ağaç, içerde çam dalı var
O hür dağın efesiyken ne hale koymuşlar!

Bugünkü pek sayılan bir günüydü İslâmın;
Gelişti bir yeni din çevresinde süslü çamın.

Janet ve Jim gibi içmekte Ayşe, Ahmet de;
Bütün duman ve sis, İsa da yok, Muhammed de.

Derin bir ince sızıyla burkulur kalbim
Köküyle bağları kopmuş süslü çam gibiyim.

NURAN YULUĞ

Mahmut Nuran Yuluğ 1925 yılında Ankara'da doğdu. 1946 da İzmir İnönü Lisesi'ni bitirdi. 1951 yılında Siyasal Bilgiler Fakültesini bitirdikten sonra Maliye Bakanlığında memur olarak çalıştı. İzmir Defterdarlığında çeşitli görevlerde bulundu. Bir süre Ege Bölgesi Sanayi Odasında çalıştı.

Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde fark sınavı vererek sertifika aldı. Memuriyetten ayrıldıktan sonra Gazetecilik ve Avukatlık yaptı. Politika ile de uğraştı. Bir ara İşçi Partisi İzmir İl Başkanı oldu. 2007 yılında vefat etti.

Dile özen gösteren Yuluğ'un Şiirlerinin kendine özgü bir havası vardır. Kısmen yeni şiir zincirini izlemiştir. İzmir Sabah Postası gazetesinde <<Sekize Yirmi var>> isimli bir romanı tefrika edilmiştir.

Basılmış Şiir Kitabı: Benden Başlar Okyanuslar.

OLAN OLUR

Dudağın tatlı değil, acı değil
Emdikçe susatan
Çimen değil, toprak değil kayan
Altımızda

Dalların şarkısı değil duyduğum
Bu başka sessizlik çın çın
Ekmeğim, tuzum
Hem varım hem yoğum
Dışlediğim meyva

KARA YUMRUK

Akan sudur gece
Islanır, yıkanır, sevişir
Bir zenci Kongo'da

Bir zenci kadın eline dokundum
Ellerim, ekmeğim, öpeyim
Kara üzümüm canlandı her lokmada

Şimşek çaktı ansızın
Kara çarşaf yırtıldı ansızın
Ürken tavşan, kaçan serçe, sinen sardalya
Kara bir yumruk Afrika

Işığa doğru koşan koşana
Karanlıkta koşan kara orman
Engerek kursağı değil kafası
Ne'tsin kaplan pençesi
Param parça zenci, karısı
Lokma lokma
Beyaz ellere karanlık sofrası

GEZİNTİ

Cezayir akşamı serpme kum
Yanan kim kuru sıcakta
Çöl yüzlü adamın
İki gözü iki vaha

Saçları sarıdan sarı
Sarı Nehir akar ha akar
Avuçları Çin yazısı
Kara bataкта

Ganj köpük köpük kül
Öpücük değil köpük
Hintlinin kafası ceviz
Elleri havada
Yaralı akşam Küba'da

MUSTAFA ARIF ARIK

Mustafa Arif Arık 1925 yılında Kozan'da doğdu. 1952 yılında Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. Üç ilçede kaymakamlık yaptıktan sonra Ankara Belediyesi Zât İşleri Şube Müdürlüğüne getirildi. Yakalandığı kanser hastalığından kurtulamayarak, genç yaşta, hayatının ve sanatının en verimli çağında, 23.9.1963 tarihinde vefat etti.

Arık, evli ve üç çocuk babasıydı.

Halil Soyuer tarafından hazırlanan "Şairler Albümü", Fethi Gözler tarafından yayınlanan "Yunus'tan bu güne Türk Şiiri" ve Recai Kocabeyoğlu'nun yayınladığı Türk Dili ve Edebiyatı" antolojilerinde Mustafa Arif Arık'a ve şiirlerine yer verilmiştir. "Aşk Bağından Seni Seçtim Eş Diye" mısra ile başlayan şiiri Faruk Şahin tarafından bestelenmiştir.

Basılmış Eserleri: 1-Yurut Uğruna 1951, 2-Güzeller Treni 1959, 3-Nisan Yağmurları 1964. (Bu kitap, Arık'ın vefatından sonra şair arkaaşı, değerli Hakim Cevdet Aslangül ile S.B.Fakültesinden sınıf arkadaşı Osman Gürhan tarafından, Arif Arık'ın eşi Zahide Hanımda bulunan yayınlanmamış şiirlerinden yararlanarak hazırlanmıştır.)

KOMŞU KIZI

Pencerem görünür, evlerinden,
Penceremden evleri
Yalnızlığın dışında komşu kızı
Çeker basma perdeleri.

Geceyi bekler boynu bükük
Yeşil cumbadaki saksı
Gündüz sulamaz komşu kızı, görürler
Babası aksi.

Benim pencerem camdır, onunki kafes.
Ben onu göremem o beni görür
Ben umutsuzluğa esir o yalnızlığa
Sönüp gider içimizdeki heves.

Göz görmese gönül nasıl ulaşır
Yarin gönlüne.
Kafesler içinde gelir Komşu Kızı
Hayalimdeki düğüne

Sizin evin duvarları tuğladır,
Bizimki kerpiç
Aramızda ne geçer ki Komşu Kızı
Hiç.

Pencerem görünür evinizden
Penceremden eviniz
Kapa gitsin perdeleri Komşu Kızı
Aşka hazır değiliz.

ŞİKAYETNAME

Arzuhalcıbaşı, nasıl diyeyim
Bende ele denmiyecek haller var;
Sabrın varsa birer birer sayarım,
Gör, dünyada nasıl dertli kullar var.

Bu aşk bende onaltıda başladı,
Yuva kurdu dert içimde başladı,
Hem hasretlik iliğime işledi
Hem de bana sitem eden diller var.

Körkütük aşığım, zilzurna hasret,
Artık ötesini var sen kıyas et
Çok değil, kırk sayfa yaz bunu; gayret
Daha eßeceğim epey küller var.

Müstantik Efendi, kölen oluyum
Dinle beni efkarınan doluyum
İstidama pulu nerden buluyum
Yetişmez mi? Gözyaşımda pullar var.

Oku hey mübaşir, oku künyemi,
Ben doğuştan şaşırılmışım dünyamı
Yavaş söyle rezil etme adamı,
Şurda bizi kınayacak eller var.

Aman dedim, yar elinden, aman ey
Zalimlerle doldu şimdi zaman hey
Davacıyım postacıdan Hakim Bey
Yardan mektup getirmiyor yıllar var.

BİR NİSAN BULUŞMASI'NDAN

Uzaktan fark ederim saçlarını
Altın parıltısından
Sen yine beyazlar içinde, ürkek
Bana doğru uzatıp kollarını
Giriver bahçe kapısından.

Anladım, hükmü yok gönle zamanın
Sekiz yıl olmuş da daha dün gibi
Sen yine taptaze onaltısında
Ben yine aşığım gördüğün gibi.

SÜREYYA HAMİ ŞEHİDOĞLU

Süreyya Hami Şehidoğlu 1925 yılında Sakarya'da doğdu. 1949 yılında Siyasal Bilgiler Okulu İdarî Şubeden mezun oldu. Bir çok ilçede kaymakamlık yaptıktan sonra İçişleri Bakanlığı Hukuk Müşavirliğine getirildi. Bu görevinde iken 1983 yılında kendi isteği ile emekliye ayrıldı.

Şehidoğlu, ani bir rahatsızlık sonucu 30.05.1994 tarihinde vefat etti. Evli ve dört kız çocuk babasıydı.

Emekli olduktan sonra bir yıl "Atatürkçü Düşünce Derneği" Genel Başkanlığını yaptı. Süreyya Şehidoğlu'nun şiir ve yazıları muhtelif dergi ve gazetelerde yayınlanmıştır. Son zamanlarda daha çok KEMALİSTT ÜLKÜ DERGİSİ'nde yazıyordu.

Süreyya Hami Şehidoğlu'nun 10 adet Anı ve Araştırma Kitabı Var.

Basılmış Şiir Kitapları: 1-Yarıda Kalan Rüya, 2-Avuçlarında Ne Var, 3-Ve Sakarya'da Öldük.

GÖZLERİN

Nasıl ki gurup vakti denizin
Kalbimde yanarsa bir başka cihan
Öyle dolardı içime gözlerin
O kirpiklerin kalktığı zaman

Ayın dolaşmadığı göllerde
Bulutlu gökler gömülü kalır
Senin lacivert gözlerindeyse
Zümrüt suyu güneşler yıkanır

Ben bu yalnızlığı orada buldum
Ölümlü her şey orada diri
Ve nice doğdum, nice yok oldum
Orada gördüm kırılan fecri.

Ah, bu geceyi ümitle ezip
Çeksem de bir şark sürmesi gibi
Ve sonunda içsem orada eğilip
Sonsuzlukların kestiği yeri

GEÇENİN ÖRTÜSÜNDE

En son geçen bulutlar gözlerimin önünden
Siyahlara bürünmüş kadınlar gibi gitti.
Bir serseri geminin sahipsiz dümeninden
Işıklar parça parça ta doğuya seyirtti.

Çalkalandı sular da bölük bölük yıldızlar
Attılar yemlerini yürüyen balıklara
Ta içinden yeşeren altın renkli kamışlar
Kıyılarda yunup da dizildi sıra sıra.

Her bir yıldız bir damla düşerek gözlerimden
Gecenin eğilip de suları sardığı an
Çarpar çarpar da susar bir öksüz yüreğimden
Tanrı'nın uyuttuğu garip sular da zaman...

KAPI

Zaman ince, gün yorgun
Bulutlar uzun uzun
Erir kapıda gece...
Karışlarca yağmur bu
Yağmursuz. Koyu koyu bir su
Ben (Ben) le mücadelede..
Üfürdüm ufka doğru
Bir kovanlık oğlu
Bizlerle gelenlere

HAMDİ IŞIKLI

Hamdi Işıkli 1925 yılında İstanbul'da doğdu. 1949 yılında Siyasal Bilgiler Okulu'nu bitirdi. Beş ilçede kaymakamlık yaptıktan sonra Söğüt Kaymakamı iken 1970 yılında, İçişleri Bakanlığının izni ile bu görevinden ayrılarak İstanbul Belediyesi Sular İdaresi müfettişliğine atandı. Bu görevinden 1974 yılında kendi isteği ile emekli oldu.

Emekli olduktan sonra İstanbul'da yaşayan Işıkli, evli ve iki çocuk babasıdır.

Işıkli'nın şiirleri, baş'ta ÇINARALTI olmak üzere çeşitli dergilerde yayınlandı. Siyasal Bilgiler Okulu'nda okuduğu yıllar en güzel şiirlerini yazdığı dönem oldu.

Işıkli, 1964 yılında TÜKENİŞ isimli bir şiir kitabı yayınladı.

KIRIK KALP

Bir uzun hikaye bu söylediğim
İçinde biraz da gözyaşı olan.
Ne artık hatırdan çıkmayan mevsim
Ne de ilk gözgöze geldiğimiz an.

Eşmeyin külleri örtülü dursun
İnsanda hatıra, denizde yosun
Bir musiki gibi içime dolsun
Durmadan o hazin parçayı çalan.

Mevsimler, ilkbahar, arkasından güz
Tadına kanmadan gitti ömrümüz
Bende bir hatıra, bir çizgili yüz
Bende bir kırık kalp geride kalan.

DALGALAR VE SEN

Seni hep aradım dalgalarda ben
Dalgalar o günkü gibi bembeyaz.
Ve dedim sesinin aksi dinmeden
Seni dalgalarda dinlesem biraz.

Sanma uzun yıllar renkleri sildi,
Bu sular o günkü sular değildi.
Dalgalarda yeşil dallar eğildi
Seni o dallarda kokladım bu yaz.

Giderken ufukta bıraktığım iz
Değişen ne ağaç, ne dal, ne deniz.
Dalgalar o günkü gibi tertemiz,
Dalgalar o günkü gibi bembeyaz.

YAHYA BENEKAY

1925 yılında Köstence'de doğdu. Siyasal Bilgiler Fakültesini 1951 yılında bitirdi. Uzun yıllar Gümrük Tekel Müfettişliği yaptı. Son görevi Gümrük Tekel Bakanlığı Müsteşar Yardımcılığıydı. 22.Mart 1997 tarihinde vefat etti.

Şiirleri başta Çınaraltı, Şadırvan, Mülkiye ve Hisar olmak üzere birçok dergide yayınlandı. Benekay şiir kitabı yayımlamadı. Daha sonra düz yazı ile eserler vermeye başladı. Müfettişlik yıllarında izlenimlerinin bir kısmını "GÜNEYDOĞU YOLLARINDA" başlığı altında Varlık dergisinde yayımlandı. Bu röportaj 1962 yılında Türk Dil Kurumunun "RÖPORTAJ ARMAĞANI" nı kazandı. Böylece nesre yönelen Benekay'ın basılı eserleri şunlardır:

Eserleri: 1-Yaşayan Mevlit-i Şerif, 2-İlk Hacı, İlk Kurban, 3-Veyssel Karani, 4-Hacı Bayram-ı Veli, 5-Alevilik (Röportajlar)

ESKİŞEHİRİM GÖR TASVİRİM

Çorak düzler ortasında,
Çorak katışa katışa
Sıra sıra kerpiç evler,
Durur bitişe, bitişe.

Horoz öter gece ağar,
Geçim kapıları döğer.
Günün kaderiyle doğar,
Güneş tutuşa tutuşa.

Uçsuz bucaksız ovalar
Yılın falını geveler.
Güneş gölgeyi kovalar
Yakar ateşe ateşe.

Çocuklar ekmek derdinde
Kadınlar sapan ardında
Huzur, sabahın dördünde
Kaçar itişe itişe.

Eskişehirim gör tasvirim
Yüreğimde ayrı yerin
Trenlerde mi haberin
Gelir ötüşe ötüşe.

GÜNLERDİR İÇİME ÇÖKTÜ AYRILIK

Günlerdir içime çöktü ayrılık
Böyle boynu bükük duruşum ondan
Yağacak bir bulut gibi doluyum
Böyle ağlamaklı oluşum ondan

Şurası göz göze geldiğimiz yer
Şurası söyleşip güldüğümüz yer
Şurası baş başa kaldığımız yer
Buralara sık sık gelişim ondan

Beni yalnız koyup mahzun hallerde
Sen nasılsın acep gurbet ellerde
Geleceksin diye gözüm yollarda
Uzaklara böyle dalışım ondan

Şurası göz göze geldiğimiz yer
Şurası söyleşip güldüğümüz yer
Şurası baş başa kaldığımız yer
Buralara sık sık gelişim ondan

Sadettin Oktenay tarafından bestelenmiştir

GEMLİK KÖRFEZİNDEKİ KASABAM

Gemlik körfezinde bir kasabam var.
Dört mevsim yağıyla kavrulur durur,
Dört mevsim haliyle Allaha bakar.
Ne zaman söylense içim burkulur
Gemlik Körfezinde bir kasabam var.

Gemiler yanaşır, gemiler kalkar.
Bembeyaz köpükler kaplar denizi.
İskele, sarsılır, titrer gıcırda
Alnında güngörmüş kaderin izi
Dökülür yollara sarhoş tayfalar.

Bir poyraz eser ki inceden ince,
İne, çıka derya yüzü savrulur.
Sahilli çocuklar düşer sevince
Demirli tekneler sallanır durur.
Düşülür yollara güneş inince.

Balığa, bu vakit çıkılır paşam
Gözler, bu saat de ışılda, güler
Paslı sokaklarda kalır keder, gam
Toy bir ürpermeyle sızlar gönüller
Gemlik körfezinde can verir akşam.

NÜZHET ERMAN

Mehmet Nüzhet Erman 28.4.1926 yılında İstanbul'da doğdu. Orta öğrenimini Afyon'da yüksek tahsilini Ankara'da Siyasal Bilgiler Okulu'nda yaptı. 1947 yılında mezun oldu. Memuryete Emniyet Genel Müdürlüğünde Komiser Muavini olarak başladı. 1948 yılında Ankara Maiyet Memurluğuna atanarak idarecilik mesleğine geçti. Kaymakamlık kursunu bitirdikten sonra dört ilçede kaymakamlık bir ara da Ankara Vali Yardımcılığı görevinde bulundu. 1960 yılında Danıştay üye yardımcılığına atandı. Danıştay'da Kanun Sözcülüğü ve 6. Daire Başyardımcılığı yaptıktan sonra Anayasa Mahkemesi Raportörlüğüne getirildi.

Erman, 1966ğ yılı şubat ayında Nevşehir Valiliğine atandı. Daha sonra Antalya, Rize, Muğla ve Tekirdağ Valiliklerinde bulundu. Merkez Valisi iken 1982 yılında emekli oldu. 11.11.1996 tarihinde vefat eden Erman evli ve iki çocuk babasıydı.

Erman'ın şiirleri başta Ülkü, Varlık ve Hisar olmak üzere çeşitli dergilerde yayınlanmıştır. İlk gençliğinde başlayan şairliğini, kesintisiz ve gittikçe mükemmelleştirerek devam ettiren sanatçımızdandı. Kanımızca Nüzhet Erman günümüz şairlerinin iyilerinden biriydi.

Basılmış Eserleri: 1-Yeşil. (Şiirler). 1945, 2-A Benim Canım Efendim (Şiirler). 1958, 3-Gayri Menkul Kiraları ve Belediyeler. 1962, 4-Anadolu (Şiirler). 1970, 5-Hem Hürriyet Hem Ekmek (Şiirler). 1974, 6-Gazi Mustafa Kemal Atatürk (Şiirler). 1981, 7-Türk 1190, 8-Halk Haktır 1990.

BİR ADAM DÜŞÜNÜN

Felekten sille yemiş bir adam düşün
Tek katlı evlerinin yansı kerpiç
Aşkale'de yaptığı askerlik hariç
Şehir nedir görmemiş bir adam düşün

Yaz kış gün ışımadan-önünde duvar
Köy yerinde adettir gün erken doğar
Gündüz ufuk-geceleyin dört duvar
Bana mısın dememiş bir adam düşün

İneğinin kamı şişip öldüğü gün
Bir de meyhur davullu zumalı düğün
Yarıladığı halde yolunu ömrün
Ağlamamış, gülmemiş bir adam düşün

Dilin varmazken ona adam demeye
Ne hakkın var ondan destan beklemeğe
Duru ayrıla kuru soğan ekmeğe
(Yarabbi şükür) demiş bir adam düşün

BİNLERCE KÖY KAR ALTINDA

Şu anda yolları tutuk Anadolu'da
Kızılırmak boylarında daha doğuda
Binlerce köy kar altında uyumaktadır.
Bu ağır, bu garip, bu تنها uykuda
Kürtaptal köyü de bulunmaktadır.

Şu anda Kürtaptal dış dış olmuş karıyla
Damları, insanları, hayvanlarıyla
Kurda kuşa yaraşan dağ yalnızlığında
Yazının, adamı kahreden beyazlığında
Cim kanında noktadır.

Şu anda Kürtaptal, sisler arasında
Binlerce yıl önceki mağarasında
Kış uykusuna yatıp, acaip ve kalbi
Belli belirsiz, bir dev yaratık gibi
Ağır-aksak solumaktadır.

Şu anda Kürtaptal yarı aç, yarı tok
Karanlık ağıllarda-ağzı dili yok
Sıska köpeği-koyunu, keçisiyle
Diz boyu çayırların uzak düşüncesiyle
Tuz yalamaktadır.

Şu anda Kürtaptal, kanı çekilmiş
Soğuk (hiç yaşanmamış-canlı değilmiş)
Ömrü, eşyanın ve zamanın dışında
Fırat kıyılarında, vuran ay ışığında
Çakallar ulumaktadır.

Şu anda Kürtaptal'ı yok diyelim
Yeniden yaratmayı deneyelim
Sanma ki Kürtaptal-yalnız (kar-kerpiç-et)
Sıtmaya, muskaya, kara rağmen-marifet
Kürtaptal yaşamaktadır.

ATATÜRK'ÜN İSTİKLAL MADALYASI

Batan bir güneşin altınlaşan yası
Aşk ile çarpan bir kalbin sıcaklığı
Ben Atatürk'ün iftiharla taktığı
Ben Atatürk'ün İstiklal Madalyası

Beni inandıramazsınız durduğuna
Atışını bildiğim o büyük kalbin
Pembe mermerlerinde Anıt-Kabrin
Şahidim, yemin ederim vurduğuna

Atatürk benimle genç, benimle zinde
Parlamam yüzü suyu hürmetinedir.
Ağır, karanlık Asya gecelerinde
Parlayan Atatürk değil de nedir?

Yeryüzünde gelmiş, geçmiş nişanlar
Birer oyuncak ben varken, birer süs
Ey Mustafa'yı Atatürk yapan şanlar,
Ey beni paha biçilemez yapan göğüs.

Tarih sayfası o'na ait her resim
Resimlerde güneş var, o var, ben varım.
On Kasım benim de Sonbaharım;
Kim derdi ki baş ucuna düşecektim.

Ben yoğu var eden bir zafer sonrası,
Milletçe kutlanışı altın sevincin.
Ben Çanakkale için, Sakarya için
Ben Atatürk'ün İstiklal Madalyası.

M. VEDAT OKAY

Vedat Okay 28.05.1926 tarihinde İzmit'te doğdu. Siyasal Bilgiler Okulu'nu 1949 yılında bitirdi. Kaymakamlık kursunu bitirdikten sonra 28.02.1952 tarihinde Lalapaşa kaymakamlığına atandı, on bir ilçede kaymakamlık yaptı. 1969 yılında Kars Vali yardımcılığına atandı.

Afyon ve Hatay'da Vali yardımcılığı, İstanbul'da İl Hukuk İşleri Müdürlüğü görevlerinde bulundu. Bu görevinde iken 1983 yılında kendi isteği ile emekli oldu.

Vedat Okay sanatın her dalı ile uğraşmış ve eserler vermiştir. Şiirleri Aile, Kaynak ve Varlık gibi sanat dergilerinde yayınlandı. Gravür çalışmalarının örnekleri "Ali Çankaya'nın Mülkiye Tarihi ve Mülkiyeliler" kitabının 5. cildinde mevcuttur.

Eserleri: 1-Uygulamalı Dernekler Kanunu. İstanbul, 1983 (1985, 1986 ve 1988 yıllarında yeni baskıları yayınlanmıştır), 2-Büyük Taarruzda Batı Cephesi Komutanları ve Şehitleri 1986, 3-Uygulamalı Dernek-Vakıf Bilgisi. İstanbul 1988. (Değişen yapraklıdır. 1990, 1991 ve 1992 de ekleri çıkmıştır.)

YAZ AKŞAMLARI

Hep sessiz olurdu ayrılmamız
Yaz akşamları kapınızda
Sen bakmasını beceremezdin
Veda etmesini bense.

Ağaçlar rüyaya hasret
Evler gölgesinde iki büklüm
Çocuklar her zaman şen
Ve bu akşamlar kısmetim gibisin sen

Kapınızın önünde
Yaz akşamları
Sen düşünceli
Ben düşünceli

Yaprak dalında güzel
Çiçek dalında
Sen kapıda güzelsin
Yaz akşamları.

MEVSİM DEĞİŞTİ

Eskiden böyle değildi düşüncelerim
Dünya da bu kadar güzel değildi.
Hele kalbim hiç çarpmazdı sebepsiz
Rüyalarım sudan şeylerdi
Arzularımsa renkli resimlerdi kitapta
Gözlerim sadece beğenmek içindi.

Tomurcuk ve renk dolu içim
Heyecanlarım ve neş'em
Ve gözlerimde yaş gibisin Eskişehirli
Ağlamadığımdan beri.
Şimdi bambaşka dünya
Mevsim değişti.

MEMNUNUM

Mesafelerin kısalığından memnunum
Elimi uzatıveriyorum isteyince.
Yıldızları avuçlarıma topluyorum,
Mavi gecelerden ne kadar hoşlanıyorum
Adında sen varsın diye
Elimi uzatıveriyorum
Bir şeyler doluyor avuçlarıma
Memnunum senin saçların gibi.

GÖZ GÖZE GELMİYELİM

Göz göze gelmiyelim bir daha
Ne kadar başka türlü baksan da
Düşüncenin aynası onlar
Ne olur göz göze gelmeyelim artık,
Hoşuma gidebilir, kirpiklerindeki
Uyku gibi güzellik...
Sevebilirim de nur dolu bakışlarını
Ne bana sır dolu gözlerle bak,
Ne ben kızarayım o anda
İstemem göz göze gelmiyelim artık.

BURHANETTİN BAŞSARAÇ

1926 yılında Balıkesir'de doğdu. 1948 yılında Siyasal Bilgiler Okulunu bitirdi. Bir süre Maliye Örgütünde çalıştı. 1952 yılında Gümrük ve Tekel Bakanlığı Müfettişliğine atandı. 3 Ocak 1967'de İzmir Gümrükler Başmüdürlüğüne getirildi.

1970-1974 yıllarında Bakanlık Müsteşar Yardımcılığı, 1974-1977 yıllarında Bakanlık Müşavirliği görevlerinde bulundu. 1977 yılında emekli oldu. Daha sonra PETKİM' de Gümrük Müşaviri olarak çalıştı (1977-1983).

Bir ara mesleki incelemelerde bulunmak üzere bir yıl süre ile İngiltere'ye gönderildi. Burhanettin Başsaraç evli ve bir çocuk babasıdır.

Basılmış Şiir Kitabı: İnsan, İnsan

GRAMER

Ben sen o
Biz siz onlar
Lâf bunlar
Dünyada sadece ben
Ben, ben, ben gene ben var.

EL FATİHA

Şu okullar bir bitse
Şu askerlik bir bitse
Şu taksitler bir bitse
Şu ağırlar bir bitse
Bitti işte.

KAFES

Sonsuz maviliği gökyüzünün
Özgürlüğü çağırır kimine
Banaysa bir kafesi
Aksine.

Ve ben
Boşuna uğraşır dururum
Çıkarmak için başımı
Cökyüzünden dışarı.

KİTAP

Öyle bir kitap ki hayat
Başlayınca okumaya
Elinden bırakamazsın
Öyle sarar ki seni
Ne çabuk bittiğini
Anlayamazsın.

ÖZLEM ÜSTÜNE

Her şeyde ayrı özlem
Kâğıdın özlemi kalem
Garibin özlemi bir selâm

Ay ışığı sularda
Eski sevdalar arar
Doğa barışa hasret
Birlikte yaşasa der kurtlar kuzular.

Zaman
Sürüp gitmenin bıkkınlığında
Bitmeyi özler her an.

Hırsıyla yeşerir tohum
Masmavi özelelerin
Yarar toprağın göksünü
Gökyüzünü görmek için.

Duvar
En umutsuz özlemi
Karşı duvara duyar.

Dünyanın özlemiyse sevgi
Cennette olup ta
Dünyada olmayan ne ki?

Ve bu cânım dünyada
Her geçen gün dahada artan
Özlemi insanların
İnsan.

ADNAN BULAK

Adnan Bulak, 1927 yılında Eskişehir de doğdu. 1945 yılında Galatasaray Lisesini, 1949 yılında Siyasal Bilgiler Okulunda bitirdi.

Dışişleri Bakanlığında çeşitli görevlerde bulunduktan sonra Lefkoşe Büyükelçiliği Müsteşarlığı ve Kıbrıs, Yunanistan dairesi Genel Müdürlüğü yaptı (1967-1970). Son görevi Paris Başkonsolosluğu idi. Bu görevinde iken 04.01.1986 tarihinde vefat etti.

İngilizce ve Fransızca bilen bulak duldu. Şiirleri genellikle varlık dergisinde yayımlandı. Siyasal Bilgiler Okulunda öğrenci iken 1948 yılında "Bizim Şarkılar" isimli bir şiir kitabı yayımlandı.

DUYDUNUZ'mu

Ben akşam üzerleri coşup coşup
Hey diye bağırdım duydunuz mu
Duydun mu Kırklareli, Duydun mu Kars Kalesi
Aman ettim vah ettim
Gün oldu halimize bin eyvah ettim
Sonra kadınlar geldi gözüm önünde durdu
Kudurdu kötü şeytan içimde kudurdu.

Kaynayan kanıdır adamın
Caddelerde süründüren perişan
Bin dünya değer kadınlar aman
Siz esmerler siz, sarışınlar hele siz
Gül desem güler misiniz gel desem gelir misiniz
Akşamüzeri alacakanlıkta
Hepiniz beni görseniz hepiniz beni sevseniz

Heves değil bu her akşam bu
Yurdum soğuk almış öksürür durur
Öte yandan içimde şeytan azıtır
Bir uçtan bir uca vatanımın dağları ve ovaları
Ben akşam üzerleri coşup coşup
Hey diye bağırdım duydunuzmu
Bir kadınlar geldi beni avuttu.

KASIM'ın SON GECESİ

Başşehrin ışıkları yandı pencere pencere,
Aritk bütün Yurdumda gecedir.
Dokunmayın dertlerim nicedir, gene nicedir
Karın altında Memleketin köyleri, şehirleri

Uyur karın altında Anadolu'nun dağları, nehirleri
Ve Sabahlara dek
Tek göz odalarda çocuklar ağlar
Üşür anadolunun insanları, üşür de uyuyamaz.

Dün bir lodos esip gitti köyüme, şehrimde,
Kar suları damlar artık kalbime
Damla damla dert ekler sular aman derdime,
Bir kere çamura oturdu mu dingiller

Hayvanlar inilder, kamyonlar inilder;
"Ayaz, etme" dedim, kesip biçti,
"Lodos, esme" dedim, esip gitti.
Kar suyudur bilirim şıpırdayan oluklarda,

Bilirim ana toprak tıkanasıya kanınca suya.
Yayılr buzlu sular dağdan ovaya,
Şimdi Meriç bir köşede, Seyhan bir köşede.
Menderes'dir, Sakarya'dır homurdayan ötede.

Aman şehvete gelir artık Yurdumun nehirleri,
Aman artık kollayın köyleri şehirleri.
Kar suyudur ne bend dinler, ne köprü, ne de ocak,
Tek göz odalarda eyvah çocuklar susacak;

Su görmez tarlalar buzlu sularla mı sulanacak.
"Ayaz, etme" dedim dinlemedi,
"Lodos, gitme" dedim beklemedi;
Başşehrin ışıkları yandı pencere, pencere;
Kar suları damlar artık kalbime, kalbime.

M. NİHAT ETİZ

Mustafa Nihat Etiz 1927 yılında Akhisar'da doğdu. Liseyi İzmir İnönü Lisesi'nde okudu. 1952 yılında Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. Kaymakamlık, Valilik, Mülkiye Müfettişliği ve Merkez Valiliği görevlerinde bulundu. 1992 yılında emekli oldu ve İzmir'e yerleşti.

Etiz evli ve üç çocuk babasıdır.

Yaşamı boyunca çeşitli sosyal çalışmalara katılan Etiz, Mülkiye Müfettişleri Sendikası Başkanlığı, Türk İdareciler Derneği Genel Yönetim Kurulu Üyeliği ve Genel Sekreterliği yaptı. Bu arada Derneğin Kamp İşletmesi Yönetim Kurulu Başkanlığı görevinde bulundu. Akhisarlılar Derneği Kurucu Genel Başkanlığını yaptı. Halen T.İ.Derneği İzmir Şubesi Başkanı'dır (2011).

Şiirleri başta Ülkü, Kaynak ve Varlık olmak üzere çeşitli dergi ve kitaplarda yayımlandı. Beş şiiri çeşitli antolojilere alındı. Bir şiir yardımcı ders kitabına alınarak (Başarı Ünite Dergisi) yıllarca İlkokullarda okutuldu (1980-1996). On şiiri bestelendi bunlardan biri TRT repertuarına alındı, TRT Radyo ve Televizyonlarında okunmaktadır.

Basılmış şiir kitapları: 1-Bağ Bozumu (1968), 2-Akhisar Mektubu (1996), 3-Şair Kaymakamlar (Antoloji-2000), 4-Hepsi (2001), 5-Cumhuriyet Dönemi Şair Kaymakamlar (2004), 6-Cumhuriyet Dönemi Şair Kaymakamlar (2007-İlaveli ve Genişletilmiş yeni baskı), 7-Uzun İnce Bir Yolda Çiçek Demetleri (2007).

2009 yılında "İzmir ve Dernek Anılarım" isimli bir kitap yayımlanmıştır.

BAHARLA GELEN

Daha adını bilmiyordu belki hüznün
Hayatı sevmesini öğrendim o kızıdan
Konuşarak geçiyordu yanımızdan
Cetirmedi sonunu sözünün.

Eşiğindeydi ama baharının yazının
Atlattı bizi bir bir
Gececeğini biliyordu kâfir
Nazının.

Saçları başak sarısı
Teni gül kurusu
Bilinmez rengi gözünün.

Elleri küçük bilekleri ince
Gamzeler beliriyor gülünce
Çocuk hali var yüzünün.

BAHAR ŞİİRLERİ ANTOLOJİSİ-1958
Erdoğan Alkan-Tahir Hayrioğlu

İZMİR

En tatlı hatıralarımı taşır gençliğimin
İzmir, dudaklarımda en güzel şarkı
Hâlâ taptaze gözümde
Basmane'si, Altınpark'ı
Kolay unutulur mu Mustabey Caddesi
Kokusu var deniz rüzgârlarında
Belki hâlâ sesim çınlar
İnönü Lisesi'nin duvarlarında.

Ayrı bir ses duyarım kışından, baharından
Geçer yağmurlu günleri mevsimin
Hayat dolu türkülerle yaz gelir
Kiraz gelir Kemalpaşa'dan
Sepet sepet, dal dal.
Temmuz geceleri döker nurunu Karşıyaka'ya
Sevda şarkılarını dinleyen ay
Ve yıldızlar düşer Çatalkaya'ya.

Görmelisin sonbahar bahçelerini
Sarışın güzelleri hatırlatır ayva
Hazdan çatlayan nar,
Bir ateş parçası gibi dallarda yanar.

Bornova'dan taş gelir hey aman aman
Elâ göze yağ gelir
Öylesine sevmişim ki bu şehri
İzmir'de keder bana hoş gelir.

Osman Attila (Memleket Şiirleri Antolojisi)- 1958
Ahmet Günbaş (Şiirin Adı İzmir) Antolojisi.(2009)

BAK YİNE GEÇTİ BAHAR

Bak yine geçti bahar
Gül neylesin, neylesin
Gelmeyince nazlı yâr
Yol neylesin, neylesin.

Gönlündeki arzuyu
Dinmeyen bu sızıyı
Tanrı yazmış yazıyı
Kul neylesin, neylesin.

Ağaç bakar göklere
Bulutlar hasret yere
Güneş yakmış bir kere
Çöl neylesin, neylesin.

İzzet ALTINBAŞ tarafından
Acem Kürdi makamında bestelenmiştir.

BAHAR VE MEMLEKETİM

Bu gün karınca gördüm toprakta
Başlamış o eski çalışmasına
Çiçekte bir gurur, sevinç yaprakta
Ağaçlar öylesine düşkün süsüne
Gözü yeşil, pembede, akta
Umutlar gökte, tohum toprakta.

Karınca gibi insanların var
Başlamıştır tarlalarda tütün dikimi
Bir yağmur yağarsa bereket yağar
Böyle gelmeli bahar, geldi mi
Sokaklar boşalır, tarlalar dolar
Karınca gibi insanların var.

Yolları çimen çimen memleketim
Bağların filiz filiz yeşildir
Anlatmaya yetmez kudretin
Bahar dallarında göz göz yeşildir
Kavuşsam da bitmez hasretim
Yolları çimen çimen memleketim.

Sevdalar çoşkun ve bereketli
Toprak ananın bayramıdır bu
Isıt güneş, sevinsin fukara, dertli
Hafiften bir yağmur, toprak kokusu
Sen, ey memleketim, sıcak ve tatlı
Baharın kutlu olsun, mahsulün bereketli.

*1-Vatan Şiirleri Antolojisi
(Muzaffer Resil-1954)*

*2-Yardımcı ders kitabına alınmıştır.
Yıllarca ilkokul 4.sınıflarda okutulmuştur.*

RASİM ÖZSOY

Rasim Özsoy 1.4.1927 tarihinde Eğirdir ilçesinin Barla bucağında doğdu. 1950 yılında Ankara Siyasal Bilgiler Okulu İdari Şubeden mezun oldu. 1953-1957 yılları arasında Meriç ve Ilgın kaymakamlıklarında bulundu. Bodrum kaymakamı iken istifa ederek meslekten ayrıldı. Bir ara DSİ genel Müdürlüğünde, daha sonra T. Demir Çelik İşletmeleri Genel Müdürlüğü Müfettişi olarak çalıştı. Yeniden İçişleri Bakanlığına intisap etti. Çanakkale Özel İdare Müdürlüğünde (1980), daha sonra Hozat kaymakamı olarak Tunceli Hukuk İşleri Müdürlüğünde çalıştı. 1981 yılı sonunda emekli oldu.

Rasim Özsoy evli ve iki kız çocuk babasıdır.

Şiirleri 1959-1966 yılları arasında Varlık dergisinde, daha sonraları da Güney Dergisi'nde yayınlandı.

Basılmış şiir kitapları: 1-Bulanık Yöre, 2-Kentin Ötesi

MEGERSE

Dün yine seni düşündüm uyumadım sabaha dek
Horozlar ötüşürken yorgunlaştı gözlerim
Dalmışım bir aracennetteyim sandım
Meğerse rüyama girmiş hayalin.

Biliyorum bu şehir böyle güzel değildi
İsli martılar yıkanırdı kirli denizde
N'olduysa birden mevsimler tazelendi
Meğerse bu şehre sen gelmişsin has gülüm.

Ağaç dallarındaki taze yapraklara
Baktım da yeşiline örnek olmuş gözlerin
Çiçeklerin üstleri billurlaşmış gibiydi
Meğerse yanlarından sen geçmişsin güzelim.

İşte bu ağaçlar bu kuşlar bu mevsim
Hepsi ben sana doğru itiyor
İçim doluyor neden böyle buruk şarkılar
Meğerse yürekten vurmuş beni sevgim.

KÜMESLERDE

Varmaz ellerim kapılarda o varsa
Büyümüş fallara bakarım papatyada
Gelse ya kalbi güvercin taze güzelim
Uzun gözlerinde baharsa...

Açıksa kapılarım dursundu
Keklik sekişi fildişi toprakların
O ak dişine biçimli cevizleri kırması
Benimse kırsında...

Gülmüş, Güler ya bu yaşta fıkır fıkırmış
Eh Sen de sev gönlünce güneşlerde
Yaş mı-deme-bir gün uzar da kurursun
Gözün kalır kümeslerde...

YAŞAMA

Son kırılan ağaçların üzüntüsüydü,
Soluk dallarından özkuşkarın kaçtığı;
Kalın kabuklarından iri gölgeliklerin,
Doruklarında has güllerin açtığı.

Cevizin karşısında asırlık bir ev kaldı,
Kurdular yenisini karşı sırtlara.
İçinde saz yüzlü ince bir kız yaşardı,
Yaşardı, yürek çizilmiş ağaçlarla

Belli bir yazı gibi her gün türkülenir,
Afrodit'den bu güne kalma tuzaklar;
Bilmiyorum hangi iklimlerde yeşermiş
Bilmiyorum hangi tatda dudaklar.

Uzun ayrılık sonlarıydı buluşmak,
Buluşmak en azı ölüm önceleri;
O gül, o ağaç, o sallantı ev,
Her gün bir yönümü alan geceler...

NİHAT AŞAR

Nihat Aşar 1928 yılında Eskişehir'de doğdu. 1950 yılında Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. Kaymakamlık stajını tamamladıktan sonra Mihaliççik Kaymakamlığına atandı. Askerlik görevinden sonra Gerze'ye atanan Aşar burada iki yıl kadar görev yaptıktan sonra 1958 yılı sonunda kaymakamlıktan ayrıldı ve Kızılay Genel Müdürlüğüne geçti. Bu Genel Müdürlükte çeşitli görevlerde bulunduktan sonra 1975 yılında Genel Müdür Baş Yardımcılığına getirildi. Aşar, 1977 yılında emekliye ayrıldı ve 1983 yılında İzmir'e yerleşti. Nihat Aşar 25 Aralık 2005 tarihinde vefat etti.

Aşar evli ve üç çocuk babasıydı.

Nihat Aşar'ın şiir, öykü ve makaleleri başta Varlık, Fikirler, Ülkü olmak üzere ondan fazla dergi ve gazetede yayınlandı.

Bir kısım şiirleri "Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi", "Başlangıçtan Bugüne kadar Türk Şiiri ve Yazarlar Sözlüğü", "Çağdaş Türk Şiiri Antolojisi" (1966-1967), "Buket" isimli bir şiir antolojisi ile "Şair Kaymakamlar Antoloji", "Cumhuriyet Dönemi Gazeteci Şairler" Antolojisine alındı.

Aşar'ın sekiz şiiri, çeşitli bestekârlar tarafından bestelendi. Bunlardan Teoman Alpay tarafından bestelenen ve bir ödül kazanan "NASIL GEÇTİ HABERSİZ" isimli olanı çok sevilmiş ve tanınmıştır. Sık sık Radyo ve TV'lerde okunmaktadır.

Basılmış eserleri: 1-Ankara'daki Adam, 2-Bir Dünya İstiyorum, 3-Aydınlık, 4-Nasil Geçti Habersiz (1972), 5-Esentepe İstasyonu (Çocuk romanı-1997), 6-Şiir Sofrası (2005).

MUTLULUK

Ne mutlu bana ki sana sahibim	Komşu bahçelerden elma çalardık
Sen benim hayatım, yoğum varımsın	Yan yana bağlarda büyüdük hürdük
Yeşil dalda öten pembe talihim	Suda yüzerlerken seyre daldardık
Baharım, şarabım, kızım, karımsın	Aşkı nilüferin üstünde gördük

Ne tatlı akıyor mutluluk çayı	Değişen bir şey yok o gündən beri
Onyedi yıl sonra yeni evliyiz	Nerde çiçek görsem kokusu senin
Bu kadar sürer mi kuzum balayı	Saçlarında hâlâ gelin telleri
Evli değil sanki biz sevgiliyiz	Gördüğüm her yeşil, yeşil gözlerin

ÇOCUKLARA KIYMAYIN

Çocuklar,
Henüz açılmamış
Tomurcuklara benzer
Onlara dokunmayın!

Çocuklar,
Ovalarda yaylalarda,
Dağlarda, yamaçlarda,
Rengarenk açan
Kır çiçekleridir
Onları koparmayın!

Çocuklar,
Sevgi yumağıdır.
Sevgidir yürekleri saran,
Sevgidir yürekleri
Birbirine bağlayan.
O bağları koparmayın!

Çocukların,
Dua edecek kadar
Büyümemiştir elleri,
Ayakları,
Kaçamayacak kadar
Küçüktür.
Onları korkutmayın.

Çocuklar,
Beslenmek isterler,
Büyümek isterler,
onları aç bırakmayın!

NASIL GEÇTİ HABERSİZ

Nasıl geçti habersiz, o güzelim yıllarım
Bazen göz yaşı oldu, bazen içli bir şarkı
Her anını eksiksiz dün gibi hatırlarım
Dudaklarımda tuzu, içimde durur aşkı.

Hani o saçlarına taç yaptığım çiçekler
Hani o güzel gözlü ceylanların pınarı
Hani kuşlar ağaçlar, binbir renkli böcekler
Nasıl yakalamıştık saçlarından baharı.

Ben hala o günleri anarsam yaşıyorum
Sanki mutluluğumuz geri gelecek gibi
Hala güzelliğini kalbimde taşıyorum
Dalından koparılmış beyaz bir çiçek gibi.

ŒİR SOFRASI

Gelin bu Œiri beŒe bölelim
Sanki beŒ kiŒilik bir sofraya gibi
Her bir drtlĞn dörde bölelim
Okusun ezbere bir mısra gibi

Birinci dörtlüğü gle verelim
Kanatırca eğer ellerimizi
Alalım dörtlüğü ele verelim
Eller belki anlar Œiirimizi

İkinci dörtlüğü sebil edelim
Soğuk eŒmelerden akan su gibi
Gerçeği bilelim kabul edelim
Vurulan kuŒların yavrusu gibi

nc dörtlükte dostluklar kalsın
Sızmasın araya boŒ hevesliler
Sevgiler çoğalsın ksler azalsın
Bilsinler ki dünya herkese yeter

Dördüncü dörtlüğü sevenler alsın
Saklasınlar onu hatıra gibi
Zaman yürümesin yerinde kalsın
KoŒmasın ecele fırtına gibi

BeŒinci dörtlükte bir gözler var ki
Kara desem değil; katran karası;
Gözleri yle bir ışıık saçar ki
Pırıl pırıl olur Œir sofrası

ERHAN BENER

Hikmet Erhan Bener 1928 de Bursa'da doğdu. (Bazı kaynaklarda doğum yeri Kıbrıs-Lefkoşe olarak yazılmıştır). İlk ve orta öğrenimini Bursa'dan başlayarak çeşitli şehirlerde yaptı. 1945 yılında Siyasal Bilgiler okuluna girip 1949 yılında bitirdi. Bener 1956 yılında Hukuk Fakültesinden Lisans diplomasını aldı.

Erhan Bener 1951 yılında Hesap uzmanı olarak memuriyete başladı. 1958-1973 yılları arasında yurt dışında çeşitli görevlerde bulundu. 1975 yılında Emekli Sandığı Genel Müdürü iken emekliye ayrıldı.

Bener S.B. okulunda öğrenci iken "Sesler" isimli bir Şiir Kitabı yayımladı. Bir yazısında "Aruzla yazar fakat yeni şiir cereyanını takdirle karşılar ve beğenirim" demektedir.

Daha sonra düzyazı'ya başlayan Bener 35 yıl içinde (20)den fazla eser yayımladı. Bunlardan ikisi Fransızcaya, biri Japoncaya çevrildi.

Kitaplarından "Yalnızlar", "Ölü bir deniz", "Börek", "Sevda" ve "Aşk'ı Muhabbet" sinemaya uyarlandı. "Hızır Doktor", "Bürokratlar" ve "Şahmeran" adlı oyunları tiyatrodaki sahnelendi.

Türkiye'de bir Roman Ödülü'ne, bir Öykü Ödülü'ne ve bir Oyun Ödülü'ne layık görüldü.

Edebiyatçılar Derneği Onur Ödülü Altın Madalyası sahibidir.

Bener Fransa'da, uluslar arası bir kurumun, Sanat Çınarı unvanına sahiptir.

VE HİÇBİR ŞEY!

Çatlak dudaklarımda su, rüyalarımda sen,
'Membra suyunda tat, ve semâlar kadar temiz,
Arzû kadar şaşırtıcı, beklenmeden gelen,
Toprakta nem, denizde köpük, yollarında iz,
Çatlak dudaklarımda su, rüyalarımda sen.

Toprakta nem, denizde köpük, yollarımda iz,
Sevmek ve beklemek gibi zâlim ve derbeder
Esrâr rehâvetiyle gelen uykudan leziz,
Mes'ut sabahlarımda ümit ettiğim haber
Toprakta nem, denizde köpük yollarımda iz.

Mes'ut sabahlarımda ümit ettiğim haber,
Sessiz uğurlanan gemi, mendilsiz ellerim,
Endişesiz ve korkusuz ilk yol ve ilk sefer,
Gençlik hayallerim dolu albümde ilk resim,
Mesut sabahlarımda ümit ettiğim haber..

Gençlik hayallerim dolu albümde ilk resim;
Mahcup, hüznü, belki de bir parça kaygulu;
Her gün, dua edip edip olsun dediklerim,
İlk buse, ilk kavuşma ya ilk mektubun pulu?
Gençlik hayallerim dolu albümde ilk resim...

NİHAT POLATER

Nihat Polater 1930 yılında Sivas'ta doğdu. 1954 yılında Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitiren Polater Bilecik Maiyet memuru olarak idarecilik mesleğine başladı. Kaymakamlık stajını bitirdikten sonra altı ilçede kaymakamlık yaptı, 1965 yılında Mülkiye Müfettişliğine atandı. Uzun süre bu görevinde kaldı. Mülkiye Başmüfettişi iken 1995 yılında emekli oldu.

Polater evli ve üç çocuk babasıdır.

Basılmış Şiir Kitapları: Gökkuşuğu, Ankara-1963, Çiçek Demeti, Ankara-1995.

RESMİNİN ARKASINA

Ne geçen dakikalar bir şeyler bıraktı gitti,
Ne gelmekte olanlar eli dolu gelecek.
Bir duvar saatinin rakkası gibi daim,
Gözlerimiz gidenden gelene çevrilecek.

ÖLÜM

Soğuk nefesini duydum ölümün
Bu sabah ensemde, nedense, yine
Davetsiz gelecek muhakkak bir gün,
Ama şu günlerde acelesi ne?

Gerçi ne mevkie, ne yaşa bakar,
Sıran gelir gelmez karşına çıkar,
Ben de bilmem nasıl, kaç ocak yıkar,
Gençmişsin, dinçmissin onun nesine.

Bilip de gerçeği, gününü gün et
Farzet ki gelecek, yarın felaket
Bir iz bırakmaya gösterip gayret
Devam et işine, gömül sevgine.

DURUŞUN

Duruşun sultancasına,
İlle sekişin sekişin.
Göz etmem fettancasına
İlle bakışın, bakışın.

Soldurmadan bile bile
Çiçek topla güle güle,
Koklayışın dursun hele
İlle takışın, takışın.

Gayri cefa olsun sefa
Dudakların pek bivefa,
Uzatişın bir tarafa
İlle büküşün, büküşün.

Nihat bilmez öyle sözü
Yosma-yosma, yosma kızı
Ağlatışın bazı bazı
İlle yakışın, yakışın.

CEMAL SÜREYA

Cemal Süreya SEBER 1931 de Erzincan'da doğdu. Asıl adı Cemalettin Seber'dir. Bir kaynakta Tunceli'de doğduğu, 1938'de Dersim İsyanı sırasında ailesinin Bilecik'e sürgün edildiği yazılıdır.

1950 yılında Haydarpaşa Lisesini, 1954'de Siyasal Bilgiler Fakültesini bitirdi. Maliye Müfettişliği yaptı. 31. 07. 1965 de istifa ederek memuriyetten ayrıldı, Kendisini tamamen edebiyata ve yazarlığa verdi. Cemal Süreya'nın ilk şiiri "Şarkısı Beyaz" 08. 01. 1953 tarihli Mülkiye Dergisinde yayımlanmıştı. "Mülkiye" dergisinde yayımlanan şiirlerinde Cemal Süreya Seber adını kullandı. 1958 yılında Papirüs isimli bir dergi çıkardı.

Cemal Süreya günümüz şairleri arasında adı en çok anılan ve ikinci yeni akımının önde gelen şairlerindendir. Bir çok şair ve yazarın Cemal Süreya'nın şiiri ve sanatı üzerine çok olumlu değerlendirmeleri vardır.

Ülkü Tamer "Cemal Süreya büyük bir inceliğin şairidir", Muzaffer Uyguner "sözcüklerin çağrışım güçlerinden yararlanarak ve onları ustaca yan yana getirip bir ritm sağlayarak güzel şiirler vermiştir" diye yazmışlardır. Cemal Süreya genç yaşta 10 Ocak 1991 yılında vefat etti.

Eserleri: Basılmış Şiir Kitapları: Üvercinka (1958), Göçebe (1966), Mülkiyeli Şairler Antolojisi (1966), 100 Aşk Şiiri (Antoloji)

Diğer Eserleri: Palto (1966), Sade'ı Yakmalı mı? Beni Öp, sonra doğur beni (1973), Şapkam Dolu Çiçekle (1976), Günü Birlik (1982), Sevda Sözleri.

"Göçebe" adlı şiir kitabı ile Türk Dil Kurumu Ödülünü 1996, "Üvercinka" Yeditepe Şiir Ödülünü aldı. Ölümünden sonra adına bir şiir ödülü kondu. 1997 de Cemal Süreya arşivi yayımlandı.

ÜSTÜ KALSIN

Ölüyorum tanrım
Bu da oldu işte.

Her ölüm erken ölümdür
Biliyorum tanrım.

Ama, ayrıca aldığın şu hayat
Fena değildir...
Üstü Kalsın.

ŞARKISI-BEYAZ

Ayıcılar geçti, affedilmemiş insanlar geçti
Şehirler taş yürekliydi Şarkısı-beyaz
İnsanların büyük rüyaları vardı
İnsanlar bir ölümle öldüler ki
Sevgiler arasında şaşırıp
Bir unuttular ki deme gitsin.

Ben olanca kuvvetimle
Halatlara asılıyorum nafile
Ben ayrı düşmüşüm bir kere
Ayrı düşmüşüm insanlardan.
Bu yıldız tutmaz mavilikte
Ne deniz ne köpük kâr eder bana.

Arada bir ağlamak için
Onu kocaman ellerimle sevdim.
Ölüm daha saçlarına gelmemişti Şarkısı-beyaz
Saçlarını kestim, şarapla ıslattım
Saçlarını koynumda saklıyorum
Arada bir ağlamak için.

Ve suların altında mavileyin
Küstah bir çalparaydı ayağını uzatmış
Mes'ut hatırasına balıkların.
Ve kocaman küfürleriyle sarhoş
Yatardı yavaşlamış tüyleriyle
Gemicilerin öldürdüğü kuş.

Siraküzaya uğrayamadık
Torbadaki çakıllara baktım Şarkısı-beyaz
Benimkilerin üstünde üç tane hilâl
Üç tane uzun hilâl vardı, upuzun
Siraküza açıklarında bahanesiz bir yaz
Çalkandık durduk.

Ayıcılar geçti, mağlûp insanlar geçti
Rüyalar darmadağındı Şarkısı-beyaz
Sonra dalgalar geldi dile
Sonra bir mavilik aldı her yerimizi;
Nasıl hatırlıyorsan dünyayı
Öyle.

ÜVERCİNKÂ

Böylece bir kere daha boynunlayız sayılı yerlerinden
En uzun boynun bu senin dayanmaya ya da umudu
Kesmemeye

Laleli'den dünyaya doğru giden bir tramvaydayız
Birden nasıl oluyor sen yüreğimi elliyorsun
Ama nasıl oluyor sen yüreğimi eller ellemez
Sevişmek bir kere daha yürürlüğe giriyor
Bütün kara parçalarında
Afrika dahil

Aydınca düşünmeyi iyi biliyorsun eksik olma
Yatakta yatmayı bildiğin kadar
Sayın Tanrıya kalırsa seninle yatmak günah, daha neler
Boşunaymış gibi bunca uzaması saçlarının
Ben böyle canlı saç görmedim ömrümde
Her telinin içinde ayrı bir kalp çarpıyor
Bütün kara parçaları için
Afrika dahil

Senin bir havan var beni asıl saran o
Onunla daha bir değere biniyor soluk almak
Sabahları acıktığı için haklı
Gününü kazanıp kurtardı diye güzel
Birçok çiçek adları gibi güzel
En tanınmış kırmızılarla açan
Bütün kara parçalarında
Afrika dahil

Birlikte mısralar düşünüyoruz ama iyi ama kötü
Boynun diyorum boynunu benim kadar kimse
Değerlendiremez
Bir mısra daha söylesek sanki her şey düzelecek
İki adım daha atmıyoruz bizi tutuyorlar
Böylece bizi bir kere daha tutup kurşuna diziyorlar
Zaten bizi her gün sabahtan akşama kadar kurşuna diziyorlar
Bütün kara parçalarında
Afrika dahil

Burda senin cesaretinden laf açmanın tam da sırası
Kalabalık caddelerde hürlüğüne şarkısına katılırkenki
Padişah gibi cesaretti o, alımlı değme kadında yok
Aklıma kadeh tutuşların geliyor
Çiçek Pasajında akşamüstleri
Asıl yoksulluk ondan sonra başlıyor
Bütün kara parçalarında
Afrika hariç değil

ECE AYHAN

Ece Ayhan ÇAĞLAR 1931 yılında Datça'da doğdu. 1959 yılında Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. Kaymakamlık kursunu bitirdikten sonra Gürün, daha sonra Alaca kaymakamlıklarına atandı. Askerlik görevinden sonra Çardak kaymakamlığına getirildi. Bu görevinde iken 5.9.1966 tarihinde 6435 sayılı Kanun gereğince kaymakamlıkla ilişkisi kesildi. Daha sonra İstanbul'da Türk Sinematek Derneğinde ve bazı yayınevlerinde çalıştı.

13 Temmuz 2002 tarihinde İzmir'de vefat etti. Çanakkale'nin Yalova köyünde annesinin yanına defnedildi.

2009 yılında Mülkiyeliler Birliği İzmir Şubesi Ece Ayhan'ın Mezarının yapılmasına karar verdi. Bunun sonucunda Yalova köyündeki Kabri, bir çeşit ANIT MEZAR olarak yapıldı. Granit taş üzerine şaire ait "Meçhul Öğrenci Anıtı" şiirinin ilk ve son kıtaları yazıldı.

Mezarın ilk bölümüne Bronz bir güvercin figürü konuldu.

Mezarın bir tarafına da "Mülkiye'nin 150. Yılı dolayısıyla Mülkiyeliler Birliği İzmir Şubesi tarafından yaptırılmıştır." Levhası konuldu.

Ece Ayhan'ın şiir ve edebiyat sevgisi, çalışması ilk gençlik yıllarında başlamıştır. Türk Dili, Varlık ve Yenilik gibi dergilerde şiirleri, Seçilmiş Hikâyeler, Pazar Postası, Yeditepe ve ('a) gibi dergilerde yazı ve öyküleri yayınlandı.

Meydan Larousse-Büyük Lugat ve Ansiklopedi'de Ece Ayhan'ın sanatı ile ilgili olarak "Eserlerinde, İKİNCİ YENİ, adı verilen şiir akımının özellikleri görülür." Groller International Amerika Encyclopedia'da ise "yeni bir imge anlayışı, kapalı çağrışımlar ve kendine özgü söyleyişleriyle İKİNCİ YENİ akımının başlıca şairleri arasında yer aldı." Diye yazılmıştır.

Eserleri: Kınar Hanımın Denizleri (1954), Bakımsız Bir Kara Kedi (1965), Ortadoskluklar (1968), Devlet ve Tabiat (1973), Yurt Savul (1977), Zambaklı Padişah (1981), Çok Eski Adıyladır (1982), Defterler? Anılar (1981), Yurt Savul (Bütün Şiirleri-1982), Yanlı Kardeşçe (Söyleşiler-1984), Kolsuz Bir Hattat (1987), Çanakkale'li Melahata iki El Mektup ya da Özel Bir Fuhuş Tarihi (kimi yazı ve konuşmaları ile birlikte), Son Şiirleri (1993), Bütün Yurt Savullar (1993).

NEYYİRE HANIM

Taşınmış şemsiyeleri belkide küsmüştür
Bir yazlığa gitmiştir ki Neyyire Hanım
Kül pancurları elgin, fareleri örtük
Ağaçları serin Dârülbedâyi'nin en güzel sağlama tuba

Boş bir sokak fotoğrafçısı denli çirkin kaçır
Bir farenin bile yanında şimdi
Biz çocuk merdivenli bir üzgünç.

EGELİLER

Sam yeli dalgınlıklarla bir çocukmuş
Eğilip barışlıklar çizermiş evler üzerine
Nasıl bir ağaçdıysak çocuklar
Tümleçleri özneleri nasıl unuttuysak denizde
Turunç olmak istiyoruz yine turuncuz da.

KINAR HANIM'IN DENİZLERİ

Bir çakıl taşları gülümseyişi ağlarmış
Karafaki rakısıyla şimdi dipsiz
Kuyulara su olan Kınar Hanımdan
Düz saçlarıyla ne yapsın Şehzadebaşı
Tiyatrolarında şapkalarını
Tüketemezmiş hiç

İşte kel Hasın bu kel Hasan karanlığı
Süpürülmüş ters yakılmış
Güldürmemek için serkidoryan
Sigaralarıyla işte masallara da
Girememiş bir polis o zamanlardan
Beri sürme kirpiklerini aralayarak
İnsanları çocukların

Ve içinde birikmiş ut çalan kadın
Elleri olurmuş hep gibi bir üzünç
Sökün edermiş akşamları ağlarken
Kuyulara kınar hanım'ın
Denizlerinden

ÜÇ GENCİN KALBI

Bir gemici tanırım
Kalbini bir limanda bırakmış
Ya kaybolursa?
Aylar çocukluğundaki gibi
Kalbini almaya gidecek hala.

Bir oğlan tanıdım
Deniz yeşili gözlü
Gönlü güney denizlerinin dibi
Kalbi ise yerinde
Birini vermeye gidecek
Bir gemi arar durur
Bulutlardan.

Bir şair tanırım
Onunki içler acısı
Kalbini asla vermemiş
Çalmışlar
Kalbi eski bir efsanede saklı.

ÖZCAN OĞUZ YALIM

1931 yılında Giresun'da doğdu. Kabataş ve Kastamonu Liselerinde okudu. 1958 yılında Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. 1960 yılında başladığı Muğla Maiyet Memurluğu'ndan kısa bir süre sonra ayrıldı. Yayıncılık, Öğretmenlik ve Çevirmenlikle uğraştı. 1995 yılında emekli oldu. İngilizce bilen Yalim evli ve iki çocuk babasıdır. Halen Foça'da yaşıyor. (2010)

1953 yılından beri şiirleri Varlık, Türk Dili, Mülkiye başta olmak üzere birçok dergide yayımlandı. Ali Püsküllüoğlu ile birlikte bir süre "Yusufçuk" isimli aylık bir şiir dergisi yayımladı.

Eserleri: Yayımlanmış Şiir Kitapları: 1-Aramıza Gül Girdi (1982), 2-Yaşadık' mı (1992), 3-Sonra Tufan (2005), 4-Issızlıkta (2008) (55 yıldan seçme şiirler.)

Basılmış Diğer Kitapları: 1-Türkçe' de eş ve karşıt anlamlılar sözlüğü (1983-Ülkü Yalım' la birlikte), 2-Brezinta Öyküleri (1988), 3-Türkçe' de yalın ve karşıt anlamlılar sözlüğü (1998), 4-Konularına göre en iyi fıkralar ve nükteler antolojisi (1999), Ayrıca iki ders ve 7 çeviri kitabı yayımlanmıştır.

GÜZELLEME

Aramıza gül girdi
Güvercin geçti aramızdan

Sen ilkyazla gelen oğlak
Bir nabız gibi sıçrayarak

Uç yapraklarınsın çay dalımın
Soğumayan külü kış mangalımın

İnce tüten duman boylum
Güvercin taklalım buğday soylum

Kim açardı ormanımda gözlerinden başka
Bir sürümlük yer - yalıtılmamış aşka

Aramıza gül girdi bikez - çıkmaz
Güvercin geçti aramızdan

AŞK

Yelken rüzgâr istiyor
Bırak dolsun
Yum gözlerini aç gönlünü
Ne olursa olsun
Mademki seviyorsun

AFRİKA

Gücümü karanlıktan alıyorum
Sabah gibi
Derimin karanlığından
Sabahın aydınlığına - bir yol var
Biliyorum

Ben çok az şey biliyorum
Silâh gibi
İnsan olduğumu insanlara
Nasıl anlatsam - bir yol var
Arıyorum

Ben beyazlığı arıyorum tertemiz
Siyah gibi
Bütün renklerin el ele geçeceği
Gün geçtikçe aydınlanan - bir yol var
Görüyorum

Kendimi kendimde buluyorum
Allah gibi
İstemiyorum
Vermiyorlar
Alıyorum

KİLİM

Bir kilim ser konukevine güzün
Umudundan uçanlar saçaklarına konsun
Bir dalımlık - yorgun düşlerim için
Bir kilim ser - büsbütün eprimeden yoksulluğum
Bir kilim ser anıların üstüne
Külrengi acıların duvaklanıp geçtiği
Gelini ölü doğmuş bir düğün gecesinde
Bir kilim ser - bir ölümlük
Karayel mi esti ne

TEVFİK AKDAĞ

27 Şubat 1932 de İzmir'de doğdu. İzmir İnönü Lisesi'ni bitirdi. 1958 yılında Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesini bitirdikten sonra Merkez Bankası ve Akbank'ta çalıştı, Müfettişlik ve Yöneticilik yaptı. 28 Eylül 1993 tarihinde İstanbul'da vefat etti.

Şiirleri çeşitli dergilerde yayımlandı. Daha çok "ikinci yeni" ye bağlı şiirler yazmıştır.

Basılmış Eserleri: 1-Lacivert Kanatlı Bir Kuştur Gece, 2-Çıplak ve Sevinçle, 3-Eski İnsan Sözleri, 4-Kıyıda Ey Aydınlık (ölümünden sonra yayımlanmıştır.)

GECE YARILARINDAN SEMİRA'YA YAZILAN DELİCE MEKTUPLAR'DAN

Ciğerimin ortasından üç damla kan durur
Biri yaşamak der, kabarrır
Biri özgürlük der, yanar
Biri kardeşlik içindir.

Cözümün bebeğinde üç damla yaş durur
Biri mutluluk der, dökülür
Bir insanlık der, taşar
Biri senin içindir.

ŞİİR BEYİ

Sıcak bir boşluk
Bırakacak ardında
Öldü şiir beyi

Yalnız koydu
Çocukları ve kadınları
Kadıköy'ü ve dünyayı

Kimden sorulacak şimdi
Aşkın işleri
Ve sözün güzeli

KİMSE SOĞUTMAZ BENİ

Savrulsa da uzaklara düşüncen
Tıkansa da sevgimin pınarı
Sıcaklığını taşıyorum içimde

Uğraşsam da söndürme hızını
Batırsam da aklımla fişkıranı
Sıcaklığını taşıyorum içimde

Vurulsa da doğam zincirlere
Yasaklansa da huylarım sana
Sıcaklığını taşıyorum içimde

Kör etseler de beni
Sağır koysalar da bir kenarda
Sıcaklığını taşıyorum içimde

Paramparça olsa da beynim
Dağılsa da algımın çatısı
Sıcaklığını taşıyorum içimde

Sarılsa da değer yargılarım
Sallansa da boşlukta duygularım
Sıcaklığını taşıyorum içimde

Uysansam da aşk deliliğinde
Silkinsem de çılgın sarhoşluğumdan
Sıcaklığını taşıyorum içimde

Gömülse de evren sulara
Kalmasa da tek kıpırtı
Sıcaklığını taşıyorum içimde

SEZAI KARAKOÇ

22 Ocak 1932 de Ergani'de doğdu. İlk Okulu Ergani'de, Orta Okulu, parasız yatılı olarak, Maraş'ta okudu. Liseyi parasız yatılı olarak Gaziantep'te bitirdi (1950). İlahiyat okumak için İstanbul'a gitti. Fakat parasız yatılı okumak için Siyasal Bilgiler Fakültesine girdi, 1955 yılında bitirdi .

Maliye Müfettişlik sınavını kazanarak 11 Ocak 1956 tarihinde Maliye Müfettiş Yardımcılığı görevine başladı. Daha sonra Gelirler Kontrolörlüğü görevinde bulundu. 1965 yılında memuriyetten ayrıldı. Bir ara tekrar memuriyete döndü. 1973 den sonra hiçbir resmi görev almadı. İlk şiiri 1952 yılında Mülkiye dergisinde çıktı: Mona Roza-Bu isimde (3) uzun şiiri daha yayımlandı.

1955 de ŞİİR SANATI isimli bir dergi çıkardı. 1966 yılında DİRİLİŞ dergisini kurdu. 1990 yılında "Güller Açan Gül Ağacı" amblemiyle DİRİLİŞ PARTİSİ' ni kurdu. Parti iki genel seçime girmediği için 1997 de kapatıldı. 2006 yılında Kültür Bakanlığı ÖZEL ÖDÜLÜ' nü aldı. 2007 yılında YÜCE DİRİLİŞ PARTİSİ' ni kurdu.

Basılmış Şiir Kitapları: 1-Kıyamet Acısı (1968), 2-Sesler (1968), 3-Taha'nın Kitabı (1968), 4-Gül Muştusu (1969).

Ayrıca (3) ciltlik YAZILAR (1967), (2) ciltlik SÜTUN (1959), Hızır'la Kırk Saat (1967), Mağara ve Işık; Dağ Çağrısı; Hazret-i Yusuf'un Düş'ü; Ruhun Dirilişi (1969) isimli basılı eserleri vardır.

ANNELER VE ÇOCUKLAR

BALKON

Çocuk düşerse ölür çünkü balkon
Ölümün cesur körfezidir evlerde;
Yüzünde son gülümseme kaybolurken çocukların
Anneler, anneler elleri balkonların demirinde.
İçimde ve ellerde balkon
Bir tabut kadar yer tutar;
Çamaşırlarınızı asarsanız hazır kefen
Şezlongunuza uzanıp ölü.
Bana sormayın: "Böyle nereye?"
Koşa koşa gidiyorum,
Alından öpmeye gidiyorum,
Evleri balkonsuz yapan mimarların.

Anne öldü mü çocuk
Bahçenin en yalnız köşesinde
Elinde siyah bir çubuk
Ağzında küçük bir leke.

Çocuk öldü mü güneş
Simsiyah görünür gözüne;
Elinde bir ip nereye
Bilmez bağlayacağını anne.

Kaçar herkesden,
Durmaz bir yerde;
Anne ölünce çocuk,
Çocuk ölünce anne.

Mona Roza 1 - AŞK VE ÇİLELER

Mona Roza, siyah güller, ak güller;
Geyvenin gülleri ve beyaz yatak...
Kanadı kırık kuş merhamet ister;
Ah, senin yüzünden kana batacak,
Mona Roza, siyah güller, ak güller.

Ulur aya karşı kirlî çakallar,
Ürkek ürkek bakar tavşanlar dağa.
Mona Roza, bugün bende bir hâl var,
Yağmur iğri iğri düşer toprağa,
Ulur aya karşı kirlî çakallar...

Açma pencereni, perdeleri çek:
Mona Roza, seni görmemeliyim.
Bir bakışın ölmem için yetecek,
Anla Mona Roza, ben bir deliyim,
Açma pencereni, perdeleri çek.

Zeytin ağaçları, söğüt gölgesi
Bende çıkar güneş aydınlığına,
Bir nişan yüzüğü, bir kapı sesi
Seni hatırlatır her zaman bana.
Zeytin ağaçları, söğüt gölgesi...

Zambaklar en ıssız yerlerde açar,
Ve vardır her vahşi çiçekte gurur;
Bir mumun ardında bekliyen rüzgâr
Işıksız ruhumu sallarda durur,
Zambaklar en ıssız yerlerde açar.

Ellerin, ellerin ve parmakların
Bir nar çiçeğini eziyor gibi.
Ellerinden belli olur bir kadın...
Denizin dibinde geziyor gibi
Ellerin, ellerin ve parmakların.

Zaman çabuk çabuk geçiyor Mona:
Saat on ikidir, söndü lâmbalar.
Uyu da turnalar gelsin rüyana,
Bakma tuhaf tuhaf göğe bu kadar;
Zaman çabuk çabuk geçiyor Mona.

Akşamdan gelir incir kuşları,
Konarlar bahçenin incirlerine;
Kiminin rengi ak, kiminin sarı.
Ah, beni vursalar bir kuş yerine!..
Akşamları gelir incir kuşları...

Ki ben, Mona Roza, bulurum seni
İncir kuşlarının bakışlarında,
Hayatla doldurur bu boş yelkeni...
O masum bakışlar... Su kenarında
Ki ben, Mona Roza, bulurum seni.

Kırgın kırgın bakma yüzüme Roza:
Henüz dinlemedin benden türküler;
Benim aşkım uymaz öyle her saza,
En güzel şarkıyı bir kurşun söyler...
Kırgın kırgın bakma yüzüme Roza.

Artık inan bana muhacir kızı;
Dinle ve kabul et itirafımı.
Bir soğuk, bir garip, bir mavi sızı
Alev alev sardı her tarafımı;
Artık inan bana muhacir kızı.

Yağmurlardan sonra büyümüş başak,
Meyvalar sabırla olgunlaşmış.
Bir gün gözlerimin tâ içine bak:
Anlarsın ölümler için yaşarmış,
Yağmurlardan sonra büyümüş başak...

Altın bilezikler, o kokulu ten,
Cevap versin bu kanlı kuş tüyüne;
Bir tüy ki can verir bir gülümsemen,
Bir tüy ki kapalı geceye, güne;
Altın bilezikler, o kokulu ten!

Mona Roza, siyah güller, ak güller,
Geyvenin gülleri ve beyaz yatak...
Kanadı kırık kuş merhamet ister;
Ah, senin yüzünden kana batacak,
Mona Roza, siyah güller, ak güller.

RIZA AKDEMİR

Rıza Akdemir 1933 yılında Rize'nin uzak bir ilçesinin balı ile meşhur bir köyünde, Anzer'de (Ballıköy) doğdu. Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni 1961 yılında bitirdi.

Dört ilçede kaymakamlık yaptıktan sonra 1975 yılında İçişleri Bakanlığı Özlük İşleri Genel Müdürlüğüne, daha sonra da Müsteşar Yardımcılığı'na getirildi. Sekiz yıl süren mecburi emeklilikten sonra, Danıştay kararı ile diğer bazı arkadaşları ile birlikte Merkez Valiliğine atandı. 1991 yılında Müsteşar Yardımcılığı'na, 1993 yılında Balıkesir Valiliğine getirildi, 1995 yılında emekli oldu.

Akdemir evli ve iki çocuk babasıdır.

Akdemir, Türkiye İlim ve Edebiyat Eseri Sahipleri Meslek Birliği olan İLESAM'da Genel Başkan Yardımcılığı görevinde bulundu Bakü ve Almatı'da Türkiye edebiyatçılarını temsil etti.

Birkaç kitabı yayımlanmıştır. Basılı bir şiir kitabı yoktur.

SIRILSIKLAM

Usta bir gemici nasıl anlarsa
Ufukların neden karardığını
Yelkenleri nasıl birden toplarsa
Görünce bir siyah bulut yığını.

Ben de tıpkı öyle bir gemici gibi
Anladım seni ilk gördüğüm zaman
Aramızda ciddi şeyler olacak
Esecek bir deli rüzgar durmadan.

Umurumda değil artık hiçbir şey
Fırtına, yıldırım hepsi nafile
Yolum en son sana varacak
Tepeden tırnağa ıslansam bile.

Bakışından kalbe düşen kıvılcım
Benliğimi alev alev yakacak
Değişmez, bu benim kaderim artık
Gönlüm sana sular gibi akacak.

ELİNDE Mİ?

Neylersin güzelim elinde değil,
Yağacak yağmuru durduramazsın.
Elinde mi söyle güneşi tutmak?
Coşkun ırmaklara set vuramazsın.

Mani olunmaz ki doğacak güne,
Işığı tutmaya hiçbir güç yetmez
Aşkta böyle işte, çıkar önüne
“Gelme!” dersin gelir, “git” dersin gitmez

Bilinmez nerede, ne zaman, nasıl
Bir bakış, bir temas alır aklını
O zaman hayata başlarsın asıl
Çalkalanır bir avuç ışık kalbinde

Geriye dönmüyor hayatın çarkı
Zaman sonsuzluğa akan bir sudur
Bırak büyülesin seni o şarkı
Aşk bu alemde en güzel duygudur

Bırak bir sevgiye bırak kendini
Bak o zaman nasıl masmavi gökler
Unuttuğun anda hasedi, kini
Bak nasıl gülecek dalda çiçekler

Boşuna çırpınma güzelim sende
Güneş doğacak ve batacaktır
Sevgi büyüyecek gönül bahçende
Yıldızlar sevgiyi anlatacaktır.

GELMEDİN...

“Gelirim” demiştin bahara doğru
Kaç mevsim, kaç bahar geçti gelmedin
Yolunu bekledi bağ, bahçe, koru
Akasyalar çiçek açtı gelmedin...

Hasret bir kuyudur karanlık gibi,
Kalbim bir orman ki tutuşmuş gibi
Rüzgar gibi, rüya gibi, kuş gibi
Günler birer birer uçtu gelmedin...

Gözümde yaş iplik iplik süzüldü
Neyleyim alınma böyle yazıldı
Bahçeler dağıldı, bağlar bozuldu
Saçlarıma aklar düştü gelmedin...

İçim darmadağın, kanadım kırık
Sözlerimin başı sonu hiçkırık
İnanmam sözüne inanmam artık
Kaç mevsim, kaç bahar geçti gelmedin...

ÜNAL YALTIRIK

Ünal Yaltırık 06. 07. 1933 tarihinde Kuşadası Davutlar köyünde doğdu. 1951 yılında Kastamonu Lisesi'ni, 1956 yılında Siyasal Bilgiler Fakültesini bitirdi.

1957 yılında Gümrük Tekel Bakanlığına Müfettiş Yardımcısı olarak girdi. 1960 yılında Müfettişliğe yükseltildi. 1969 yılında İstanbul Gümrükleri Başmüdürlüğüne atandı. Daha sonra BAĞ-KUR Genel Müdürlüğü, Sosyal Güvenlik Bakanlığı Başmüşavirliği, Best Sigaraları Yönetim Kurulu Başkanlığı ve Printemps Genel Müdürlüğü ve Yönetim Kurulu Başkanlığı yaptı. (1983-1985) 32 senedir MAYA isimli bir Haber -Yorum dergisi çıkarmaktadır.

Şair ve karikatürist olan Ünal Yaltırık << Şiir Gibi >> isimli bir şiir kitabı yayımlamıştır.

Evli ve bir çocuk babasıdır.

OZAMAN

İhlamur kokan rüzgâr
Sana ses getirecek o zaman
"Mavi Boncuğum" diyen sesimi
Mavi Boncuğum...

Gözlerim manasız bakacak bütün güzelliklere.

Sonra kaskatı olacağım,
Tırnaklı parmaklar avuçlarından uzak
Sıcak sıcak nefesim
Ve Luna Rosa,

Hiçbir şey söylemeyecek sana...

Yazık oldu diyeceksin günlere
Ölmemiş olmaktan korkacağım o zaman...
Ve bir gün aynaları kıracaksın
Bir, bir

Cehennem korkusu dolu gözlerle...

İhlamur kokan rüzgâr
Sana ses getirecek o zaman.
"Mavi Boncuğum" diyen sesimi
Duymayacaksın.

HIÇ

Sarı zemin üstüne
Üç kara nokta gözlerim.
Arkamızda şeytan ayağı...
Bir yanı mercan
Bir yanı inci
Öyle bir masal ki hâlimiz
Perisiz, cinsiz...

KADIKÖY VAPURU

Kaptan ağır ol, ağır,
Bitmesin sefer;
Bu Kadıköy Vapuru,
Güzellerin, sevenlerin vapuru...

Kömür atma ateşçi,
Bitmesin sefer,
Bu Kadıköy Vapuru,
Aşıkların, sevgilerin vapuru...

Dinme lodos, dinme es,
Bitmesin sefer,
Bu Kadıköy Vapuru;
Sevdaların, hasretlerin vapuru...

Atma halat be çımacı,
Sefer bitmesin;
Bu Beş-elli Vapuru,
Neriman'ın Vapuru...

ÜRPERTİ

Benim hayallerim
İncir ağacı renkli.
Soluk,
Biçimsiz,
Morumsu...

Benim hayallerim ürperti dolu,
Koyu koyu,
Buz gibi...

SERVET EYÜPGİLLER

Servet (Kiper) Eyüpgiller 13.06.1933 de İzmir'de doğdu. 1951 de Ordu Lisesi Fen Kolu'nu, 1956 da Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. Aynı yıl Maliye Müfettiş Muaviniğine, 1960 yılında Bankalar Yeminli Murakıp Muaviniğine atandı. Daha sonra Bağ-Kır Genel Müdür Yardımcılığı, TKİ Genel Müdür Yardımcılığı, TKİ Genel Müdür ve Yönetim Kurulu Başkan Vekilliği, Merkez Bankası Yüksek Danışma Kurulu üyeliği yaptı. 1982 yılında emekli oldu. Beş yıl serbest avukatlık yaptı.

1989 yılından buyana HLB SAYGIN Yeminli Mali Müşavirlik ve Denetim A.Ş. Yönetim Kurulu üyesi olarak çalışmaktadır. Eyüpgiller 1969-2000 yılları arasında çeşitli Fakülte ve Yüksekokullarda Mahasebe, Bankacılık ve Vergi Hukuku konularında ders verdi.

Evli ve üç çocuk babasıdır.

Basılmış Şiir Kitapları: 1-Damla (1951), 2-Tanrı ve İnsanlar, 3-Çiçek ve Çocuk, 4-Arapgirli Şairler Antolojisi

1965-1994 yılları arasında (13) adet mesleki kitabı yayımlandı.

ÇAĞIRMA

Mecnun çöldedir gülüm, gülşende çağırma.
Kedere alışkıyım gülsen de çağırma.
Şu dünya bahçesinde sensiz ve çaresiz
Seni düşündüğümü bilsen de çağırma.

ELA GÖZLÜM

Felek yüz çevirmiş gönülden yana
Tek deva sendedir, ver ela gözlüm.
Dayanmaz yürekler bu şakımana
Derman bende değil, der ela gözlüm.

Göğsüne taktığın altın mı, pul mu?
Peşinden koşanlar sahip mi kul mu?
Çağırsam söylermi, gelin mi dul mu?
Cenneti önüme ser ela gözlüm.

BEREKETLİ TOPRAKLAR

Bu topraklar bereketlidir kardeşim
Gencecik insan fidanları dikiyoruz
Yumruk yumruk yeşerecek yakında
İnanıyoruz.

Öyle olmadımı Çanakkale'de
Saroz Koyunda?
Bu topraklar bereketlidir kardeşim.
Çok canlar yatar koynunda.

Bu topraklar verimlidir kardeşim
Bakma çölümsü olduğuna
Gencecik kırmızı, erimizi
Dikdik bağrına.
Sakarya'da ölen kimdi
İnançları uğruna?
Bakma çevrendeki doğanın
Çölümsü olduğuna.
Bakma çevrende kışların karlı, buzlu olduğuna.
Kışın nefretimizle ısınıp
Yazın sevginizle serinleyerek
Yeşerecek yakında
Aldırma inanmamış gözlerin
Yıldızlardan baktığına.

Bu topraklar sevimlidir kardeşim.
İçinde insan sevgisi olmayanların üstünde
Bayrak bayrak açılacak çoğumuz
Tüm silahlar susacak
Bir bahçe gibi batımız ve doğumuz
İnsanlar sevinince.
İncecik bir fidan dikilecek önümüzde
Ve tek gerçeği göstermek için

A. ERCEN BELEN

A. Ercan Belen 16.07.1934 tarihinde Gülnar'da doğdu. 1959 yılında Siyasal Bilgiler Fakültesi İdari bölümden mezun oldu. Beş ilçede kaymakamlık yaptıktan sonra 29.09.1967 tarihinde Emniyet Genel Müdürlüğü Merkez Emniyet Müdürlüğüne atandı. Genel Müdürlükte çeşitli görevlerde bulunduktan sonra Genel Müdür Yardımcılığı ve Ankara Emniyet Müdürlüğüne getirildi. Son görevinden ayrıldıktan sonra üç yıl Merkez Valiliğinde bulundu. 1981 yılında Afyon Valiliğine atandı. 1985 yılında emekliye ayrıldı.

Ercan Belen evli ve üç çocuk babasıdır. Belen'in şiirleri Varlık, Türk Dili, Türk Düşüncesi ve Kaynak başta olmak üzere çeşitli dergilerde yayınlandı. Belen, şiirlerini 1980 yılında "Güney Tutkusu" isimli bir kitapta topladı.

SEVGİM VAR DAHA

O, buğulu gözlerle ağlayıp gitme.	Çılgın nehirler gibi, çağlayıp gitme
Seninle paylaşacak sevgim var daha	Seninle paylaşacak sevgim var daha
Beni bu kör kadere bağlayıp gitme	Fukara yüreğimi dağılayıp gitme
Seninle paylaşacak sevgim var daha	Seninle paylaşacak sevgim var daha
Sanki bir dua gibi, uçsan Allaha	Sanki bir dua gibi uçsan Allaha
Seninle paylaşacak sevgim var daha	Seninle paylaşacak sevgim var daha
Sevgim var daha, sevgim var daha	Sevgim var daha, sevgim var daha...

ÖLMEK GİBİ

Sevip de en güzelde, sevip de ekmek gibi
Yitirdim belki seni, seninle ölmek gibi,
Acılar bir top sicim, çözülmüş ilmik gibi
Yitirdim bil ki seni, seninle ölmek gibi...

Bir sır var bu gidişte, zamanı bölmek gibi
Bakıp kötü kadere, bakıpta gülmek gibi.
Tanrım, varsa günahım, onu da bilmek gibi
Yitirdim bil ki seni, seninle ölmek gibi

SARHOŞ

Kime söyleyebilirim kopmuşluğumu
Sevgiden umuttan dilekten
İşleyen yürek değil ki sade
Ötelere götüren...

Helal sevgilere açmışım yüreğimi
İlk soluğunda kıpırdanışın
Anamın sütünden içmişim
İyilik ve kötülüğünü insanlığın...

Ben eskiden dört elle sanlırdım yaşamaya
Şimdi kadeh tutarım yiğitçe
Yıldızlar uçurur umutları çimlendirir
Taze kızlar severdim fakirliğimce.

Korkunç serüvenlerin rüyasıyla
Büyük sevdalara el ederdim
Giden sevgililerin peşleri sıra
Köpük köpük dağılırdı sevgilerim.

Şimdi "Çıkmam Allah etmesin meyhaneden"
Şu dünyaya aşkınan geldim pişman giderim
Ne ki öpülesi gerçekte insanı öldüren
İçip içip de çözemediğim.

Ölümlerin en asili toprağa düşmek
İşleyen yürek değil ki yaşatan sade
Kimi söyleyebilirim kopmuşluğumu ben
Yaşayan ölümler daha ziyade...

MUSTAFA YULUĞ

1934 de İzmir'de doğdu. 1953 yılında İzmir Atatürk Lisesini, 1957 de Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. Maliye Teftiş Kurulu'na girdi.

1963-1964 yıllarında A.B.D. Wisconsin Üniversitesi'ne devam ederek M.A. derecesi almış, 1968-1969 yıllarında A.B.D. Harvard Üniversitesinde eğitim görmüş, 1968 yılında İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesinde "İktisat Doktoru" Unvanını almıştır. 1972 yılında Maliye Bakanlığında ayrılarak Çalışma Bakanlığı Müsteşar Yardımcılığına, 1973 yılında Dünya Bankası Uzmanlığına, 1974 de T.C. Kıbrıs Heyeti Başkanlığına, 1978 de Maliye Meslek Yüksek Okulu Müdürlüğüne getirildi.

1981 de Yüksek Öğretim Kurulu Üyeliğine, 1985 de Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulu Üyeliğine atandı. 1991 yılında emekli oldu. Ayrıca 1968-1979 döneminde birçok Enstitü ve Yüksek Okulda Öğretim görevlisi olarak çalıştı. Halen Yeminli Mali Müşavir olarak çalışmaktadır.

İngilizce ve Fransızca bilen Yuluğ iki çocuk babasıdır. Öğretim Görevlisi olan eşi Nuran hanımı 24. 09. 2007 yılında kaybetti.

Eserleri: Basılmış Şiir Kitabı: "Nu'ya Şiirler"-(2007)

Diğer Eserleri: 1-Az gelişmiş Ülkelerde Tarımın Vergilendirilmesi (1970), 2-Budget Reform in Developing Countries With Special Countries (1972), 3-Some Remarks on Agricultural Taxation in Developing Countries (1972), 4-Ülke Yöneticileri İçin Devlet Yönetimini Kısa Zamanda Çökertme Kılavuzu (1978), 5-Türkiye'de Kamu Savurganlığı ve Bütçe Yönetimi (1981).

ASILMIŞ

Anladım ben asılmışım
İki elim sarktı yanıma
Gözlerimden silindi gitti
Yaşam güzellik dünya

Rüzgâr uzaklardan geliyor
Yitik ruhlar çobanı rüzgâr
Alıp götürüyor beni hafifçecik
Dağlara vuruyor

Hiç bu denli üşümemiştim
Karda yattığım da oldu
Ama boğazımdaki sıcaklık yok mu
Okuyor canıma

Artık benim işim bitti
Ama siz gözümün önündekiler
Annem babam kardeşlerim
Elveda

AKDENİZ PENCERELİ KADIN

Yürüyordu kızlık kadınlık arasında,
Gözlerinde üç tâne krizantem çiçeği;
Çevresinde bıyıklar, söğüt ağaçları,
İtalyan Burjuvaları.

Bir ihtilâl sabahı gibi heyecanlı
Yürüyordu kızılbaşan yeşillerle utancından.
Kanlı ihtilâlleri gözleriyle yumuşatan,
Kesilen bacakları çiçeklerle tamamlayan,

Bir kadın mantığıyla sertliklerden kaçan,
İçki sofralarında, sert yataklarda erkeği
Tamamlayan
Yürüyordu elleriyle en güzel anlaşılmayan.

ALATURKA BİR ŞARKIDAN ESİNTİLER

Yaşam boyu
Hep seni taşıdım yüzümde
Anlayamadım
Niçin baktın bana öyle

Eşini tüketen karadul
Üstelik durgunken sular gibi
Niçin baktın bana öyle

Sizler niçin baktınız
Karıncalar niçin baktı
İki yıl önce ölen ablam
Niçin baktı bana öyle

Yokluk denen aptal şey
Niçin baktın bana öyle
Söyle ne buluyorsun bende

Söylesene

VE AKDENİZLİ BİR KADIN

BEBEĞİN ÖLÜMÜ

Küçük tanımsız yalnızca
Açıyor papatyalar arasında
Bir dev gibi gözümüzde büyüyor
Gülüyor minnâcık karıncalarla.

Ellerini hiç böyle görmemiştim
Geniş kapalı bir yalnızlıkta
Hiç seni böyle özlememiştim
Yokluk çiçeğinin arkasında
Gülüyor minnâcık karıncalarla.

Bir karanlık, bir karanlık gülüyor
Oynuyor minnâcık karıncalarla.

ERDOĞAN ALKAN

Erdoğan Alkan 1935 yılında Samsun'da doğdu. Kendisi Şarkışla kökenli olduğunu ifade etmektedir. Siyasal Bilgiler Fakültesini 1960 yılında bitirdi. 1963 yılında Darende, 1964 yılında Espiye kaymakamlığına atandı. 1965 yılında İçişleri Bakanlığı'ndan ayrıldı, Turizm Bakanlığı'nda, bir süre TRT de çalıştı. Ayrılınca yaşamını gazetelerde çalışarak ve İstanbul Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak sürdürdü.

1970 yılında "TRT" Bilimsel Araştırma Başarı Ödülü'nü, 1982 yılında Rimbau şiir çevirileriyle "Yazko Çeviri Büyük Ödülü" ve 1989 yılında "TRT Dizi Film Senaryo Ödülü"nü kazandı.

Eserleri: Güneş Tozları-(1958), Bahar Şiirleri Antolojisi (Tahir Hayrioğul ile birlikte)-(1958), Ekaunil Çiçekleri-(1964), Kerem Gibi-(1969), Kuş Ormanı-(1981), Kıyı-(1983), Eylül Çalgısı-(Toplu Şiirler 1985), ElimdeGüller ve Rüzgar-(1992), Eylül Çalgıcısı-(1994), Kör Oldum Veysel Oldum-(Roman 1991), Kitle İletişim Araçları-(1975), Sembolizm-(1985), İçimizdeki İnsan-(1992), Ateş Hırsız Arthur Rimbaud-(1993), Düş Gezgini Gerard de Nerval-(1994), Şiir Sanatı-(1995), Karanlıklar Prensi Baudelaire-(1995), Paris Komünü ve Komün Şairleri-(1996) 1789 Devrimi Şarkıları-(1977), Baudelaire ve Sanatizm-(1999), Hapishane Şiirleri-(2002), Elsa'nın Mecnunu Aragon-(2004).

Erdoğan Alkan'ın ayrıca yirmiden fazla şiir ve düzyası çeviri kitapları basıldı. (Erdoğan Alkan, Eylül Çalgıcısı-2004).

O ÇOCUKLAR NE OLDU BİLMİYORUM

Biz yosunlu ellerinde
Kuzey rüzgarlarıyla uyuyan
Komşuların öpmediği çocuklar;
Yalınayak dolanırdık kumsalda,
Annemizin endişesiydi zaman
Uzak ninnilerle esen ince rüzgar,
Oynarken yumuşak saçlarımızla,
Denizi taşırdık akşama kadar,
Midye kabuğundan
Küçük avuçlarımızla.
O zamanlar düşündürmezdi bizi
Karanlık ağlarıyla denizden
Ölümü çeken balıkçılar..

UMUT YÜKLENMİŞ AĞAÇLAR

Yeşile beyaz tünemiş
Dallar çiçeğe duranda
Altın iğnelere dönmüş
Başaklar güneş vuranda.

Yeşille kucak kucağa dallar
Çiçekler; kırmızı, sarı
Umut yüklenmiş ağaçlar
Sevinç bürümüş insanları.

Beyaz ellerle ıslanmış
Yağmur altında geceler.
Çiçekler gibi arınmış
Gün ışığında düşünceler.

BAHAR

Gelmez olsaydın bahar
Çıplak dalların ardından
Şikayet etmezdim yalnızlığımdan
Halimi bilseydi insanlar.

Girer mi gözüme öğle uykusu
Kuşlar var bahçemde kuşlar
Tellim bir deli kız için:
Çıkıp indiğim yokuşlar.

Gelmez olaydın bahar
Düşmüşüm garip yollara
Bakıp avunurdum dallara
Yeşermeseydi ağaçlar.

YURT

Evlere ateş düştü dağlar duman içinde
Nice acılar gördük biz bu zaman içinde

Yağmaladılar mülkü yetim koydular halkı
Bozuk düzenin çarkı dönüyor kan içinde

Dağ taş cesetle dolu kopmuş bacağı kolu
Başında kuşlar döner kurt kaynar ten içinde

Ekini ot bürümüş meyve dalda çürümüş
Azrail pusu kurmuş bağda bostan içinde

Bülbül kesmiş sesini arar yavuklusunu
Yitirmiş kokusunu gül gülistan içinde

Sivas iline vardım Sultan Abdalı sordum
Yanmış bedenler gördüm alev duman içinde

Kırılırken fidanlar solarken körpe canlar
İnsan eti yiyenler gezer meydan içinde

Halk divanına çıktım bir ateş de ben yaktım
Duruşmamız kapalı ellerim kan içinde.

YILMAZ KARAKOYUNLU

1936 yılında İstanbul'da doğdu. Çocukluğunu ve gençliğinin bir kısmını, memleketi olan Siverek'te geçirdi. Liseyi Diyarbakır'da okudu. 1959 yılında Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. Emlak Kredi Bankası Teftiş Kurulu'na girdi. Devlet Planlama Teşkilatında çalıştı.

Amerika'da Georgia Üniversitesi'nde MAB derecesini aldı, Doktorasını İstanbul Üniversitesi'nde tamamladı. Daha sonra özel sektörde önemli görevlerde bulundu. 1996 ve 1999 da iki dönem ANAP'tan İstanbul Milletvekili seçildi. Bir ara Devlet Bakanlığı yaptı. Anavatan Partisi Genel Başkan Yardımcılığı görevinde bulundu.

İyi derecede İngilizce bilen Karakoyunlu, 1960 mezunu Altan Karakoyunlu ile evli olup iki çocuk babasıdır.

Karakoyunlu Şairdir, Bestekârdır, Romancıdır, Yazardır. Halen bir gazetede köşe yazarlığı yapmaktadır. (2010). "Sokullu-(Zirveden Sonra)" isimli eseri Kültür Bakanlığı ve Türkiye Yazarlar Birliği (1989), "Salkım Hanımın Taneleri" Yunus Nadi Roman Ödülü birinciliğini (1990), "Üç Aliler Divanı" Roman Ödülü birinciliğini (1991), "Güz Sancısı" Türkiye Yazarlar Birliği Roman Ödülü birinciliğini (1992) de kazandı.

Basılmış Eserleri: Şiirleri: 1-O Hayal Aynasında (1989), 2-Rübailer (2000)

Roman ve Öyküleri: 1-Salkım Hanımın Taneleri (1989), 2-Güz Sancısı (1990), 3-Üç Aliler Divanı (1991), 4-Çiçekli Mumlar Sokağı (2000), 5-Yorgun Mayıs Kırakları (2004), 6-Mevsimler Eskidi Biraz (Öyküler), 7-Serçe Kuşun Sonbaharı

Oyunları: 1-Zirveden Sonra-Sokullu (1989), 2-Altın Huyulu Doruklar (1990), 3-Romanos Diyonen (1991), 4-Brütüs Aranıyor (1987), 5-Şimşir Kafesi (1997), 6-Dümdüz Dünya (1978).

Ayrıca (11) adet mesleki eseri basılmıştır.

(100) den fazla bestesi vardır. Bir kısmının sözleri de kendisine aittir. Bunların bir kısmı TRT repertuarına alınmıştır.

DÖRTLÜKLER

Bir gönül hânesinde, bir koca cihan saklı.
Bir tohumun özünde, binlerce harman saklı.
Bu iman yolculuğu, son safhaya varınca;
O vahdetin sırrında, can saklı, canan saklı...

X X X

Bir gönül ustasının dergâhında çıraktık.
Bir gündelik akıla, bir sihire tutsaktık,
O yüce mertebeden ses verince Mevlâna;
Yedi cennet bağının nimetini bıraktık.

X X X

Yol uzun, menzil uzak, hayat bir gâiledir.
Ezelden tâ ebede kaçınılmaz çiledir.
Katlan bütün zahmete, lâkin dik dursun başın;
Ademe secde eden, and olsun ki köledir...

X X X

Her dil seni sevda ile söyler, avunur.
Her dilde senin aşkına hasret bulunur.
Vuslatsa eğer ölçüsü aşkın a güzel;
Elbet sana gönlüm gibi cennet bulunur.

GÜNGÖR AYDIN

Güngör Aydın 1936 yılında Konya'nın Akviran Bucağı'nda (şimdi Akören İlçesi) doğdu. Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin Maliye ve İktisat Bölümünden 1959 yılında mezun oldu. Bir süre Gümrük Tekel Bakanlığında çalıştı. Askerlik görevini yaptıktan sonra İçişleri Bakanlığına girdi. Kaymakamlık Kursu'ndan sonra çeşitli ilçelerde kaymakamlık ve illerde Vali Yardımcılığı yaptıktan sonra Urla kaymakamı iken 1978 yılında Elazığ Valiliğine atandı. Antalya Valisi iken 1979 yılında Merkez Valiliğine alındı. 1980 yılı şubatında Mülkiyeliler Birliği Genel Başkanlığına seçildi.

1982 yılında, bir çok Vali ve bürokratla birlikte re'sen emekli idildi. Alınan Yargı kararları uyarınca, 1990 yılında, re'sen emekli edilen Valilerin görevlerine döndürülmesi üzerine, merkez Valiliğine döndü.

Merkez Valisi iken 2001 yılında emekli oldu. 1996 yılında Mülkiyeliler Birliği 50. Yıl Onur Ödülü'nü ve İnsan Hakları Derneği kurucu üyelerine verilen ONUR Plaketini aldı.

Güngör Aydın evli ve iki çocuk babasıdır.

Çeşitli gazete ve dergilerde şiir ve makaleleri yayımlandı. Bunları bir kitapta toplamadı.

UMUT

Kırık dökük anılar geçiyor gözlerimden
Küçücük dünyam gibi şarkılar istiyorum
Beni kucaklayacak derinden en derinden
Duygulu dost insanlar sevgiler istiyorum

Ben seni istiyorum dünyalar elde kalsın
Çiçeklerle bana gel ayrılık dilde kalsın
Eskimiş dargınlıklar varsın gönülde kalsın
Her şeyi unutmuşum ben seni istiyorum

ALTIN GÜFTE Yarışmasında Birincilik Ödülü almıştır.

OLSA/OLMASA

Belleğimde dönüp duran sanki bir tasaydı
Belirsiz ve yaşanmış
Oysa yaşama uygulanmış bir doğal yasaydı
Arada kalmış bir şeyler olmasaydı
Bir gün belki unutmak da kolaydı
Yüreğimde yüreğimde duymasam

Ansızın gidenleri tutmasam
Ayıklasam düzmeceyle gerçeği
Özlerini görebilsem canlının ve cansızın
Kumsalda yitirmesem izleri

Kirinden arıtsam denizleri
Gün batarken için için yanmasam.

Bir kuşku büyüme içimde
Uzak günlere gitmesem
Çocukları çocukları sevmesem
Bilmesem toplulukta yalnızlığı.

İkide bir dönmesem uzaklardan kendime
Çıkarsam içimdeki düğümleri
Durmak bilmez bir salıncak olmasa
Atabilmem yüzlerdeki sancıyı.

Bir gün durulacağını biliyorum sulann
Tüm uykuların son bulacağını bir sabahta
Gerçekleşeceğini biliyorum kurguların
Olsam yada olmasam

BAHAR VE DALLARI

Her akşam, düşüncelerden uzak,
Bir akşam, kucak kucak bahar dolu,
Ağaç yapraklarında serin bir rüzgar,
Gönlümüz arzularla sınımsız,
Dağ dağ vurur kalbimize dalgalar...

Ümitler renk renk gözlerimizde...
Mutlu bir geleceğe uzanmış kollar,
Ufuk sanki birleşmiş denizle,
Zaman geçiyor mu bilinmez,
Bir perişan gönlüm gibi dalgalar.

Bu akşam, bu sahil, bu kumlar,
Martılar, martılar, martılar...
Her sabah bil ki sevgi doludur,
Her sahilde arzular sarmaş-dolaş,
Yine bir sevgili arıyor belki dalgalar...

Koyulaşır gözlerle beraber sular,
İllic bir rüzgâr eser sahilden,
Bir masaldır gökyüzü pırl pırl,
Niye haber gelmez bizim ellerden?
Neden yine çılgın bugün dalgalar.

Bizi unutmayın, sarın götürün,
Bitmeyen bir şarkı var bağrınızda;
Sizden kaçmak istiyorduk daha dün,
Çaresizlik bir kader akşamında,
İşte yine size geldik dalgalar...

ERGİN GÜNÇE

1938 yılında Giresun'da doğdu. Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesini 1960 yılında bitirdi. Orta Doğu Teknik Üniversitesi'ne asistan olarak girdi. Bu Üniversite tarafından Londra'ya gönderildi. Birkaç yıl mesleği ile ilgili incelemelerde bulundu. Bir süre Başbakanlık Danışmanlığı yaptı. Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak çalışan Günçe 16 Ocak 1983 tarihinde Ankara'da vefat etti.

Çeşitli dergilerde şiirleri yayımlanan Günçe'nin iki şiir kitabı vardır:

Eserleri: 1-Genç Ölmek (1965), 2-Türkiye Kadar Bir Çiçek (1986).

GÜNLERDEN EYLÜL, AYLARDAN ERGİN GÜNÇE

Günlük şarabımız var maşrapa içinde
Külde pişmiş patatesler ve eşsiz pilavzerde
Din kitaplarımız, putlarımız, tavelerimiz
Yeleği de köstekli bir amca kahvesinde

Suratı çilli günler, gölgesi uzun günler
İşte bir bağ bozumu, işte bir çılgın üzüm
Gökyüzüne yaslanıp saatimi kuruyorum
Kimsecikler duymasın bir Tanrı olduğumu

İstersen bu Duayı bir Çınara söylerim
Ben kendi başımdaki en önemli şapkayım
Islıkla her türlü marş çalan bir Arap
Bazen bizim orada bir yokuştan iniyor

İşte durumlar böyle ey Kandil Simitleri
Bir değirmen bu günler kalbimi öğütürüm
Serentiler kurarım ömrümü kuruturum
Haritamda denizler yerleri değişiktir

Günlük peynirinizi bize veriyor
Kızarmış bayat ekmek, suda kaynamış pirinç
Sen ne dersen de yeleği köstekli Kahve
Durup dururken Tanrımı seviyorum

Günlerden Eylül aylardan Uzun Eşek
Bir Tabanca çıkarıp kendimi vuruyorum.

GENCÖLMEK

Ay mıdır kar mıdır pencerede
Boğulmuş çocukları martılara taşıyan
Kara köpek karşı kıyıda uluyor
Bence o çocuk öyle gülmemeli

Atları çayıra saldım dış kamaştırın erik ağaçları
Nisan toprağı kalbimde ağarıyor
Bence o çocuk öyle gülmemeli
Şimdi bir kadın çay demlese

Bahçemdeki korkuluk nar ağacıdır
Erken ölmüş, iyi giydirilmiş
Sular soğuyor ovada duran ince gölgesinde
Büyük ateşler, kuytu köyler gibi

Alınlarına vişne çiçekleri gibi yağın
O kızlar, delikanlılar ve lohusalar
Oyulmuş bir bebektirler ıhlamurdan
Kestane mangalları, masallar talikalar

Ölüm alışsın artık bize
Bir dans gibi bahçemize gelsin
Gelsin otursun ılık minderimize

Bence o çocuk öyle gülmemeli
Ay kar gibidir pencerede

MANDOLİN

Eski bir mandolindi ölümdü anlatılan
Kır kahvesinde çocuklara çalardı
Temmuz örerken evini sarmaşıkla

Çan çiçekleri göğsünde kuru kalbi
Serilince bahçeye rakı sofrası
Kucağında mandolin,
mandolin ve parmakları

Ne yalnızlık kalır ne aşk
Ne gizlice bildiği av şarkıları
Ay dudağında kuruduğu zaman
Ve ne zaman görse çocukları

Serin yaz geceleri penceresinden
Balkona akınca gölgesi
Saçlarında deniz ve uçuşan şapkası
Eski bir mandolindi ölümdü anlatılan

Şimdi kış ve uykusuz çocuklar
Uzak bir mandolin kulaklarından kalan

UTKU ACUN

Utku Acun 1938 yılında Bolu'da doğdu. Gençliğini anne ve babasının öğretmen olarak çalıştığı Akhisar'da geçirdi. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesini 1960 yılında bitirdi. Beş ilçede kaymakamlık yaptıktan sonra İstanbul Vali Yardımcılığına atandı. (1978)

Acun, 1980 yılı sonunda Adıyaman Valiliğine getirildi. Beş İl'de Valilik yaptıktan sonra Balıkesir Valiliğine atandı. Bu ilde görev yaparken 2003 yılında Merkez Valiliğine atandı aynı yıl kısa bir süre sonra emekli oldu.

1963 yılında T.O.D.A.İ. ya katıldı, tamamladığında MASTER derecesi aldı.

Utku Acun evli ve iki çocuk babasıdır.

Basılmış eseri: Şiirler-Balıkesir 2001.

TUTKU

Yine seninle doluyum bu akşam
Seni delicesine arzuluyorum
Hafiften bir rüzgar esiyor dışardan
Her kapı, pencere kıpırdayışında
Geldiğini sanıyorum.

Tüm duygularım diken üstünde
Gözlerimin önünde hep senin silüetin
Sokak lambalarının oynak ışıklarında
Her geçen uzun saçlıyı
Sensin diye izliyorum.
Ne zaman dinecek bu kahırlı rüzgar
Bu kaçınıcı gece uykusuz
Rüyalarımda ne bir umut
Ne de bir ışık var
Seninle dirileceğim kuşkusuz .

Başka çaresi yok.
Seni istiyorum bu akşam
Ferman dinlemiyor gönülüm
Eğer sen gelmezsen, gelemezsen
Bil ki ölüyorum.

TESELLİ

Anlaşılmaz bir hızla akıyor günler
Her gündüzün ardından karanlık bir akşam
Ötesi bilinmeyen acı bir gerçek ölüm
Anılardan umutsuz bir teselli gibi zaman.

GEL ARTIK

Uzaktardasın, yoksun yanımda
Bir çöl yorgunu gibi susadım
O kadar hissediyorum ki sensizliği
Anlatılmaz bir boşluktaım.

Öyle arıyorum ki sevgini
Kış ortasında özlenen bahar yeli
Yokluğunda yitirdim mutluluğu
Teselli peşindeyim deli gibi.

Anladım sen hava gibi gereklisin benim için
Sensiz olamıyorum.
Öyle bunalıyorum ki anlatılmaz
Mektuplarınla, haberlerinle avunuyorum.

Sen ekmek gibi kutsalsın benim için
Senin varlığında yaşıyorum.
Sesini duyamadığımda cevapsız telefonlarda
Kan ağlıyorum.

Anadolu'nun bu kır kentinde
Anılarında başbaşayım, mahzun, ağlamaklı
Gelip de bakabilirsen dikkatle gözlerime
Göreceksin, her hücresinde hüznün saklı.

Göz pınarlarından akmak için yanaklarına
Gözyaşın olmak istiyorum.
Sonra uzanarak ta dudaklarına
Doya doya öpmeyi özlüyorum.

Gel artık. Bekleme yorgunuyum
Gelemezsen; gelmezsen öleceğim hasretinden
Avutmuyor ne mektubun, ne telefonun
Ellerin ellerimde, hep yanımda olmalısın, sen.

M. ALÂEDDİN ASNA

1939 da İstanbul'da doğdu. 1961 yılında Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesini bitirdi. Nichigan Devlet Üniversitesi'nde mastır yaptı-Devlet Planlama Teşkilatında, Sağlık Bakanlığı Nüfus Palanlaması Genel Müdürlüğünde çalışı.

1974 yılında Türkiye'nin ilk halkla ilişkiler şirketi A&B yi kurdu. 1992 de ayrılarak eğitim faaliyetleri ile meşgul oldu. Bu arada çeşitli yüksek okul ve enstitülerde gazetecilik dersleri verdi.

1990 de doktora'sını tamamladı. 1994 de doçent, 1999 da profesör oldu. Birçok kurum ve dernek yönetim kurulu üyeliğinde bulundu, 1992 yılında Dünya Halkla İlişkiler Derneğinden"Altın Dünyü Ödülü" nü aldı.

Alaeddin Asna evlidir.

Şiirleri daha çok Varlık dergisinde yayımlanmıştır. Sandaldaki Adam, isimli bir şiir kitabı, ikisi ilgilizce olmak üzere dokuz mesleki kitabı vardır.

YANLIŞ

Ne varsa gözlerinden bileceğim
Yeşil mi duman duman bebekleri
Uzanır mı bir eski yalnızlığa
Gözlerin boş!

Ne varsa ellerin söyleyecek
Duyar mı damar damar dokunduğumu
Taşır mı akşam anılarını avuçlarında
Ellerin soğuk...

Ne varsa duduklarından duyacağım
Titrer mi alacakaranlıkta
Büyür mu öpülesi sarhoşluğunda gecelerin
Dudakların ıslak.

Ne varsa sen anlatacaksın
Neden yaşamımız bu kadar mutsuz
Yalnızlık neden bu kadar güzel
Yüreğin yanlış!...

GEMİCİ

O mutsuz bir gemicidir
Yanlış bir okyanusa yelken açmıştır
Uzanır halatların dibine arada bir
Güçsüz yumuruklarıyla usulca gözlerini siler
Nedenini bilmez.

Yalnız bir yaşantıya ıslık çalar
Güneşin doğuşunu gördüğünde sabahları
Denizin ta ucundadır aydınlık
Ulaşamayacağını bilir
Nedenini bilmez.

Hiçbir şey dilemeden yaşamıştır
Amaçsız-türküsz-dostsuz-ışıksız
Bir gün çekilip gidecektir bu evrenden
Kendiyle oturup içmiştir geceler boyu
Nedenini bilmez

SAMİ SUSURLUK

1939 yılında Balıkesir-Susurluk'ta doğdu. İstanbul Haydarpaşa Lisesinden mezun olduktan sonra 1967-1968 döneminde Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne girdi. 197-1971 yılında İktisat ve Maliye bölümünden mezun oldu maliye Bakanlığında uzun süre çalıştıktan sonra emekli oldu ve Yeminli Mali Müşavir olarak hayatına devam etti.

2008 Aralık ayında Yeminli Mali Müşavirlik görevini bıraktı. Halen Mülkiyeliler Birliği İzmir Şubesi'nin Sanat Yönetmenliği görevini yürütmektedir. Müzikle uğraşan Susurluk'un bestelediği bir çok şiir vardır.

SEVDA

Ben, her yeni günde,
Sana yeniden sevdalanırım.
Yaprağın yeşilini ve çiçeğin alasını,
Daha bir parlak görür gözlerim,
Kim ne derse desin,
Biliyorum, sevdalandım.

Şarkılar çok efkarlı eskisinden,
Canım, sigara da çekiyor,
(Oysa yıllar önce bırakmıştım.)
Arkasından şöyle bir ayakçı meyhanesi
Ve ucuz şaraplar geçiyor aklımdan.
Sonra, yine sen, yine sen...
Böyle umarsız duygular içerisinde
Şimdi ölmek kolay, yaşamak zor.

Olmazı olur yapmak benim harcam değil,
Biliyorum.
Biliyorum da gel anlat bakalım
"Gönül bu, nereye isterse konar" demişler.
Demez olsalardı, demez olsalardı.
Ben olmaza sevdalandım,
Demez olsalardı.

BİLEMEZSİN

Sen, bilemezsin boş kadeh diplerinde hayal kurmasını
Göremezsin ki kendini sigara dumanlarında
Oysa ben,
Her sigara yakışta ve her boşalan kadehte
Bilirim sana biraz daha yaklaştığımı

İşte bu yüzden bir balıkçı meyhanesinde
İstemem kadehlerimin boşalmasını.

Sen, bilemezsin acılar içerisinde mutluluk aramasını
Veremezsin ki kendine yaşanmamış sevgilere
Oysa ben,
Küçücük bir umut avuçlarımda
Yaşarım beklerim kahrolurum ölesiye

İşte bu yüzden bir balıkçı meyhanesinde
İstemem kadehlerimin boşalmasını.

NİDEYİM

Yirmisine henüz basmış bir güzel
Gördüm de tebdilim şaştı nideyim
Çağımız geride kalmış diyorlar
Bir küçücek yarı sevdim nideyim?

Kınalı saçları benlidir yüzü
Baharı andırır aladır gözü
Sevdaya susamış sanırsın özü
Bir küçücek yarı sevdim dideyim?

Ben âşık Sami'yim doğdum doğalı
Görmedi gözlerim böyle maralı
Bir sevda yangını sormayın gayrı
Bir küçücek yâri sevdim nideyim?

TURGAY GÖNENÇ

1939 yılında Tokat'ta doğdu. 1963 yılında Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Maliye ve İktisat Bölümünü bitirdi.

Devamlı İzmir'de yaşayan Gönenç'in sanat yaşamı 1955 yılında başlar. 1958 yılında başlayan plastik sanatlarla ilgili yazıları bu güne kadar devam etti. T.R.T. Radyo ve Televizyon programlarında sanat ve insana değin programlar hazırladı. Ege'den TRT 1 programı içinde "Sanat ve İnsan", Türkiye Radyoları 1.programında "Şiir Tadında" konuşmalar yaptı. İzmir'deki Üniversitelerde Çağdaş Edebiyat, Edebiyat ve Eleştiri Kuramları, Sanat Tarihi, Sanat ve Sinema Estetiği gibi konularda dersler verdi.

1962-2000 yılları arasında bir çok araştırma, Deneme ve şiir çeviri kitapları yayımladı.

Şiir kitapları: 1-Bozgunda (1962), 2-Ben Severek Büyürüm (1973), 3-Kuşların Göçerken Çizdikleri (1994), 4-Benim Çocukluğum Fesleğen Kokar (2003), 5-İkinci Yeni Antolojisi, Mehmet H. Doğan ile birlikte. (1969).

GÜZELLEME

Köşeyi dönünce mosmor bir ağaç
Yüzün senin

Taşlardan evlerden sıkıldığım yerlerde birden o deniz
Yüzün senin

Karanlığın dönüştüğü güneşler
Yüzün senin

Sıcak otsuz kumlarda ansızın bir çiçek
Yüzün senin

Dökülen sıvasında birden o eski evlerin
Yüzün senin

Kim demiş eskir o yüzler korkulan alışkanlıklarla
Yeni bir yüz getirir akşamıma korkular
Ve yüzün senin.

SEVİŞEN

Bembeyaz bir örtünün çok uzak bir ucundan
Uzanırken gövdem sana dipdiri,
Sınırsız bir denizin göğünü hiç durmadan
Uçuşuyla kanatan bir kırlangıç gibiydi.

Ansıdıkça gövdem o yaşlı erkeğini,
Yorgun bir anı kalır bende sevişme izi...

Üşüyüp ürperdikçe yalnızlık sularında,
Çekerdi yüzün beni kumsalına gövdenin;
Sürgün verir, kök salar severken seni elim.

Ansıdıkça gövdem o yorgun erkeğini,
Yılğın bir anı kalır bende sevişme izi.

BİR YAZIN TARİHİ

Anıyorum seni. Eski bir fresk gibi boşluğa.

Günü ilk ışığında beliren güllerin
O düşsel ve gerçek karışımı kokusunda
Şiirler ve şairlerle çizerim yüzünü
Bir yazın tarihini oluşturan sulara.
Nasıl seslenir bilirsin dalgın bir yolcuya
Sarmaşıklar arasından o mor gramofon çiçekleri
Sesin morun beyaz çizgilerde açışında
Ve bilsen nasıl özlerim o durmadan koşan çocuğu
Gözlerinle dudağım arasında.

Yorgun kentler ürkütmesin yüreğini
Yazlıkların sularına kapılma
Nakışla usun ve hüznünle dört mevsimi
Suskunda yol alan ve kararlı treni.
Sevdanın ve inancın traversidir raylarında
Silerken gözlerindeki teri
Geçmiş ve yanılgılar tuzlaşır parmaklarında
Bir de acının umuda tozalan kemiği.

Yetmezlikler çürümüş kentleridir geçmişlerimizin
Eski gazeteler gibi sararır sonunda
Ve dizersin bir süre yetinmeyi
Küçük puntolarla kıraç bir kağıda
Okumayı ilk söken çocukların erinci
Yeni bir kenti oluştururken alında.
Yalnızca çocuklardır parkların gündüz bekçileri
Geceyi bırakırken dingin usuna.
Anı beni. Mahsur kalan sevda'nın koyaklarında.

KIRAÇ VE SARARAN BEYAZLIKTA

Yüzümde azalan ne
Azalan değil eskiyen belki de
Bir soru işareti mi yoksa
Biten bir günün alacasının yansıması mı alında
Kanayan bir sevda sureti mi
Sabahın ikonunun solan yaldızında
Eskiyen yitmiyor sanırım acı onda

Yüzüm ki her zaman bir kentin haritasıdır
Belki de ondan yalnızlığın boşluğa dönüşmesi
Şimdi labirentler arasında
Arada bir sevinç sarsan bir sevda tutkusu
İlkyaz kırlarının sedefi yansısı da
Yine hep o donuk ve taşlaşmış gidip gelişler
Sevdaları da ölümleri de uğurlayışımızda
Bakıyorum da bir o anda dostlarla aramızda ortak bir payda.

Kendi suratım gibi hiç bakmadım sana
Bir insanın tarihini yazar gibi çıktım yola
Bir coşkunun dönüştüğü hüznün kaçınılmazlığını
Yıkımlar ne anlatır ki kentin akıntılarına
Bulmak için yanıtını kopmalar boyunca
Adsız ve harfleri düşmüş bir kitabı taradım
Buldum o kıraç ve sararan beyazlıkta
Yazılmamış olan acıları
Sanırım yeni papirüsleriyiz biz
Çürüyen yazacakları çürütenlerin
Ama bir utkuyu anlatır gibi coşkuyla
Oysa görmeden yeşereni küçüğüm
Yol alan yeni yüzlerdeki acının kuytularında

ALPER AKTAN

1 Ocak 1941 tarihinde Ankara'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini çeşitli şehirlerde yaptı. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni 1966 yılında bitirdi.

Öğrencilik döneminde gazetecilik yaptı. Çeşitli işlerde çalıştı. SBF' yi bitirdikten sonra bir süre Maliye Bakanlığında çalıştı. Sonra Ziraat Bankası kooperatifler Müfettişi oldu. Bu kurumda bir çok görevde bulundu. Ziraat Bankası Genel Müdür Danışmanı iken 16 Ocak 1990 tarihinde emekli oldu.

Emekli olduktan sonra da çeşitli görevlerde bulundu. Bu arada Ankara Büyükşehir Belediyesi Belpa A.Ş. de Genel Müdürlük, Türkent Genel Müdürlüğü yaptı.

Türkiye İşçi Partisi Üyeliği, Ankara Üniversitesi SBF Fikir Kulübü Başkanlığı, 1986 -1990 ve 1996-1998 yılları arasında Mülkiyeliler Birliği Genel Başkanlığı görevlerinde bulundu.

Aktan, evli ve iki çocuk babasıdır.

Basılmış Şiir Kitapları: 1-Sonbahar Bardaktan Boşanırcasına (1997), 2-Yitip Giden Sen Değilsin (2002).

ÖZLEM EK

Arkadaşlarla toplandık
Siz yoktunuz
Hiç sözünüz edilmedi
Sadece üzüldüm
Yaşamak kötü alışkanlığımız

Olmalı ve anlatmalıydınız
Neden başaramadığımızı

Bu bataklığı kurutmak gerek
Akıtmak suyunu bir taraftan
Biz beceremedik
Siz olsaydınız bilinmez belki
Binlerce fidan dikerdik

Altmışlı yılları anımsayın
Önce orayı geçmek gerek
En iyi neyi yapıyorsanız
Oradan başlayın
Derdiniz

Terk edilmişliğin her türüne
Bağışıklığımız var
Taraftınızdan yapılan yok
Yine de diyorum olmalıydınız
Olmalı ve anlatmalıydınız

YILLAR SONRA

Görülen uzak bir çizgi
Keskin uçları bıçakların
Artık zarar vermiyor
Ben iki kez sıçrayan çekirgeler gibi
Bakışlarında kırmızı ışıkları yanıyor bulvarların

Kaldırım taşları
Çoktan yerlerinden edilmiş
Alıp başımı gidiyorum
Sokak lambalarının yalnızlığına
Hiçbir şey düşünmeden
Hiçbir şey düşlemeden
Ve en önemlisi
Geride bıraktıklarına üzülmeden

Sağa sola bakmadan yürüyeceğim
Gideceğim yeri bilmiyorum
Aldırmıyorum
Bir kapı bulacağım kilitleri olmayan
Gösteriş olsun diye omuzlayıp gireceğim
Başka yaşamların içine

Bilinmez gün görmemiş serüvenlerin sonları
Bunları yapacağıma göre gücüm de olacak besbelli
O zaman ayak parmaklarıyla ve de gülerek
Zamanı ellerimle tutup parçalara ayırmanın
Tadını ben bileceğim.

MUSTAFA KORKMAZ DİNÇER

Mustafa Korkmaz Dinçer 1943 yılında Kilis'te doğdu. 1967 yılında Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi ve beş ilçede kaymakamlık, üç il'de Hukuk İşleri Müdürlüğü, Van, Kırşehir, Trabzon, İzmir ve Muğla'da Vali Yardımcılığı yaptı. Dinçer 1973 yılında TODAİE ye devam etti ve bitirdi. 2008 yılında emekli oldu, İzmir'e yerleşti. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Şiirleri çeşitli dergi ve gazetelerde yayınlandı. Milliyet Sanat Dergisi, Damar Dergisi, Başkent Üniversitesi Sanat Dergisi ve Trabzon Ekspres gazetesinde Dinçer'in kitabı ve sanatçılığı ile ilgili olarak övücü yazılar çıkmıştır. Ayrıca RADİKAL gazetesinde İdarecinin Sesi ve Mülkiyeliler Birliği İzmir Bülteni'nde Sanatçılığı ile ilgili olarak inceleme yazıları yayınlandı.

Basılmış şiir kitapları: 1-Kırık Uçurtma (2000), 2-Anız Yangınında Gelincikler (2003).

DALLAR TOMURCUĞA DEĞİL SEVDAYA DURUR

Sulara düşer yeşili salkım söğütlerin
Yüreğim yüreği garip bir serçenin
Dallar tomurcuğa değil sevdaya durur,
Kaybolur gider dağlarda yankısı sesimin

Kırsan da umutlarımı ardından sürüklenirim
Ağıtlarla sevda yanıği türkülerin
Dallar tomurcuğa değil sevdaya durur
Bahar yağmurlarıyla çimenlenir özlemlerim

Dalgalar çarpar ayaklarına iskelenin
Kölesi olur çıkar suların yüreğim
Dallar tomurcuğa değil sevdaya durur
Savruk bulutlara takılır gözlerim

Pırıltısı vurur dağlara renkli düşlerin
Kırlarda baharın izlerini sürerim
Dallar tomurcuğa değil
Sevdaya durur
Savruk bulutlara takılır gözlerim

Pırıltısı vurur dağlara renkli düşlerin
Kırlarda baharın izlerini sürerim
Dallar tomucuğa değil sevdaya durur
Kanatlarına takılırım taklacı güvercinlerin.

ÖZLEMLER

Ağaç deyince
Sen gelirsin aklıma
Dal deyince bebeler
Boğulur özlemlere
Sizden uzaklarda

Petek deyince
Sen gelirsin aklıma
Bal deyince bebeler
Karanlığından koyu gecenin
Bu ayrılıklar
Bu özlemler

GÜVERCİNLER Mİ UÇARI

Moru sarısı alı
Sanki bir halı
Renk renk açmış çiçekler
Bahar sarmış kırları
Kavak yelleri eserken
Başımın üstünde
Başladı ilkbahar yağmurları
Havada güvercinlerle
Sularda takalarla
Dolaştırır sevda acılarını
Bilmem ki
Gönlüm mü
Güvercinler mi uçarı.

İÇİMDEKİ ÇOCUK

Ara sıra
Çıkarıp dışarıya
Oynuyorum
İçimdeki çocukla
Mızıkçı desem olmaz
Anlaşamıyorum demeliyim
Usturupluca
Akıl erdiği yok
Şimdiki çocuklara
Unutmuş gitmiş
Birdirbirden
Saklambaca
Sokakta oynanan
Ne kadar oyun varsa
Pas verdiği yok
Yaşıtı kızlara
Arkadaşlara
Akıl erdiği yok
Şimdiki çocuklara

DR. TAMER ÇAĞDAŞ

Tamer aĐdaŐ 1943 yılında İstanbul'da doğdu. 1962 yılında Deniz Harp Okulu'nu, daha sonra 1968 yılında Siyasal Bilgiler Fakóltesi'ni bitirdi.

Kaymakamlık stajı sırasında Milli Eğitim Bakanlığı hesabına resmi burslu olarak Paris'e gitmiş, orada Pantheon Hukuk Fakóltesinde "İŞ Hukuku ve Sosyal Güvenlik" dalında doktora öğrenimi gördü ve beş buçuk yıl sonra Hukuk Doktoru olarak yurda döndü. Bir süre özel sektörde çalıştıktan sonra yeniden kaymakamlık stajına devam etti, kaymakamlık kursu'nu bitirdikten sonra sekiz ilçede kaymakamlık, Elazığ'da Vali Yardımcılığı yaptı.

Yirmi dört saat çalışmayı gerektiren, yorucu bir görev olan kaymakamlık hizmetini yürütürken, bir yandan da ders çalışarak 1987 yılında (44) yaşında İstanbul Hukuk Fakóltesini bitirdi. Çağdaş, Elazığ Vali Yardımcısı iken, 1992 yılında, kendi isteği ile, emekliye ayrıldı. İstanbul'da avukat olarak çalışmaktadır.

Basılmış Eserleri: 1-Tek Yıldız (Şiirler), Elazığ, 1991, 2-Bir Kaymakamın Güneydoğu Ağırıklı İdari ve Edebi Günlüğü (Anı ve Şiirler), Elazığ, 1992.

DAĞLAR

Ulu dağlar, zirvesi karlı dağlar
Hiç canınız sıkılmaz mı?
Akan sular, uçan kuşlar
ArkadaŐlarınız mı?
Batan güneşin
Doğanayın canyoldaŐı dağlar
Hiç oldu mu beni düşürdüğünüz?
Vardı mı ruhumun ürpertileri,
Yaban çiçeği kokan yamaçlarınız
Hiç aşık oldunuz mu yandaki dağlara?
Benim aşık olduğum gibi komşu kıza.
GözyaŐlarınız mı yoksa,
Yamaçlarınızdan vadiye süzülen çaylar.

Dağlar dağlar....

BALIK YEMİ

Geçmiş zamanı kaçırdım
Geleceği tutamıyorum.
Bu iş nereden çıktı birden bire,
Bilemiyorum.

Olmak istiyorum
Uçan kuşlardan
Koşan ceylandan
Olamıyorum.

Oturup kalmışım bir masada
Diplomalar yük sırtımda.
İptal etmek istiyorum;
Edemiyorum.

Bir torbaya koyup bilgilerimi
Atmak istiyorum nehire;
Varsın okyanusa
Balıklara yem olsunlar.

YABAN ELLER

Atılmışım yaban ellere
Toprağımı, suyumun ararım!
Garip kalmışım;
Eş ararım, dost ararım.

Yolumu bilmeliyim;
Yoksa rüzgârların estiği,
Nehirlerin aktığı yöne mi gitmeliyim?

Bir uğultudur yaşam;
Çalsa da zaman zaman.
Bir şey var içimde her dem,
Bilmem neden yarım kalan?

FEHMI KÂHYA

Fehmi Kâhya, 1947 yılında Ankara'da doğdu. 1969 yılında Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdikten sonra altı ilçede kaymakamlık ve üç ilde Vali Yardımcılığı yaptı. İstanbul Vali Yardımcısı iken kendi isteği ile emekli oldu. Halen bir firmanın İstanbul Bölge Müdürüdür (2010).

Çeşitli gazete ve dergilerde şiir ve yazıları çıkan Kâhya'nın iki basılı eseri bulunmaktadır. 1- Kırık Bir Zamanda (Şiirler-1964) 2- Islak Serçe (2009).

ÇOCUK

Bu işler görüldüğü gibi değil çocuk
Devlet kapısı hacet kapısı
Göğsünde vicdan
Dert dinle, dertli ol
Vatandaş var, yatandaş var
Basını var, televizyonu var
Yukarı da Vali
"Başüstüne
Emredersiniz Efendim" diyeceksin
İşi bitirip, teknil vereceksin
Hata varsa zılgıt da var
Raporlar dosyalar
Kartonlar dolusu imzalar
Al bunlar da ev ödevi
Ekmekle ilacı unutmuşsun
Naçar bir kulağın tıklı
Bir kulağın sevda sesinde
Bir gözün gazetede
Bir düşünce sevda
Bir düşünce iş

Eloğlu der
Vali Yardımcısı, büyük bir şehirde
Saltanat, müthiş
Bu işler görüldüğü gibi değil çocuk
Ölüler sanırmış ki diriler her gün helva yer
Ne onlar ölü
Ne biz diri, çocuk...

ÇİÇEKLENMELER

Baharın muştusu kır çiçeği
Ve işte nisan
Rüzgârın büyüğü sesi
Yağmurlar başımdan aşağı
Ben yine âşık

Gün kızılığının yaz çiçeği
Pembesi pembe, alı al
Hatıralar hayal meyal
Yanakta yar busesi
Ben yine âşık

Yamaç bahçenin nar çiçeği
Gözlerim üstünde
Kalbimin dörtte üçü senin
Gönlümün tamamı
Ben yine âşık

Zemheri kucakında kar çiçeği
Yeryüzünde beyaz bir hüzn
Saçlarımda kar
Dağlar resimlerdeki gibi
Ben yine âşık.

PROF.DR. ALİ BİRİNCİ

1947 de Sakarya'da doğdu. Hendek Ortaokulu'nu sonra da Polis Koleji'ni bitirdi. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden 1973 yılında mezun oldu. Komiser Yardımcısı olarak Devlet hizmetine başladı. Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nde Asistanlığa başlayan Birinci 1979 da Hacettepe Üniversitesi'nde Yüksek Lisans yaptı. 1986 yılında Hacettepe Üniversitesi Tarih Bölümünde "Hürriyet ve İtilaf Fırkası" konusunda, Doktorasını tamamladı. Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nde Yardımcı Doçent ve Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü Başkanı olarak çalıştı.

Polis Akademi'si Öğretim Üyeliğinde bulundu. 1990 yılında Türkiye Yazarlar Birliği Araştırma Ödülü'nü aldı.

Birinci, Güzide Hanımla evli olup üç çocuk babasıdır.

Çeşitli dergilerde şiirleri ve makaleleri yayımlanmıştır. 11 Adet Edebi ve Mesleki kitabı vardır. Şiir kitabı bastırmamıştır.

YİNE SEN

Yine seni düşündüm...
Yalnızlıklar aleminde tek başıma dolaşırken,
Sarhoş ve yorgun bir şekilde...
Yine seni düşündüm...

Yine seni andım...
Odamın ıssızlığında gözlerine hasretken,
Uykusuz ve mutsuz bir şekilde...
Yine seni andım...

Yine seni hatırladım...
Karanlığa dalmışken odamın penceresinden,
Kimsesiz ve aşksız bir şekilde...
Yine seni hatırladım...

ÖZLEM

Yollar ölü ve mahzun bu sonbahar gününde...
Bak sararan yapraklar hayal gibi başıboş.
Bir gülü hatırlatan tatlı tebessümünde,
Sonbahar akşamları sevgiyi bulmak, ne hoş.
Sonbahar akşamları duymak tatlı sesini,
Hissetmek sonra senin sıcacık nefesini
Rüzgâr çıplak dallarda yaparken bestesini,
Uçuşurken saçların rüyaya dalmak, ne hoş.
Ay tepeler ardından doğarken ağır ağır
Yıllar ötede olsam, sen yine beni çağır.
Merak etme, gelirim, olsam da hasta, ağır
Bir aşkın yollarında seninle ölmek, ne hoş.

GECEDE

Ne sen, beni hatırlarsın gecede,
Ne ben, seni uzaklardan duyarım.
Arzularım gibi yıkık bahçede
Yarım kaldı bütün kahkahalarım.

Şu sokakları gör, ızdırap, keder.
Gecedden dökülür bir hüznün, ince.
Her şey dilsiz olur ve deli eder;
Bu hüznün ruhuma akşam gelince.

Bak, arzular cansız, su gibi durgun.
Boyunları bükük, yıkık, perişan.
Ve hâtıralarda gönüller vurgun,
Bir hasret ruhumdan göklere taşan.

Düştüm sokaklara gece yarısı,
Garipçe yürüdüm, yetimler gibi.
Dinmez bu gecenin sonsuz çağırısı
Uzaklardan bir ses, hep "Gel" der gibi.

MUSTAFA GÜLSEVEN

1947 yılında Nevşehir'de doğdu. İlköğrenimini Nevşehir'de, Orta öğrenimini Kayseri'de yaptı.

Mülkiye'yi 1974 de bitirdi. 1975 yılında Sayıştay Denetçisi olarak kamu'da görev aldı. Daha sonra uzman denetçi oldu.

Gülseven edebiyatın bütün dallarında uğraş verdi. Dil Derneği ve Edebiyat Derneği üyesi olan Gülseven'in "Sevgi" isimli şiiri bestelenmiş ve TRT Çok Sesli Popüler Çocuk Şarkıları yarışmasında finale kaldı.

Gülseven evli ve iki çocuk babasıdır.

Basılmış şiir kitabı: "Özgürlüğün Tutsaklığı"

KENDİM YARATABİLSEYDİM EVRENİ

Kendim yaratabilseydim evreni
Umudu yüreklerinde kurmuş
Kaldırım Çocuklarının
Öperdim korkulu gözlerinden
Dayardım başımı başlarına
Tasasız, tapınmasız tutunsunlar isterdim
İncecik dallarıma

Kendim yaratabilseydim evreni
İrmağı Çöle gönderir
Leyla ile Mecnunu kavuşturur
Barıştırdım gök ile yeri
Sonsuzluğu maviliklerle ölçer
Bir bir açarak kırk odanın kapısını
Mutluluğun masalını yazmak isterdim.

Kendim yaratabilseydim evreni
Değişmezdim özgürlüğümü
Özverili mutluluklara
Bütün uzlaşmalardan uzakta
Soyut kavramlardan azade
Yaktığım türkülerini mınldanır
Yanardım kendi ateşimle
Kara kırlangıçlara, ak güvercinlere
Günaydın demek isterdim
Gün doğarken.

Kendim yaratabilseydim evreni
Şeytan Sofrasındaki çınara
Tahtadan döşek serip
Üstüm yaprak, karşımden deniz
Dalgaların koynunda
Uyumak isterdim günlerce
Uyandırılmadan
Sıcacık düşlerimle.

Kendim yaratabilseydim evreni
Bin çiçekten bir koku
Bin kadından bir sevgili damıttırdım
Benden bana armağan
Beyin beyine dolaşırdım
Gölkuşağının değirmi yalnızlığında
Dudaklarım susar
Gözüm, gönlüm konuşurdu
Sessizliğin diliyle

Kendim yaratabilseydim evreni
Sevgi yağmurları yağdırmak isterdim
Toprakların soğuk duvarlarına
Tumalarla kanat çırpıp
Bir... karıştır, birleştirdim
Esrik dolaşırdım bağ yollarında
Kendim yaratabilseydim evreni.

GÖNÜL GÖZÜ

Bir genç kızın kabaran göğüslerindeydi gözüm
Ay doğmuştu yüzümün derin çizgilerine
Hazandı, düşlerimin artık mevsimiydi
Bir kıpırtıda gizliydi tazeliğin imgeleri
Süt mısırlar boy atıyordu inceden

Bir genç kızın ak topuklarındaydı ömrüm
Bastığı yerlerde açıyordu gelincikler, nergisler
Çamlıklar, morluklar, kızılıklar maviydi
İlk yaz kokuları dolmuştu ciğerime
Uzaklarda, çok uzaklardaydı dağların kara gölgeleri

Bir genç kızın savrulan saçlarındaydı gönlüm
Yazdı, gün vurmuştu zaman yanığı ellerime
Periler, su perileri yüzüyordu enginde
Avuçlarım anyordu kutsallaşan güzelliği
Billurlaşan, tunçlaşan tenlerde
Çalılıklardan kumsallara geçenlerde.

DAĞISTAN KILIÇASLAN

Dağistan Kılıçaslan 1951 yılında Yozgat'ta doğdu. 1973 yılında Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. Bir yıl İçişleri Bakanlığında çalıştıktan sonra Kaymakamlık sınavını kazanarak idare mesleğine başladı. Altı ilçede kaymakamlık yaptı, 1993 yılında Adana Vali Yardımcılığına atandı. Sonra Zonguldak ve Eskişehir de Vali Yardımcılığı yaptı. Halen Kocaeli Vali Yardımcısıdır (2010). Kılıçaslan evli ve dört kız çocuk babasıdır.

Şiirleri çeşitli tarihlerde Türk Edebiyatı Dergisi, Türk Dili, Erciyeş, Söylev ve İdarecinin Sesi gibi dergilerde yayınlandı. "Bir Avuç Şiir Demeti Ellermde" isimli şiiri 8. Altınkoza Kültür-Sanat festivalinde mansiyon kazandı. "Son Güneş" isimli şiir kitabı Ankara-Akdağ Vakfı şiir yarışmasında ikincilik ödülünü aldı. Dört şiiri bestelendi ve TRT repertuarına alındı.

Basılmış şiir kitapları: 1-Son Güneş, 2-Yazılmamış Şiir Ol, 3-Akasya Zamanı. (1988), 4-Sisler Kenti.

SARMAŞIK

Yeşil kolları sarmış dört yanı
Bütün duvarlarda taptaze
Geçmiş günler ve gelecek
Gözlerde toplanan her şey
Ve son durakta beklenen

Ölesiye özlenir kimi an
Sıradan bir gün geçmişteki
Ya da silik bir gelecek rüyalarda
Can sıkıntısı üzünce açılan kapıdır
Yalnızlık, yalnızlık, yalnızlık
Dönemeçlerde karanlığın bekçileri

SEVGİLİ

Aşkın sihirli eli değdi parmaklarıyla
Yanıp söndü bir yıldız ürkek
Zamanın içinde savrulan mekân
Işıklara dönen bir kelebek...
Sonsuza giden ölüm mü Aşk?
Acısı yüreklerde hep sürececek
En güzel aldanışı ömrün
Yasak bir öpücük, dalında bir çiçek.

MUM ÇİÇEKLERİ

Göğün denize erdiği yerde
Kum tepelerinde biz elele
Önümüzde bir yığın tarih
Ve unutulular

-Hep böyle ellerin ellerimde olsun
Kırılsın zaman avuç içlerimizde

Hep maviyi arardık biliyorsun
Mavi bir aydınlıkla dolsun isterdik yüzümüz
Elbet gün çekilir
Ve korkutur ardından gelenler

-Yine de sen unutma sakın
Kumda kalan ayak izlerimizi

Kimi zaman elimizde değil dur demek
Zamana
Rüzgârın önündeyiz
Önümüz uçurum

-Sen hiç üşüme, yüreğin üşür
Zaten ne var ne yokuz bu hayal ülkesinde

Bak akşamın alacası mum çiçekleri kokuyor
Tarihi durdurmuş gözlerin
Ve akşamın aydınlattığı yüzün

ÖMER ERU

Ömer Eru, 1952 yılında Uşak'ta doğdu. İlk, Orta ve Lise eğitim ve öğretimini İzmir'de yaptı. 1978 yılında Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Ekonomi ve Maliye Bölümünden mezun oldu. 1979 yılında İçişleri Bakanlığına stajyer kaymakam olarak girdi.

Kaymakamlık kursunu bitirdikten sonra Orta, Uludere, Suşehri, Arsin, Maçka, Bursa (Yenişehir), Yumurtalık, Talas ve Dinar kaymakamlığı yaptı. Aydın Vali Yardımcılığında bulunduktan sonra, Kütahya Vali Yardımcılığına atandı. Halen bu görevdedir (2009).

Çeşitli dergi ve gazetelerde şiir ve öyküleri yayınlandı. Ayrıca folklor araştırmacısıdır. Duygu ve sevgi belli bir kalıba sokulmayacağından, genelde serbest ölçülerde şiir yazdığını belirtmektedir.

Basılmış eserleri: 1-Önce Sevgi (Şiirler)-1991, 2-Yüreğimden Gelen Bir Ses Diyor ki (Şiirler)-1997, 3-Atatürkçü Aydınlanma(2007). 4-Vatan Uğruna (2009).

YERE ATMA BENİ

Toprak ananın koynunda karların beyazındayım,
Rüzgarınla, acımasız cadılar gibi savurma beni,
Gözyaşın oldum, göz pınarındayım.
Her şeyle ağlayıp, boşluklara sarma beni...

Sevgilerin ormanındayım, ormanların pınarlarındayım
İçiyorum seni, içerken olmadık zehirleme beni...
Dalındayım... Gökyüzüne çıkmaya hasret yeşilliklerimin
Sarartıp, sarartıp, oradan oraya atma beni...

Çavlan oldum, çağlayarak ardından peşindeyim.
Taşlardan taşlara çalıp vurma beni...
Renk renk oldum solmaz çiçeklerle saçlarındayım,
Yenileri bulunca, hoyratça yerlere atma beni...

KAYBOLUYORUM

Kemaraltına dalıp,
Kalabalık insanlar arasında,
kayboluyorum
Keyifliyim.
Hava dersen bugün çok güzel.
İnsan dersen diniz deniz burada.
Ağzımda sigara,
Etrafıma hoyratça üflüyorum.
Kimse karışmıyor.
Vitrinler,
Alıcılarına cilveleniyor.
Ellerinde kitaplar,
Öğrenci kızlar güzel

Cözümün gördüğü her şeyi
Benim ilan ediyorum.
Almak için birde para'mı taşıyacağım.
Ve beğendiklerimi eve göndermeye başladım bile

Ve güneşe yürüyorum.
Yaşamak ne güzel!

AY IŞIKLI

Gül renkli sevdalara kaldım.
Solup solup,
Ayazlara bırakma beni...
Ay ışıklı.
Ay ayaz
Şafak yaklaşmada.
Ben yalnız,
Düşlerde.
Elim sensiz,
Dudağım isimsiz.
Kalbim korkusuz.
Gül renkli sevdalara kaldım.
Solup solup,
Ayazlara bırakma beni...

BULUT

Bulutların canı biraz sıkındı o gün.
Önce biraz dağların doruklarında,
Dolaştı.
Esen bir rüzgarın kabadayılığına kızdı.
Dalaştı rüzgarla,
Ama yenik düştü.
Lif lif dağıldı.
Birden içlendi.
Toprak ananın koynuna,
Ağlayarak sığındı.

ERŞEN AKAR

Erşen Akar,1952 yılında İzmir'in Kemalpaşa İlçesine bağlı Armutlu kasabasında doğdu. İlkokulu Armutlu'da, ortaokulu Kemalpaşa'da okudu. Lise öğrenimini İzmir Hava Lisesi'nde tamamladı. İstanbul Hava Harpokulu öğrencisi iken okuldan ayrıldı ve Ankara Siyasal Bilgiler Fakóltesi'ne girdi.

Fakólteyi 1978 yılında bitirdi. Manisa ve Urfa İllerinde dört yıl Kaymakamlık stajı yaptı. Daha sonra Genel İdare Hizmetleri sınıfına geçti. Kütahya İl Planlama ve Koordinasyon müdürlüğüne atandı. 1992 yılından bu yana Manisa'da aynı görevi sürdürmektedir.

Bir ara T.O.D.A. İdaresi Enstitüsü'nde lisansüstü eğitim yaparak "Kamu Yönetimi Uzmanı" ünvanını aldı.

Akar, evli ve üç çocuk babasıdır.

Basılmış eserleri: 1-Kendime ve Kentime Dair (Şiirler-2008), 2-Sevgili Manisa (Şiirler-Düzyazılar-2010)

GÖRDÜM

ÇEŞMELER VE SİTEM

Bir çeőme gördüm
Gül yüzünde zamanın kokusu
Dünden güne selam getirir
Bir çeőme gördüm
Kutlu bir hatıraya akar suyu
Gencecik şehide adanmış
Bir çeőme gördüm
'Yayla suyu' yüreği yanmışa
Yoksul kurnası alnında taşı
İmeceyle kazılmış yolu
Bir çeőme gördüm
Suyu ayrı kendisi ayrı güzel
Tanım veriyor mahalleye
Hepside suya güzelleme
Hatıraya dua sevgiye âmin
Güzel çeőmelerimiz
Hayrat ellerle yaralı her biri
Kiminin kitabesi kırılmış
Kurnası kopmuş kiminin
'Su gibi aziz ol' diyen
Kültürden gelen bize
Yakışmıyor bu hayratlık.

Sipil üzerinde ay gezdirdim
Düğüne çağrıldım ve ölüme
Sarılıp nimbuslara ıslak kara
Karabatak bir yarı gecede ay
Gezdirdim kara bulut kara
Bir Mephisto'dan bir Beatrice'den
Hayallerime göz gezdirdim
Ay sonsuz uyanık bulutlar gizemli
Birikilene söylüyordu şarkılarını
Manisa göğünde ay gezdirdim
Uçarı oynak nimbuslarla
Bir göründüm bir yittim yaşlı gece
Kül dağıttım yama yaptım
Mavi kirlettim sarsılarak
Biçim gördüm ad verdim
Hep gördüm bir yazdım
Ay gezdirdim Sipil temmuz ve gece
Meme gördüm kılıç ve toz gördüm
Salkım saçak ağardı geceye nimbuslar
Yokuş yukarı akla karayı gördüm
Yanıldım ay gören gözlerime

EROL ÇANKAYA

1953 yılında Turgutlu'da doğdu. İlk ve Orta öğrenimini Manisa ve Turgutlu'da yaptı. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni 1979 yılında bitirdi. 1981 yılından itibaren Özel Sektörde çeşitli görevlerde bulundu. Bu arada 1981 yılında S.B.F. Siyaset Bilimi Bölümünde yüksek lisans eğitimini yaptı. 1991 yılında Doktorasını tamamladı. Eurocom A.Ş. Yönetim Kurulu Başkanlığı yaptı.

TRT reklam filmleri "En İyi Film Ödülü" almış olan Çankaya'nın özel uğraşları arasında senaryo yazmak ve edebiyat bulunmaktadır. Çeşitli gazete ve dergilerde çok sayıda yazıları yayımlanmıştır.

Şiir Ktaplari: 1-Cehennem Biziz (1976), 2-Asıl Adı Gökyüzü (1981)

HER ŞEYİ KUŞATIR SEVDA

Gizem deyip başlıyorum adına
Cılız bir güneş, soldu solacak
Bir haziran sonu ki yağmur bekleniyor
Akıyor insanlar kendi dünyalarında
Ve herkes anlatabilir bir ağrıyı
Ben söylesem bu yaz akşamını
Biri bir sevda titreşiminden söz etse
Düşün ki saçlarını savuruyordu rüzgâr
Gözleri gülüyor ama karanlık kirpikleri.

Hadi konuşalım o umarsız ağrıdan
Boğuk bir ses, benim olmayan asla
Gözlerim kısılıyor ve bulantı aniden
Şuramda bir ağrı, şurama kadar
Yanıyor gözlerim, bir duman gözlerimden.

Konuşulsun yağmurun dolandığı o günden
Cılız da olsa güneşti o şakaklarımızda
İnsanlar... İnsanlar hep yanlarımızda
Akıyor kalabalık dalgın bakışlarımda
Düşün ki saçlarını savuruyordu rüzgâr
Ben, gizem diyordum her şeyin adına.

İki can yürüsün ve birbirinden habersiz
İki can, iki yürek, tek kalp ağrısı bir de
Biri desin ki saçlarında haziran
Kirpiğinde mavilik, kirpiğinde gökyüzü
İki can ve akıyor insanlar dünyalarında
Biri desin ki sözlerin ne yararı var
Biri desin ki bırak başlasın sevda.

Bir haziran akşamı yetmiş dokuz yılında
Elini uzat ve ayrıl, yer sarsılıyor
Elini uzat ve ayrıl, dolanıyor bulutlar
Elini uzat ve ayrıl, günlerden salı.

Birtakım lekeler, bulutlar akıyordu
Etrafta insanlar bir karaltı olarak
Biri diyecek ki ellerin titriyordu
Biri saati sorsa ağlayacaktım
Elini uzat ve ayrıl, kararıyor bulutlar
Bütün hızıyla o zehir damarlarımda
Gökte haziran, yağdı yağacak yağmur
Geçip gidiyordu dünya bakışlarımda
Birtakım lekeler, bulutlar akıyordu
Ben, gizem diyordum bunların adına.

Elbet hızla akıp gidiyordu hayat
Kaç zamandır görmediğim ışıltılı bir yüz
Belki de coşkulu bir haber vardı akşama
Bir zaman sonra her şey unutulsa da
Kardeşim, yüreğim koca bir diş gibi sızlıyordu
Biri diyordu ki bırak başlasın sevda
Ötekinin kirpiğinde acımasız karanlık
Gizem deyip geçiyordum bunların adına
Bir türlü başlamıyordu yağmur
Her şeyi, her şeyi kuşatıyordu sevda.

HASİBE ŞAHOĞLU

Hasibe Osman Şahoğlu 1953 yılında Kıbrıs'ın Limasol Şehrinde doğdu. Lise'yi Lefkoşa'da okudu. Bir yıl Aberdeen High Shool ABD'de eğitim aldı. Yüksek öğrenimini Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde yaptı. 1975 yılında bitirdi.

KKTC Yakın Doğu Üniversitesinde, Uluslar arası İlişkiler üzerine mastır yaptı. Fullbright bursu ile iki yıl kurs gördü. 4.5 yıl Libya'da, 12 yıl KKTC Süt Endüstrisi Kurumunda çalıştı. Daha sonra KKTC Dışişleri Bakanlığında diplomat olarak göreve başladı. İki yıl Azerbaycan'da çalıştı. Merkez görevi sırasında Başbakan Yardımcılığı, daha sonra Protokol Müdürü olarak çalıştı. Ekim 2007 de KKTC İSLAMABAD Büyükelçiliğine atandı. (PAKİSTAN)

Hasibe Şahoğlu 1975 Mülkiye mezunu Kasım Eray Mehmet Şahoğlu ile evli olup iki çocuk annesidir.

"Tuvaldeki Duygular" isimli bir anı kitabı olan ŞAHOĞLU'nun basılmış iki şiir kitabı vardır.

Eserleri: 1-Hazardan Esintiler, 2-Sen Denizmiydin Eskiden

SEN

Sen bir denizmiydin eskiden?
Coşan dalgaların yükselişinde
Benliğimde fırtınalar koparan
Durgun maviliğinde
Yüreğimi okşayan

Sen benim miydin eskiden?
İçimde sevgi kıvılcımların
Yıllanmış kor misali
Gözlerime dalan hülyalı bakışların
Bir değil bin ömre bedel

Ben senin miyim gerçekten?
Senin benim olduğun kadar
Aşkım Everest doruğunda
Sevdam sana adanmış
Gönlüm seni sultanı saymış

Sen benim mi kalacaksın gelecekte?
Görmesem, duymasam, ulaşamasam
Seni bir daha yaratamasam
Özlemin buram buram tenimde
Hayalin gece ve gündüzümde

Yaşanmış kaderim misin sen?
Sevdalara tutsak ikimiz
Ayrılısak ayrılamayız
Bir bütün birbirimiz,
Sen ve ben yok olamayız...

LEFKOŞA SOKAKLARI

Lefkoşa sokakları durgun ve suskun
Kucaklamış sabahı keyifle
Yasemin kokuları..
Mutluluk cıvıltılarında kuşlar,
İnsanlara inat özgürlüğü yaşıyor.

Lefkoşa sokakları durgun ve suskun
Düşlerde anıları yaşıyor.
Bir kadın yürüyor kararlı adımlarla,
Bir araba geçiyor acil arayışlarla...
Sessizlik ürkütüyor...

Lefkoşa sokakları durgun ve suskun
Olabilirdiğince yalnız
Seherin mahmurluğunda
Kimileri aşk sarhoşluğunda,
Kimileri günü planlamakta

Lefkoşa sokakları durgun ve suskun
Yorgun düşmüş sabahta
Kucak açmış Asmaaltı fırını
Şaşkın eczacı uykusundan kalkmış,
Çalınmışları simgeleyen kırık camlara bakakalmış

Lefkoşa sokakları durgun ve suskun
Görevi devretmiş sokak lambaları
Güneşin tatlı yalayışlarına
Kapalı pancurlardan taşmış
Yarınlara kaygıları yüreklerin...

Lefkoşa sokakları durgun ve suskun
Sorguluyor yaşamı
Düşünceler girdapta
Yeni bir güne, aynı bir güne
İnsanlar açıyor kapılarını...

FARUK ERASLAN

Faruk Eraslan 1954 yılında Elazığ İli Sivrice ilçesi Abutahir köyünde doğdu. 1980 yılında Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesini bitiren Eraslan 1982 yılında, Nüfus İşleri Müdürlüğünde memuriyete başladı. Daha sonra sınavı kazanarak maliyet memurluğuna başladı. Kaymakamlık kursunu bitirdikten sonra Efelek kaymakamlığına atandı. Hamur ve Ardeşen de Kaymakamlık Bingöl, Yozgat ve Afyonda Vali Yardımcılığı yaptı. Halen Eskişehir Vali Yardımcısıdır.

Faruk Eraslan evli ve iki çocuk babasıdır.

Çeşitli dergi ve gazetelerde şiirleri yayınlandı. Şiir çalışmalarını ömür boyu devam ettiren idareci şairlerdendir.

Basılmış Şiir Kitapları: 1-Uçurtmalar Umuda Uçar, 2-Sedir Ağacı (2009)

NEYİN NESİ

Gülüm ellerin kınalı
Oje yakmak neyin nesi
Kıvırcık saçın dalgalı,
Lüle yapmak neyin nesi.

Dilin tatlı yüzün güleç,
Hüzünlenmek neyin nesi,
Bakışların bazen ilaç,
Göz kaçırmak neyin nesi.

Söz söylersin sanki şeker,
Suskunlukta neyin nesi,
Gözlerinden sevgi akar,
Nazlanmak da neyin nesi.

Ne bir çiçek, ne de bir gülsün,
Bu koku da neyin nesi,
Ağaçlarda sanki dalsın,
Bu kırılmak neyin nesi.

DEĞER KAZANIR

Dövülü ekini versen yabaya,
Samanı yel alsın daneler kalır.
Sarartı gelirse yeşil başağa
Tamamen biçilmez anızı kalır.

Kurak geçse mevsim, düşmese damla.
Çiçek dalda kurur kokusu kalır,
Bağ güzü geçirse hazanla gamla..
Soğukla birlikte gazeli kalır!

Kar yağsa yaylaya dağlar misali,
Eriyip gitse de gözede kalır!
Baharda derenin gür gelir sesi,
Yazın kurusa da sedası kalır!

Uçurtmalar değse beyaz buluta,
Gövdesi yırtılsa saçağı kalır!
Doymamışsa çocuk, bütün oyuna,
Alsa da yaşını, aklında kalır!

Gönül yara alsın sevdadan yana,
Kapansa da kesin sızısı kalır..
Doğruluk, dürüstlük etmese para,
Zamandan zamana değer kazanır!..

GÜNEŞİ DÜŞÜRDÜN

Baharı düşürdün garip gönlüme
Sevda çiçeklerim neden göğürmez
Güneşi düşürdün deli gönlüme
Sevda çimenlerim neden yeşermez

Ağlarım ağlarım sevda üstüne
Boyun büken güller neden dirilmez
Sevdan buz değil ise bu inat niye
Yaz geldi geçiyor neden erimez

NOKSANI VAR

Kar yağardı kar üstüne, daha yağın erimeden;
Dar sokağa yığılırdı, toprak damı kürümeden;
Gece gündüz harlanırdı, yanan ateş farımadan;
Noksani var fazlası yok.

Soğuk suda çimilirdi kara kışa aldırmadan;
Kar basardı ekinleri, harman edip kaldırmadan;
Göle ağlar gerilirdi, fazla dibe daldırmadan;
Sizin ilde; sizin ilde.
Noksani var fazlası yok.

İki renk vardı sadece, bazen yeşil bazen beyaz;
Kışlar çok uzun sürerdi, bulunmazdı kolayca yaz;
Baharlar küsmüşlerdi, ederlerdi fazlaca naz;
Sizin ilde; sizin ilde.
Noksani var fazlası yok.

MİNE OK

1955 de Denizli'de doğdu. Orta öğrenimini Karşıyaka Kız Lisesi'nde tamamladı. 1980 yılında Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. Önce İş Bankası'nda çalıştı. Özel Sektör de çeşitli görevlerde bulundu. Bilinen son görevi "Meyna Tarım Ürünleri Sanayi İhracat A.Ş. de Uygulama Memurluğudur. (1988-1990)

İzmir'de yaşamaktadır. Ev hanımıdır, Bekârdır. İyi derecede İngilizce, orta derecede Fransızca ve İtalyanca bilmektedir.

Basılmış Şiir Kitabı: Gecikmiş Şiirler (1997)

ÖLÜME VE YILMAZ GÜNAL'A DAİR

Her ölüm yeni bir acı, ölüme alışılmıyor;
O kadar nasırlı değil yürekler.
Çünkü, her ölen "ilk kez" ölüyor;
Hepsinin acısı bir başka.
Biri dosttur, biri akraba, biri sevdiğin;
Biri tanıdığın, inandığın, güvendiğin.
Kimi senden genç, kimi yaşlı
Kimi hayata yeni başlamış,
Kimi bırakır gider yarı yolda;
Ansızın, durur yürek.
Bir yürek daha durdu.
Ama susmadı, haykırıyor;
Yaşiyor yaptıklarında.
Az tanıyorduk onu,
Yine de, saygımız eksik değildi:
Hukukçuluğunda bütünleşen sanatçı kişiliğine.
Onu yakından tanıyanlar kadar,
Biz de şaşık zamansız gidişine.
Hele dün berabermişsen bir toplantıda, bir sergide;
Ya da düşünmüşsen onunla görüşmeyi;
Ölümüne inanmak, onu kabullenmek kolay değil.
Ne yapabilirdi? yapılmayanlara pişmanlık.
Bir sürü gereksiz keşke
"Daha dün beraberdik, yaşıyordun."

Ama Şimdi öldü, bu kadar basit.
Onu saatler, günler ya da aylar önce görmenin tuhaf tesellisi;
Yahut görüşmenin ölümünü engelleyeceği düşüncesi,
ne kadar basit.
Ve ölüm ne kadar yalın.
Ölüm karşısında insanın çaresizliği.
Ölüm, her an yaşanan ancak gidenle birlikte farkına varılan:
Hayatın tek gerçeği.

CEBECİ

Hala Perşembe midir
Oranın pazarı
Hala ümitli midir
Adana'lı delikanlı
ve onlar çıkacak mıdır
bizim merdivenleri.

TUNCAY YEŞİLBAŞ

Tuncay Yeşilbaş 1959 yılında İzmir'de doğdu. 1979 yılında İzmir Atatürk Lisesi'ni, 1983 yılında Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi "Siyaset ve İdare" bölümünü bitirdi.

İzmir'de Ticaret ve Sanayicilik yapan Yeşilbaş, Kamu ve Özel Sektörde danışmanlık yaptı. Ersen Metal A.Ş. danışmanlığından emekli oldu.

Politika ile de uğraşan Yeşilbaş bazı partilerde görev aldı. 1990 ve 1998 yıllarında Milletvekili adayı oldu. Şiirden başka bilimsel araştırmaları vardır.

Bankacı Ferhan Zuhul Hanımla evli olan Yeşilbaş'ın iki çocuğu vardır.

Basılmış Şiir Kitabı : Düdüklü Şeker

NOKTA İLE VİRGÜL

Virgül'ün en çok korktuğu noktadır.
Nokta hele bitirmişse anlatıyı
Virgül'ün sonu olur bu.
Sevdaya da nokta koydun mu bir kere
Kalırsın yalnızlığınla baş başa.
Gün gelir virgüllerden sonra
Yaşam koyar noktayı sana.

Virgül seni çok seviyorum!
Yaşamayı da...
Nokta...

MUTLULUK ÜÇGENİ

Bir üçgen çizelim:
Bir köşesine özgürlüğü,
Bir köşesine insan haklarını,
Bir köşesine de demokrasiyi
Yerleştirelim.

Tüm dünya toplumlarında,
Bu üçgeni oluşturacak,
Bir düzen kuralım.
Bu üçgenin içi olsun toplumlar.
Ne güzel olurdu o zaman yaşam.
Yaşayanların hepsi insan.

MUSALLA

Bu dünya sınavı da bittiğinde
Emaneti geri verme gününde
Yatırırlarsa musalla taşına
İnanan dört kulunu nasip eyle

Arkamdan bir fakir ölmüş diyeler
Uzatıp kıblene, ağlamayalar.
Gönül gözüyle gören dört kulunda
Dualarıyla sana getireler

Yaşarken yağdır dünya dertlerini
Yok edecektir aşkımın ateşi
Gönül gözleriyle nurlanarak ruhum
Kabrinde dertsizlerden eyle beni.

İstemem na şatafat, ne kalabalık
Üç guluvallah bir elhamdan başka
Ağlamasın kulların da istemem
Bir sen gül bana, gülsün ruhum başta

Bir de tek bir gül fidanı isterim
Gülerek gülle sana ulaşayım
Gül bahçende benimde yerim olsun
Güllerle donansın toprağım, ruhum

Güller arasında gönül gözlülerle
Gülerek ulaştır beni cennete
Haklarını helal ederek bana
Bu dört kulunu da güldür, güllerle.

CELAL ULUSOY

Celal Ulusoy 1956 yılında Karaman, Başköy (yeni adıyla Başyayla) de doğdu. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden 1977 yılında mezun oldu. Bir yıl kadar Turizm Bakanlığı'nda çalıştıktan sonra 1979 yılında Maiyet Memuru olarak İçişleri Bakanlığı'nda göreve başladı. Kaymakamlık kursunu bitirdikten sonra 1982 yılında Atabey kaymakamlığına atandı. Altı ilçede daha çalıştıktan sonra Ankara Vali Yardımcılığına daha sonra da Aydın Vali Yardımcılığına getirilmiştir.

Ulusoy evli olup bir kız çocuk babasıdır.

Yazı ve şiirleri çeşitli dergilerde yayınlandı. Bunları bir kitapta toplamamıştır.

SEN BAŞKAYDIN

Sen ki, gülerdin
Güneşe karşı.
Bakışların yakardı
Yüreğimizi...

Ellerini
Her zamanki sıcaklığıyla
Dokunurdun suskunluğumuza,
Dokunurdun
Ayaz akşamları.

Sen ki, candın
İçimizde,
Soframızda aştın.
Ne yoksulluk belaydı
Kapımızda
Ne yarın belirsizdi;
Açlığımız kavga,
Bu günümüz yarındı sende
Sen ki, bizdin
Kucaklanan sevgide...

BOZKIRDA BİR AĞAÇ

Bozkırda bir ağacım
Tüm rüzgarlar üstüme
Anadolu yüklüyüm
Acılar küme küme
Özlemleri fısıldar
Dallarına uzaktan
Yanık bir türkü
Akşamları
Tutsağyım
Ay ışığında hüznün
Düşünür dururum
Yankılanan
Sessizliğin
Ötesindeki
Sabahları
Bir Dicle'ye bakarım
Bir güzelliğe bakarım
Bir Karacadağ'a
Bir de taşlıklar arasındaki
Zamana bakar dururum

NAİM KANDEMİR

Naim Nurullah Kandemir 1961 yılında Samsunda doğdu. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesini 1985 yılında bitirdi. Özel sektörde lojistik firmalarında Bölge Müdürü olarak çalıştı.

Adana, Ankara ve Çanakkale'de kültür merkezi işletmeciliği yaptı.

Kandemir evlidir. Çanakkale'de yaşamaktadır.

Şiirle ve senaryo yazımı ile uğraşmayı sevmektedir.

Basılmış kitapları: 1-Görüşmek Üzere (Şiir-1983), 2-Camın Buğusuna Yazılanlar (Şiir-2009), 3-Yine Kazacağız, Yine Kaçacağız (Anı-2010)

ALANLARA ÇIK ÇOCUK

Saçlarının ağırlıklığını özledim
Başına tarakla yandan çekilmiş o çizgi
Masaların da pranga olabileceğini söylüyor bana
Hem yüreğe ve beyne vurulan en bela pranga
Saçlarını rüzgara bırak çocuk

Ellerinin sıcaklığını özledim
Anımsa ansızın bastıran kışlarda nasıl üşümediğimizi
Bir çift dudak karşılar mı hayatın sıcaklığını?
Adalı'nın soğuyan ellerindeki sıcaklığını?
Ellerini güneşe uzat çocuk

Ayaklarının sekişini özledim
Köşebaşlarında yitişini birden
Şimdi emekleyerek de koşarız bu yolu
Kaldır başını yalnızlığı yalnızlara bırak
Alanlara çık çocuk.

YÜREK

Bilir bu yürek bilir
Gerektiğinde taş gibi olmasını
Ve bilir
Yarin yüreğiyle birlikte atmasını

ÖLÜM NİNNİSİ

Ciderim bugün değilse yarın
Anılar kime kalır?
Birbirinden uzak bir bakış, bir öpüş
Hepsi bensiz kalır

Ölürüm yarın değilse bir gün
Geriye ne kalır?
Dilimden fıskırmış birkaç şiir
Hepsi sessiz kalır

Gömülürüm mezarıma er geç
Bana ne kalır?
Kulaklarımda beyaz köpeğin iniltisi
Ölüm ninnisi kalır.

GELDİĞİMDE SANA

Geldiğimde sana
Tüm dallar kuşlarını uçurmuş olacaktır
Ve senin dalların kırık
O an sözcükler küser dilim kitlenir
Beni anlatacak bir bakışım kalır
Başımı önünde kaldırabilirsem

Ellerin alnımda kor olur birden
Üşümüştüğümü anlarım
Yaşadığım yalnızlıklar, uçurumlar gelir aklıma
Yığışır dilimin ucuna sözcükler
Sözüm kendime
Yaralarını deşmeyeceğim

İlişir gözüme son gecemizden kalan mum
Kalkıp yakarım yıllar öncesi gibi
Sarılırsız birbirimize öksüzlüğümüz diner

Sabahla hayata yeniden başları

MEHMET ÖZER

2 Şubat 1961 yılında Yusufeli-Artvin'de doğdu. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Kamu Yönetimi bölümünü 1986 yılında bitirdi. Sendikalarda Eğitim Uzmanlığı ve Basın Danışmanlığı yaptı. 1988 yılında fotoğrafçılığa yöneldi. Yurt içinde ve yurt dışında sergi salonlarında, çeşitli kurumlarda, sokaklarda sergiler açtı. ÖZER "Hayatın Şarkılarını Söylüyor, Şiirler okuyorum. Fotoğraf ve şiir yaşamın, yeniden üretmenin en etkili silahıdır" diyor.

Bir çok kitabı yayımlanan, bir çok ŞİİR ALBÜMÜ çıkaran ÖZER bir şiir kitabı yayımlamamıştır. Özer evli ve iki çocuk babasıdır.

ÖZLEDİM SENİ

Kahveler kalabalık
Sokaklar sessiz
Bir ömür geçiyor
Şarkılar sensiz
Özledim seni

Bak yas tutuyor ay
Ağlıyor yıldızlar
Neyi anlatır ki
Sensiz geçen zamanlar
Özledim seni

Bardakta üşüyor çay
Sigaralar yarım
Kırıldı düş aynası
Parçalandı sözcükler
Özledim seni

Yaralı kuşlar havalanıyor
Yalnız göğsümden
Gün doğmuyor içimde
Yüzüm nehirler yatağı
Özledim seni

ÇAĞRI

Kardeşler uzatın ellerinizi
Çoğalsın ayak seslerimiz
Uzatın ellerinizi
Çoğalsın soluğumuz
Bir orman yangını gibi
Bir bahar salgını gibi
Uzatın
Yıkılsın korkunun kaleleri
Işısın su
Dirilsin gün
Büyüsün nehir
Yırtılsın karanlık
Ey özgürlük merhaba
Ölmek için yaşadığımız yeter
Yaşamak için ölelim birazda

DÜŞ

Şimdi yanımda olsan
Ellerin gezinseydi alnımın sürgün çizgilerinde
Acılarım böyle koymazdı bana
Sevinç şarkılarım terk etmezdi beni
Hüzün denizinde boğulmazdım
Kalbim bir buz dağı
Sen olsaydın üşümezdim

UMUT

Uzaklara değil
Göğsündeki dağa bak sen
Küllere değil
İçindeki köze bak sen

Şarkıların çağrısını duy
Çocukların sevincini gör
İçindeki sese bak sen

MURAT UTKUCU

1967 İzmir doğumlu. İlk ve orta öğrenimi İstanbul'da tamamladı. 1988 yılında Mülkiye Uluslar arası ilişkiler Bölümü'nden mezun oldu. Menkul Kıymetler ve Gayrimenkul değerlendirme alanlarında çalıştı. Makaleleri gazete ve dergilerde yayımlandı. Kuran Okumaları adında bir kitabı 2006'da Epos Yayınlarından çıktı. Yazmaya devam ediyor. Şiir kitabı yayımlanmamıştır.

Utkucu evli ve iki çocuk babasıdır.

UMUTSUZ

Şiir nefesini kesiyordu çıplak gecenin
Ay beyazında yanıyordu kelimeler
Elimde değildi kafiyesinde sürüklemek dizeleri
Hüzne diz çöktürmek elimde değildi.
Harikulade bir hayat aramıyorum halbuki
Dört köşeli bir kare mükemmel geometri...
Müşterisi özel pahalı bir fahişeymiş kader
Geç öğrendik ne yazık ki...

Aykırı senfoniler ülkesindeyiz şimdi, çocuk şarkıları kakofoni
Bak! Postacı henüz gelmedi ve gelemeyecek;
Gecikmiş bir mektup vurdu sokak ortasında imkansız beklilerimizi
Zalimin Zulmü Varsa çalıyor ya radyolar intihar vakitleri!
Bizim Allahımız yoktu
Herhalde buydu her günaha çarpmıha gerilmemizin sebebi

Tılsımını yitirmiş hayaller mezarlığına bakıyor şimdi evimizin biricik penceresi
Alkole yatırıyorduk düşlerimizi terliklerimizi çıkarıp uzanmadan önce yokluğa
Telaş içinde bir yağmur damlasıydık sarı çölün ortasında
Tahayyülsüz bir katil tenimizi kavuruyordu
Laternacılar kapımıza dayanıyordu her sahur vakti
Oysa ramazan ayı unutulup gitmişti çoktan
Güneş doğmuyordu artık umutlarımızın ardından
Işırgan otları sarmıştı bahçemizi, ışık düşmüyordu toprağa

Lekeli bir geçmişimiz yoktu oysaki
Islak kaldırımlarını arşınladığımız şehirlerimiz yoktu.
Hiçbir yere ait değildi gölgemiz,
Ne kaçabiliyordu geçmişinden ne geleceğine uzuyordu.

Cesaret diyordu Sezar, "Hayat cesaret demek!"
Sürükleyin saçlarından artık
Solduğunuzla kükresin rüzgarlar...
Irmaklar kan akıyordu yine de
Mısırlar çocuklara hayat va'detmiyordu.
Huzur va'detmiyordu. Artık ezanlar
Uzun bir intihar gecesiymiş hayat, kronik bulantı
Yalnız ve günahkar yürekte iplik iplik bir sızı

Yalnızca yıldızlı bir gökyüzüydü ilk ve son arzumuz
Aşka hiç susamadı ruhumuz o yüzden
Tepeden tırnağa aşktık çünkü
Tepeden tırnağa şiir
Tepeden tırnağa keder...

ÖZER AYKUT

1973 yılında Ankara'da doğdu. 1998 yılında Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesinin Maliye Bölümünü bitirdi. Halen Vakıf Yatırım Menkul Değerler A.Ş' de Müdür Yardımcısı olarak çalışmaktadır.

Öğrencilik yıllarında "Kaan İnce Kültür ve Sanat Vakfı" adına "İZLER" dergisini çıkaran grubun içinde olmuştur. Dergi 1994 yılına kadar yayını sürdürmüştür.

Şiirleri İzlek, Yeni Biçem, İnsancıl, Damar gibi dergilerde yayımlandı.

1997 de Yaşar Nabi Nayır Gençlik Ödüllerinde Şiir dalında ismi anılan bir şairdir.

Anrara'da yaşayan AYKUT evli ve bir çocuk babasıdır.

Şiir kitapları: 1-Karantina (2007), 2-Düş Ağacı (2009)

YOK

Rüya tabirlerinin,
Göz seğirmelerinin
Hep sana çıkan
Bilinen adresi
Bütün hafızalarda kayıtlı yerin
Senin varlığıyla yazılabilen
Her kelimenin üstadı sensin
Çırağda ben

Bir hayali gerçeğine andın
Adını paylaşan duasını bilir
İyi ki varsın
Yoksa yazamam

YOLCULUK

Geldim, ne iyi
İki koca uykunun
İçimi hafifleten şehrine

Kırarak avucumdaki camı
Deniz kokan bir sokaktan
Bileğimi burkan bir yokuşa
Ağır, korkusuz bir kedi
Gibi düşüncesiz düştüm

Döndüm, ne kötü
Soru işareti gibi
İçimi çıkaran
Bıçağın sırtından
Yalnızlığına.

UYKU

Ben bütün yalanlara inanacak kadar kimsesizdim
Melekleri suya indiren
Nilüferleri çağırdığım söyleniyordu

Cennet çocukluğumun derin uykularıydı, özlüyordum
Uyku diyordum aramızdaki her türlü kuraklığa
Sizin hiç uyanamayacağınız yakınlık

Oysa alıngan bir çocukla oyalıyordum odamı
Adı pespaye sefahat ve silgiye çıkan şiirle
Gelip soğuk sandalyeye oturuyor zaman
Uzun yağmurlar yağıyor
Arka bahçenin çocuklarıyla
Sapan kırıyorum çok
-hiç haber yok, kötü mü
bu yorgunluk kimin?

Elmalıklardan padoklara koşuyorum her sabah
Sabah kardeşlik, büyütüyor kedilerimi
Çamaşır iplerimi kesiyorum
Yok kir
Kir hangi eskimişliğin kanıtı
Hangi keşfin ödülü-tenin'in
Ve öyleyken temiz?

Bana hep yokluk büyütme düşüyor hep körebe
Rengini bul ve eski
Çocuklar bilir ne iğreti
Hep gri hep sulu gözlerin
Ölü göğsüne düşürülmüş çörek otu

Kokulu bir cüzdandır diyorlar yaşam
Ve esriyeceğim bir çift meme
Tepside kesik baş ve Salome

Yahya'yı çağıran ayın kanatlarına sattım cesedimi.

ŞEYDA ARIKAN ÇINARLI

Şeyda ARIKAN ÇINARLI, 1978'de İzmir'de doğdu. 2000 yılında Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümü'nden mezun oldu. 2007 yılında JICA (Japan International Cooperation Agency) tarafından Kobe'de (Japonya) düzenlenen "Community Based Disaster Prevention-Toplum Tabanlı Afet Önleme" eğitim programına katıldı. Şiirleri ve yazıları 2005- 2009 yılları arasında Mülkiyeliler Birliği İzmir Şubesi Bülteni'nde yayımlanmıştır. Şiir kitabı yayımlanmamıştır.

TELAŞSIZ BİR AŞK HİKAYESİ

Bu gizli bir hikaye...
Bir tarafında sen : Sirkeci
Diğer yanda da ben : Haydarpaşa

Ben ne kadar ortadaysam
Sen o kadar belli belirsiz
Aramızda bir uzaklık bir uzaklık
Adı uzunca bir süredir Marmara

Karşıdan karşıya bakardım sana
Seslenmeye çalışırdım kalbine
İsterdim duymanı mırıldandığım şarkını
Duyar mıydın acaba?

Kalkıp giden trenlerin vardı
Benimkilere benzeyen
Sen onlara takılır beni görmezdin
Aklın sanki hep uzaklarda...
Karanlık inerken İstanbul'a
Etrafın ışıltılı olurken
Saklanırdın sanki
Mütevazı bir karanlıkta kaybolurdun
Göremezdim seni arasam da
Sorardım Kız Kulesi'ne
Boğazın ortasından görünüyor musun diye
Biliyordum, aslında o da göremezdi seni
Ama üzmemek için beni, sorardı Galata Kulesi'ne:
Sirkeci oralarda mı?

Ses gelmezdi ne Galata'dan ne Pera'dan
Anlardım ki yoktun
Uyumayı denerdim mecburen
Sabah olunca sana giden vapurlar yanaşırdı önüme
Sohbet ederdim onlarla senin hatrına
Doğudan trenler gelirdi sonra
Meraklı gözlere İstanbul'u anlatırdım heyecanla
Sen seni unuttum sanırdın
Ama hissederdim içime işleyen gözlerini
Bilirdim çaresizliğini
Hani istesen de Sarayburnu'ndan atlayıp gelemeyişini
Öyle gerekmeseydi kalmazdın ki uzağımda

Sevmek sevdiğin için yapabildiklerin miydi
Yoksa isteyip de yapamadıklarını da sorgulamalı mıydı?
Bakışların düşündürdü beni
Karar veremezdim

Adı İstanbul olan bir sevda için
Yaşıyorduk birbirimize dokunamadan
Sarılamadan, öpüşmeden, ellerinden tutamadan
Geçiyordu günler
Karşımda olsan da yoktun işte
Ve ben bu büyük imkansızlığın orta yerinde
İçimde kalan her şeyi Marmara'ya kilitledim
Anahtarı da Kız Kulesi'ne verdim
Bir gün bir İndependenta daha gelirse alev alev
Bu sefer yaşamak için direnmeyecektim

Şimdi bunca yılın ardından bakıyorum da sana
Hiç farkın yok benden
Güya Prens Adaları'nı gözetliyorsun öteden
Mehtapsa tek tanığın senin
Ben den Pera'yı izliyorum zaten
Gerçi Cihangir bile dayanmıyor buna
Ortada çarpışan gözlerimizse yağmurun habercisi
İstanbul'un gözyaşlarının nedeni

ALPER ELİKÜÇÜK

1980 yılında Nazilli'de doğdu. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden 2003 yılında mezun oldu. "İsimsiz Şiir", "Ve Sedenka" "Taksideki Kadın", "Adressiz Şiir" ve "Yaşamak" isimli ilk beş şiiri Mülkiyeliler Birliği tarafından çıkarılan Bülten'in Mart 2009 sayısında yayımlandı. Ayrıca "Miras" ve "Sabaha Karşı" isimli iki şiiri 1. Uluslar arası Cengiz Aytmatov Şiir Ödülü Antolojisi adlı kitapta, "Senfoni" isimli şiiri ise "Edebiyat defteri Merdiven Yılığında" yayımlandı. Mülkiyeliler Birliği İzmir Şubesi Denetim Kurulu üyesi olan Alper Eliküçük, aynı zamanda Mülkiyeliler Birliği İzmir Şubesi'nin Kültürel ve Sanatsal Etkinlikleri kapsamında, her ayın ilk pazartesi günleri gerçekleştirilen ve geleneksel hale getirilen "Edebiyat Gecesi" etkinliğini düzenlemektedir. Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı'nda Vergi Denetmen Yardımcısı olarak görev yapmaktadır.

MİRAS

Ben bir geceyi gündüze bağlarken,
Bir feribot yanaşır iskeleye,
Kim bilir kaçınıcı seferidir kaptanın,
Ve bir halata bağlanmıştır hayat,
Sahilinde şehrin.

Ben bir geceyi gündüze bağlarken,
O feribotta sana sarılmışımdır,
Çayı bardakta içmekten vazgeçmişimdir,
Ve bir rüzgar demlenmiştir alнімda,
Öpüp yollamışımıdır geldiği yere.

Ben bir geceyi gündüze bağlarken,
O rüzgarda üşümüştümdür,
Köpek gibi titremişimdir,
Ve bir battaniyeye sarılmışımdır,
Ekimde.

Ben bir geceyi gündüze bağlarken,
Köpeklerle baş başa kalmışımıdır,
Bir parkta havlarken köpekler,
Ve ben o an çıkarıp atmışımıdır tasmamı,
Denize.

Ben bir geceyi gündüze bağlarken,
O parkta seni öpüşümdür,
Akşam sefaları açarken teker teker,
Ve bütün çiçekleri dünyanın,
Tane tane.

Ben bir geceyi gündüze bağlarken,
O çiçekler bir daha açsın diye,
Kendimi toprağa vermişimdir,
Ve hatta tüm insanlığı,
Bir kerede.

Ben bir geceyi gündüze bağlarken
Ve ben bir geceyi gündüze bağlarken,
Ağlamışım, şafak sökerken,
Yalnızlığına ayın
Ve hatta güneşin.
Ve denizler taşmıştır Cebelitarık ötesinden.

Ve ben bir geceyi gündüze bağlarken,
Ve ben bir geceyi gündüze bağlarken,
Bırakmışım ruhumu sana,
Ebediyete
Ve Özgürlüğe.

Ve ben bir geceyi sana bağlarken,
Ve ben bir geceyi sana bağlarken,
Ve ben bir geceyi sana bağlarken,
Sen,
Sen,
Sen,
Yeşil gözler,
Beyazlayan saçlar,
Pembe kıyafetler,
Ve o kokulu ten.

BOĞAZIÇI KÖPRÜSÜ'NDE

Ters akıntılar var boğazda,
Sen Avrupa,
Ben Asya.

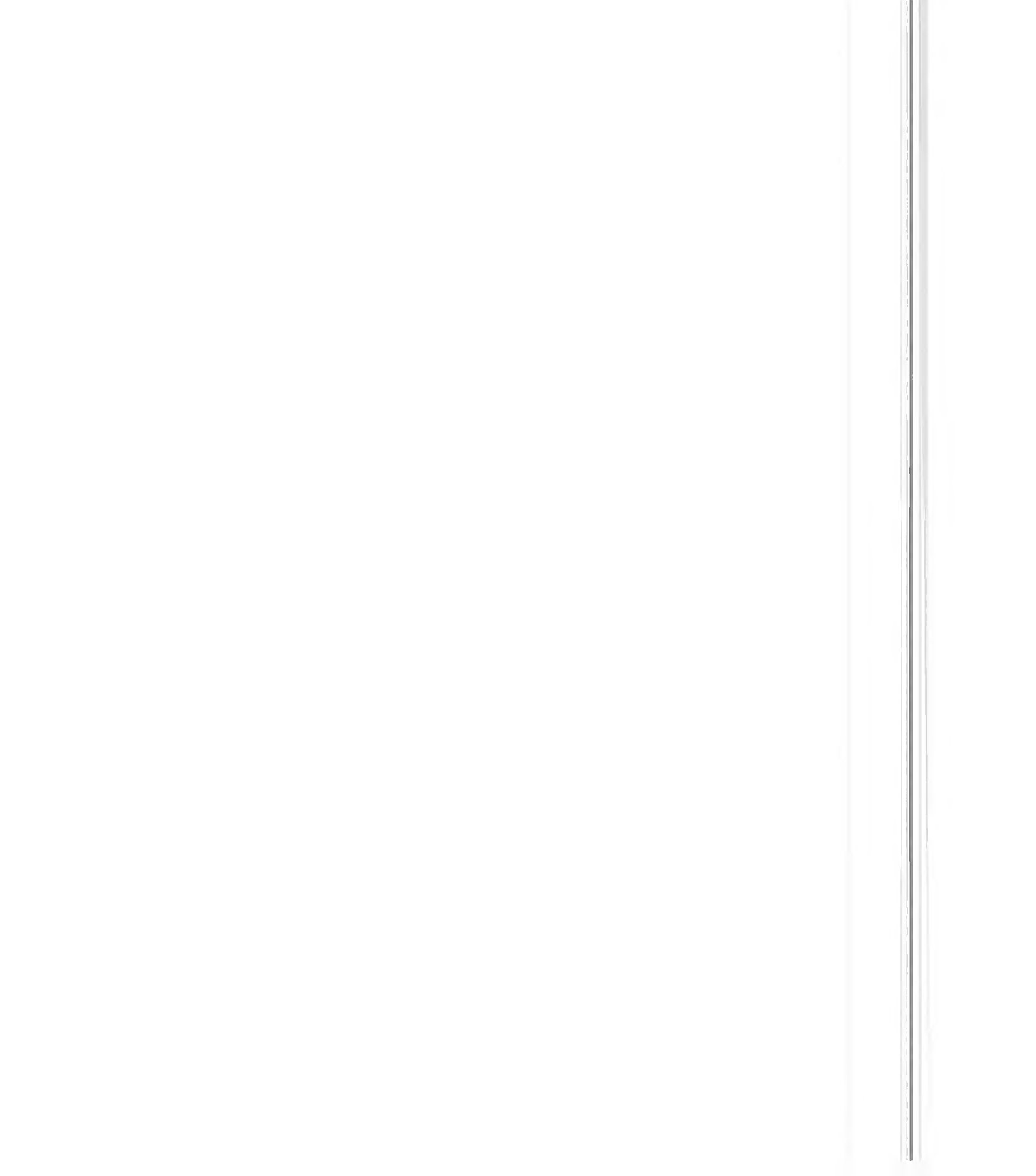
CENAZE MERASİMİ

Deniz kenarında insanlar,
Sevdiikleriyle sokaktalar,
Bir kadın sigarasını yakar,
Çayını yudumlar bir sanatkar,
Elinde piposu bir şairin,
Yeniden yaratır kendi dünyasını,
-gözlüğü kemiktendir-
İllik bir rüzgar eser denizden,
Nem getirir Girit'ten,
-geçen günkü falcının memleketi-
Ben Balkan göçmeni sanmıştım kendisini.
Bir köşede alem yapar ihtiyar delikanlılar,
Masada büyük bir Tekirdağ şışesi,
Ve fasılda çalan Türk Sanat Musikisi.

Tüm bunlar her gün tekrarlanır,
Aslında yaşananlar gerçeklerdir,
Gerçekliğin içindedir insan,
Bazen de kendisinin.
İnsan ne zaman ki yalnız kalır,
İşte o an kendisine yabancılaşır,
Yabancılaşır sonra evrene,
Diline,
Adetlerine,
Ve memleketine.

Yabancılaşır
Yabancılaşır
Yabancılaşır
İnsan.

İnsanlar gerçekliğe,
Yabancılaştıklarından beri,
İnsan ilişkileri,
Adeta bir cenaze merasimi.

İÇİNDEKİLER

AHMET REŞİT REY	1
Her Zaman Görülür, Bir Gece	
FAİK ALİ OZANSOY	3
Fırtına ve Dalgalar, Ne Güzel Şey, Çöl	
ENİS BEHİÇ KORYÜREK	5
Sevgi, Venedikli Korsan Kızı	
FEYZULLAH SACİT ÜLKÜ	8
Türk Marşı, Büyük Zafer'den	
HALUK NİHAT PEPEYİ	9
İlk ve Son Sarhoşluğum	
CEMAL YEŞİL	11
Mülkiye Marşı, Denize Karşı, Dörtlükler	
ÖMER BEDRTİN UŞAKLI	13
Yıldızların Altında, Fidan Boylum, Deniz Sarhoşları, Deniz Hasreti	
VASFİ MAHİR KOCATÜRK	15
Yurt Türküsü, Sokak Türküsü, Şairin Ölümü	
FUAT BAYRAMOĞLU	16
Rubailer	
SABAHATTİN TEOMAN	17
Işığın Çapraz Geldiği Sabah, Gün, Odam	
NAİL MEMİK	18
Neslimizin Masalı	
TARIK HATUSİL	19
Şarkı, Kit'a, Köye Mektup	
MUVAFFAK SAMİ ONAT	20
Bilinmez, Mavi Senfoni, Aşk Oduna,	
ŞİNASI ÖZDENOĞLU	22
Ben Bir Köyde Gözlerim İstanbul da, Ölmeden Önce, Zamanla	
ZEKİ KURUCA	25
Aşk Şiiri, Ben Yaşarken, Bir Güzelsin	
MUZAFFER UYGUNER	26
Kayın Ağacı, Sen Geldiğin Zaman, Fal	
ALİ SITKI GÖKALP	28
Yolculuk, Bir Varmış, Çocuklar, Geçer Gider	
MUHTEREM ORHAN	29
Bilemem, Çağlayan Sudur Sevmek, Mutluluk	

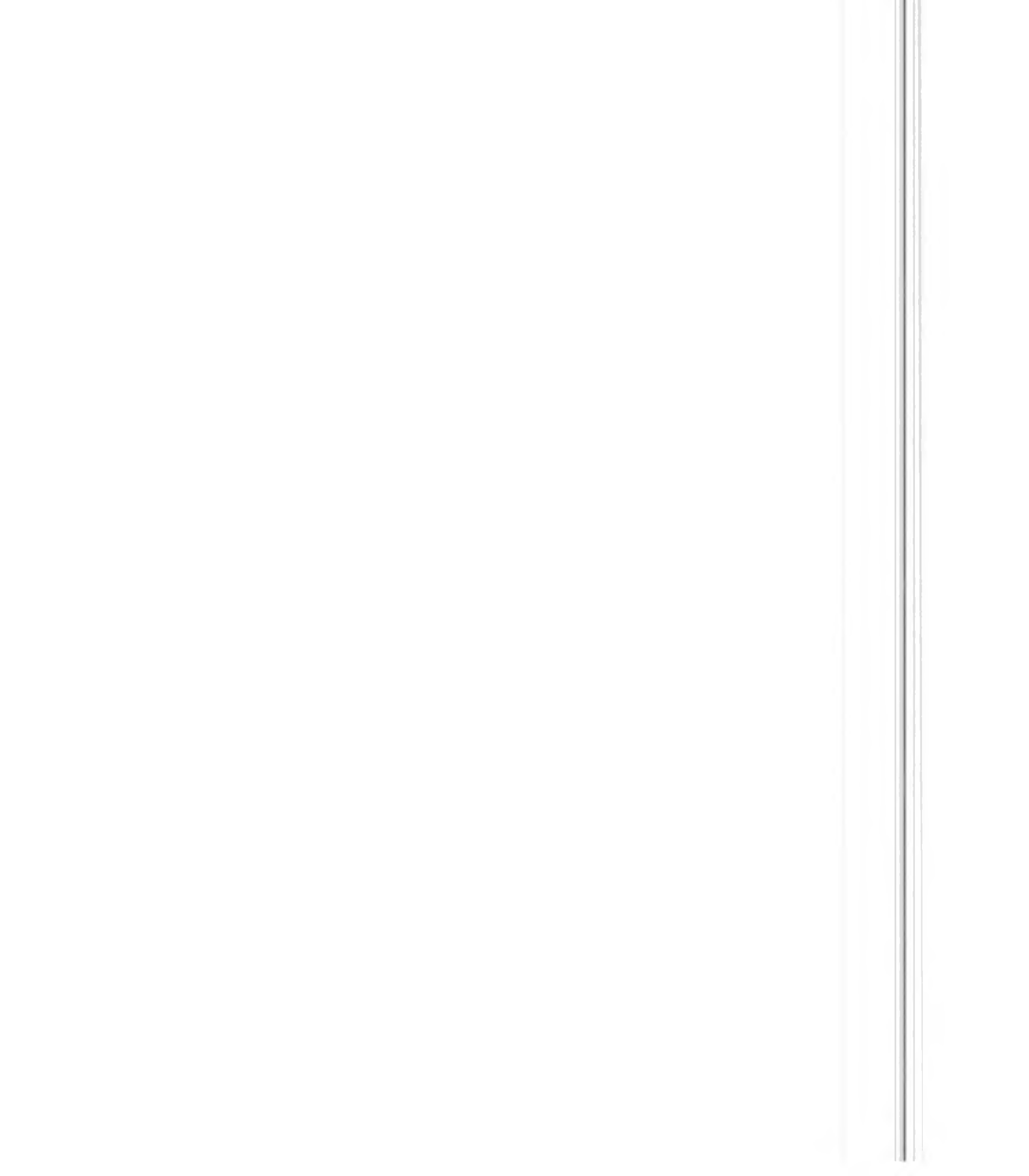
MEHMET ÇINARLI	30
Gülüm, Onlar, Yılbaşı Düşüncesi	
NURAN YULUĞ	32
Olan Olur, Kara Yumruk, Gezinti	
MUSTAFA ARİF ARIK	33
Komşu Kızı, Şikayetname, Bir Nisan Buluşması	
SÜREYYA HAMİ ŞEHİDOĞLU	35
Gözlerin, Kapı	
HAMDİ İŞIKLI	37
Kırık Kalp, Dalgalar ve Sen	
YAHYA BENEKAY	38
Eskişehirim Gör Tasvirim, Günlerdir İçime Çöktü Ayrılık, Gemlik Körfezindeki Kasabam	
NÜZHET ERMAN	40
Atatürk'ün İstiklal Madalyası, Bir Adam Düşün, Binlerce Köy Kar Altında	
M.VEDAT OKAY	42
Mevsim Değişti, Yaz Akşamları, Memnunum, Göz Göze Gelmeyelim	
BURHANETTİN BAŞSARAÇ	44
Özlem Üstüne, Gramer, Kolay Yengi	
ADNAN BULAK	46
Kasım'ın Son Gecesi, Duydunuz' mu	
M.NİHAT ETİZ	48
İzmir, Baharla Gelen, Bahar ve Memleketim, Bak Yine Geçti Bahar	
RASİM ÖZSOY	51
Meğerse, Yaşama, Kentin Ötesi, Kümeslerde	
NİHAT AŞAR	53
Nasıl Geçti Habersiz, Mutluluk,Çocuklara Kıyamam, Şiir Sofrası	
ERHAN BENER	56
Ve Hiçbir Şey!	
NİHAT POLATER	58
Resminin Arkasına, Duruşun, Ölüm,	
CEMAL SÜREYA	59
Ülke, San, Beni Öp Sonra Doğur Beni, Üvercinka, Adam	
ECE AYHAN	62
Üç Gencin Kalbi, Kınar Hanım'ın Denizleri, Neyyire Hanım, Egeliler	
ÖZCAN OĞUZ YALIM	64
Afrika, Güzelleme, Aşk, Kilim	

TEVFİK AKDAĞ	66
Kimse Soğutmaz Beni, Şiirbeyi, Semira'ya Gece Yarılarında Sonra Yazılmış Delice Mektuplardan	
SEZÂİ KARAKOÇ	68
Köpük'den, Anneler ve Çocuklar, Balkon	
RIZA AKDEMİR	70
Sınısıklam, Elinde mi?, Gelmedin	
ÜNAL YALTIRIK	72
O zaman, Kadıköy Vapuru, Hiç, Ürperti	
SERVET EYÜPGİLLER	74
Bereketli Topraklar, Çağırma, Bilip de Sevmek, Elâ Gözlüm	
A.ERCAN BELEN	76
Sarhoş, Sevgim Var Daha, Ölmek Gibi	
MUSTAFA YULUĞ	78
Akdeniz Pencereyi Kadın, Ve Akdenizli Bir Kadın Bebeğin Ölümü, Alaturka Bir Şarkıdan Esintiler, Asılmış	
ERDOĞAN ALKAN	80
O Çocuklar Ne Oldu Bilmiyorum, Yurt, Umut Yüklenmiş Ağaçlar, Bahar	
YILMAZ KARAKOYUNLU	82
Rubailer, Dörtlükler	
GÜNGÖR AYDIN	84
Olsa/Olmasa, Bahar ve Dalgalar, Umut	
ERGİN GÜNÇE	86
Günlerden Eylül-Aylardan Ergin Günçe, Gencölmek, Mandolin	
UTKU ACUN	88
Gel Artık, Tutku, Teselli	
M.ALÂEDDİN ASNA	90
Yanlış, Gemici	
SAMİ SUSURLUK	92
Sevda, Nideyim, Bilemezsin	
TURGAY GÖNENÇ	94
Sevişen, Güzelleme	
ALPER AKTAN	97
Özlemek	
MUSTAFA KORKMAZ DİNÇER	99
Dallar Tomurcuğa Değil Sevdaya Durur, Nasıl Severim, Güvercinler mi Uçar	
TAMER ÇAĞDAŞ	101
Dağlar, Balık Yemi, Yaban Eller	

FEHMİ KÂHYA	103
Çiçeklenmeler, Çocuk	
ALİ BİRİNCİ	104
Yine Sen, Gecede, Özlem	
MUSTAFA GÜLSEVEN	106
Kendim Yaratabilseydim Evreni, Gönül Gözü	
DAĞISTAN KILIÇASLAN	108
Mum Çiçeği, Sarmaşık	
ÖMER ERU	110
Yere Atma Beni, Kaçakçı, Bulut	
ERŞEN AKAR	112
Çeşmeler ve Sitem, Gördüm, Yazarım, Halleri Var Halden İçeri	
EROL ÇANKAYA	113
Her Şeyi Kuşatır Sevda	
HASİBE ŞAHOĞLU	115
Hazardan esintiler, Sen Denizmiydin Eskiden	
FARUK ERASLAN	117
Güneşi Düşürdün, Koşulsuz Sevgi, Neyin Sesi,	
MİNE OK	119
Ölüme ve Yılmaz Günal'a Dair, Cebeci	
TUNCAY YEŞİLBAŞ	121
Musalla, Nokta ile Virgül, Mutluluk Üçgeni, Düdüklü Şeker	
CELAL ULUSOY	123
Sen Başkasın, Bozkırda Bir Ağaç,	
NAİM KANDEMİR	124
Alanlara Çık Çocuk, Geldiğimde Sana, Ölüm Ninnisi, Yürek	
MEHMET ÖZER	126
Özledim Seni, Çağrı	
MURAT UTKUCU	128
Umutsuz	
ÖZER AYKUT	130
Yok, Uyku, Yolculuk	
ŞEYDA ARIKAN ÇINARLI	132
Telaşsız Bir Aşk Hikayesi	
ALPER ELİKÜÇÜK	134
Cenaze Merasimi, Miras, Boğaziçi Köprüsünde	

KAYNAKÇA

1. Ali ÇANKAYA (Yeni Mülkiye Tarihi ve Mülkiyeliler, Ankara, 1970)
2. Mülkiyeliler Birliği (Mülkiye Tarihi ve Mülkiyeliler, Ankara, 1997)
3. Mehmet ALDAN (İz Bırakan Mülki İdare Amirleri, Ankara, 1990)
4. Mehmet ALDAN (İz Bırakan Mülki İdare Amirleri Cilt 2, Ankara, 1995)
5. İçişleri Bakanlığı (Meşhur Valiler, Ankara, 1969)
6. Meydan Larousse (Büyük Lûgat ve Ansiklopedi, 1992)
7. Groiler (İnternational American Encyclopedi, 1993)
8. Ataoğlu BEHRANOĞLU (Son yüzyıl Büyük Türk Şiir Ansiklopedisi, 1987)
9. Seyit Kemal KARAALIOĞLU (Çağdaş Türk Şiiri Antolojisi, 1987)
10. Rauf MUTLUAY (100 Soruda Edebiyat Bilgileri, İst, 1972)
11. Nebioğlu Yayınevi (Kim Kimdir, İstanbul, 1978)
12. Şükran KURDAKUL (Şairler ve Yazarlar Sözlüğü, İstanbul, 1989)
13. İlhami SOSYAL (20. Yüzyıl Türk Şiiri Antolojisi, Ankara, 1997)
14. Şinasi ÖZDENOĞLU (Seninle Bir Yılbaşı, Dost Yayınları, Ankara)
15. Nazım Kemal DİNİZ (Yine Yol Göründü, İzmir, 1982)
16. Mustafa Arif ARIK (Yurt Uğruna, Ankara, 1951)
17. Nihat AŞAR (Nasıl Geçti Habersiz, Ankara, 1972)
18. Süreyya Hami ŞEHİDOĞLU (Ve Sakarya'da Öldük, Ankara)
19. Hamdi İŞIKLI (Tükeniş, İstanbul, 1964)
20. Seyyid Faruk ÖNDER (Dünden Bugüne Manzum Hatıralar, İstanbul, 1991)
21. Erdoğan ALKAN (Şiir Sanatı, İstanbul, 1995)
22. Ece AYHAN (Yurt Savul, İstanbul, 1982)
23. Nihat POLATER (Çiçek Demeti, Ankara, 1995)
24. Nüzhet ERMAN (Halk Haktır, Ankara, 1990)
25. Dr. Tamer ÇAĞDAŞ (Tek Yıldız, Elazığ, 1991)
26. Ferhat BAŞTÜRK (Ferhat, Bursa, İstanbul, 1997)
27. Fehmi KAHYA (Kırık Bir Zamanda, İstanbul, 1964)
28. Dağıstan KILIÇARSLAN (Akasya Zamanı, Adana, 1998)
29. Ömer ERU (Yüreğimden Gelen Bir Ses Diyorki, İstanbul, 1997)
30. Sadık ALTINKAYNAK (Sevginin Kanatları, Arzuhal, 2009)
31. Mehmet ÖKLÜ (İznilik Molası, Ankara, 1997)
32. T.İ.D. İdarecinin Sesi Gazetesi (Muhtelif Sayılar)
33. T.İ.D. İdarecinin Sesi Dergisi (1987-2003 yıllarına ait sayılar)
34. Kemalist Ülkü Dergisi (Muhtelif Sayılar)
35. Mustafa Korkmaz DİNÇER (Kırık Uçurtma, Trabzon, 2000-Anız Yangınında Gelincikler)
36. İlhan GEÇER (Ömer Bedrettin Uşaklı, Ankara, 1987)
37. M. Nihat ETİZ (Cumhuriyet Dönemi Şair Kaymakamlar, 2007)
38. Erşen AKAR (Sevgili Manisa, Kendime ve Kentime Dair)
39. Faruk ERASLAN (Uçurtmalar Umuda Uçar, Sedir Ağacı)
40. Ünal YALTIRIK (Şiir Gibi)
41. Özer AYKUT (Karantina, Düş Ağacı)
42. Naim KANDEMİR (Camın Buğusuna Yazılanlar)
43. Mülkiye Dergisi (1952-1953 yılları)
44. Tuncay Yeşilbaş (Düdüklü Şeker)
45. Hasibe Şahoğlu (Hazardan Esintiler-Sen Denizmiydin Eskiden)
46. Burhanettin Başsaraç (İnsan İnsan)

MÜLKIYE MARŞI

Başka bir aşk istemez, aşkınla çarpar kalbimiz,
Ey Vatan gözyaşların dinsin, yetiştik çünkü biz;
Gül ki sen, neş'enle gülsün ay, güneş, toprak, deniz.
Ey Vatan gözyaşların dinsin, yetiştik çünkü biz..

Bir güneştin bir zamanlar, ay kadar kaldındı dün,
Dün bir ay'dın, sislenen boşlukta yıldızsın bu gün;
Benzin uçmuş bak ne rüyadır, bu akşam gördüğün?
Ey Vatan gözyaşların dinsin, yetiştik çünkü biz.

Beklesin Türkoğlu'nun azminde kuvvet bulmayan,
Sel durur, yangın söner elbette bir gün Ey Vatan
Süslenir, oynar yarın, dün ağlayıp matem tutan
Ey vatan gözyaşların dinsin, yetiştik çünkü biz.

Beste: Musa Süreyya

Güfte: Cemal Ethem (Yeşil)